

فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ

شهد المحمدين كتاب مطاب مرغوب الابرار محبوب الاخيار المسمى به

دَقَائِقُ الْأَحْيَاءِ

٢٢٠٥٩٨

١٢ - ١٣

با اهتمام بنده درگاه رب العظیم قاضی عبدالکریم بن قاضی نور محمد صاحب برعزم تاج کتب

مَطْبَعُ کَرِیمِی وَاقِعُ بِمِکْنِی طَبْعُ کَرِیمِی

بار اول تعداد ۳۰۰۰

بَرَهُ فَصَارَ يَهُودِيًّا وَنَصْرَانِيًّا وَمَجُوسِيًّا وَغَيْرِهِمْ مِنَ الْكُفَّارِ
در آیه اول برشت یهود و نصرانی و مجوسی و غیر ایشان از کافران
 اَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ الصَّلَاةَ عَلَى صُورَةِ اسْمِ أَحَدٍ صَلَّى اللَّهُ
در آیه اول خلق خدا بیانی از آیه اول نماز بر صورت اسم احد صلوات الله علیه
 عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَسَكَمُ فَالْقِيَامُ فِي الصَّلَاةِ مِثْلُ الْآلِفِ وَالْزَّكُوعُ
علیه و الله و سگم پس ایستادن در نماز مانند الف است و زکوع
 كَالْحَاءِ وَالسُّجُودُ كَالْيَمِّ وَالْقُعُودُ كَالدَّالِ وَخَلَقَ الْخَلْقَ عَلَى صُورَةِ
مانند حاء است و سجده مانند یم است و ایستادن و قعود مانند دال و از آیه اول بیانی از مخلوق را بر صورت
 مُحَمَّدٍ فَالْأَسْمَاءُ مَدَوْرٌ كَالْيَمِّ وَالْبِدَانُ كَالْحَاءِ وَالْبَطْنُ كَالْيَمِّ وَالْخِلَافَانِ
محمد پس سر ایشان دو دست مانند یم او دو دست او مانند حاء است و شکم مانند یم و دو پا
 كَالدَّالِ وَلَا يَحْرِقُ أَحَدٌ مِنَ الْكُفَّارِ عَلَى صُورَتِهِ بَلْ تُسَدُّ لُ
مانند دال است و شوز و شوز یک از کافران بر صورت خود بماند بدل کرده شود
 صُورَتُهُ عَلَى صُورَةِ الْخَيْرِ بَرَوَالَهُ تَعَالَى اَعْلَمُ بِهِ **بَاب**
صورت وی بر صورت خیر و خدا بیانی از آیه اول برشت بر او
 فِي تَخْلِيقِ آدَمَ قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى آدَمَ
در آیه اول خلق آدم و ابن عباس رضی الله تعالی عنهما که از آیه اول بیانی از آدم را
 مِنْ أَقَالِيمِ الدُّنْيَا قَرَأَ سَهً مِنْ تَرَابِ الْكَعْبَةِ وَصَدْرُهُ مِنْ تَرَابِ
از اقلیم های دنیا پس سر او از خاک کعبه است و سینه او از خاک
 الذَّهْنِ وَبَطْنُهُ وَظَهْرُهُ مِنْ تَرَابِ الْهِنْدِ وَيَدَاهُ مِنْ تَرَابِ
و چنانچه و باطن او و شکم او و پشت او از خاک هند است و دو دست او از خاک
 الْمَشْرِقِ وَرِجْلَاهُ مِنْ تَرَابِ الْمَغْرِبِ وَقَالَ وَهْبُ ابْنِ مُسْنَبٍ
در آیه اول از خاک مشرق است و گفت و هب بن مسنّب
 رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى آدَمَ مِنَ الْأَرْضِ السَّبْعِ
رضی الله تعالی عنهما که از آیه اول بیانی از آدم علیه السلام از زمین های
 فَرَأَسَهُ مِنَ الْأَوَّلِ وَعُنُقَهُ مِنَ الثَّانِيَةِ وَصَدْرَهُ مِنَ الثَّالِثَةِ
پس سر او از زمین اول است و گردن او از زمین دوم است و سینه او از زمین سیم است
 وَيَدَيْهِ مِنَ الرَّابِعَةِ وَظَهْرَهُ وَبَطْنَهُ مِنَ الْخَامِسَةِ وَفَخَذَاهُ وَ
و دو دست او از زمین چهارم است و پشت او و شکم او از زمین پنجم است و دو پا او و
 عَجْزَهُ مِنَ السَّادِسَةِ وَسَاقِيَهُ وَقَدَمَيْهِ مِنَ السَّابِعَةِ وَفِي رِوَايَةٍ
ساق او از زمین ششم است و دو ساق او و دو قدم او از زمین هفتم است و در روایت

اخری

اُخْرَى قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى آدَمَ رَأْسَهُ
در آیه اول گفت ابن عباس رضی الله تعالی عنهما که از آیه اول بیانی از آدم را سر او
 مِنْ تَرَابِ الْبَيْتِ الْمُقَدَّسِ وَوَجْهُهُ مِنْ تَرَابِ الْجَنَّةِ وَأَسْنَانُهُ مِنْ
از خاک بیت المقدس است و روی او از خاک جنت است و دندان او از
 تَرَابِ الْكُوْتَرِ وَيَدَاهُ الْيُمْنَى مِنْ تَرَابِ الْكَعْبَةِ وَيَدُهُ الْيُسْرَى
خاک کوثر است و دست راست او از خاک کعبه است و دست چپ او
 مِنْ تَرَابِ الْفَارِسِ وَرِجْلَاهُ مِنْ تَرَابِ الْهِنْدِ وَعَظْمُهُ مِنْ تَرَابِ
از خاک فارس است و دو پا او از خاک هند است و استخوان او از خاک
 الْجَبَلِ وَعُورَتُهُ مِنْ تَرَابِ الْبَابِلِ وَظَهْرُهُ مِنْ تَرَابِ الْعِرَاقِ وَقَلْبُهُ
کوه است و صورت او از خاک بابل است و پشت او از خاک عراق است و دل او
 مِنْ تَرَابِ الْفَرَسِ وَلِسَانُهُ مِنْ تَرَابِ الطَّائِفِ وَعَيْنَاهُ مِنْ
از خاک جنت و دو دست و زبان او از خاک طائف است و دو چشم او از
 تَرَابِ حَوْضِ الْكُوْتَرِ فَلَمَّا كَانَ رَأْسُهُ مِنْ تَرَابِ بَيْتِ الْمُقَدَّسِ
خاک حوض کوثر است پس هرگاه بود سر او از خاک بیت المقدس
 لَأَجَرَهُ صَارَ مَوْضِعَ الْعَقْلِ وَالْفُطْنَةِ وَالنُّطْقِ وَلَمَّا كَانَ وَجْهُهُ
البیت گشت سر جای عقل و فطنت و گویش و چون بود روی او
 مِنْ تَرَابِ الْجَنَّةِ صَارَ مَوْضِعَ الْمَلَاةِ وَلَمَّا كَانَتْ أَسْنَانُهُ مِنْ
از خاک جنت گشت جای مکنی و چون بود دندانهای او از
 تَرَابِ الْكُوْتَرِ فَصَارَتْ مَوْضِعَ الْحَلَاوَةِ وَلَمَّا كَانَتْ يَدَاهُ الْيُمْنَى
خاک کوثر پس گشتند جای شیرینی و هرگاه بود دست راست او
 مِنْ تَرَابِ الْكَعْبَةِ فَصَارَتْ مَوْضِعَ الْمَعُونَةِ وَلَمَّا كَانَتْ ظَهْرُهُ
از خاک کعبه پس گشت جای مدد و هرگاه بود پشت او
 مِنْ تَرَابِ الْعِرَاقِ فَصَارَتْ مَوْضِعَ الْقُوَّةِ وَلَمَّا كَانَتْ عُورَتُهُ
از خاک عراق پس گشت جای قوه و هرگاه بود عورت او
 مِنْ تَرَابِ الْبَابِلِ فَصَارَتْ مَوْضِعَ الشَّهْوَةِ وَلَمَّا كَانَتْ عَظْمُهُ مِنْ
از خاک بابل پس گشت جای شهوة و هرگاه بود استخوان او از
 تَرَابِ الْجَبَلِ فَصَارَتْ مَوْضِعَ الصَّلَابَةِ وَلَمَّا كَانَتْ قَلْبُهُ مِنْ
خاک کوه پس گشت جای سکت و هرگاه بود دل او از
 تَرَابِ الْفَرَسِ فَصَارَ مَوْضِعَ الْإِيمَانِ وَلَمَّا كَانَ لِسَانُهُ مِنْ
خاک جنت و دو دست پس گشت جای ایمان و هرگاه بود زبان او از

تَرَابِ الطَّائِفِ فَصَارَ مَوْضِعُ الشَّهَادَةِ وَجَعَلَ فِيهِ تِسْعَةَ أَبْوَابٍ

نماز طائف پس گشت جاشی شهادت و آنرا به خدا بیجا کرد و آدم را در آن دروازه

سبعة في رأسه وهي عيناه وأذناه ومخرأه وقمة واثنتين

بفت در سر اوست و آن دو چشم اوست و دو گوش اوست و دو مخرج بینی اوست و دو دروازه

في يديه وهي قبله ودره وجمع الله تعالى الحواس في آدم

در بدن او از دیده و آن قبل او و در اوست و جمیع کرد خدا بیجا کرد حواس را در آدم

عليه السلام البصر في العينين والسمع في الأذنين والشم في

عليه السلام دیدن در دو چشم و شنیدن در دو گوش و بو کردن در دو

المخرجين والدوق في اللسان واللمس في اليدين والشئ في الرجلين

دو مخرج بینی و دوق در زبان و لمس کردن در دو دست و رفتن در دو پا

ويقال لما أراد الله أن ينفخ الروح في آدم أمر الروح أن يدخل

و گفته میشود که چون اراده کرد خدا بیجا کرد که در آدم امر کرد روح را که داخل بشود

من فيه ويقال من دماغه وهو الأصح فاستلذت فيه مقدر

از دماغ او و گفته میشود از دماغ او و این صحیح تر است پس گشت روح در دماغ او

ما نبي عام ثم نزلت من الراس إلى عينيه فنظر آدم إلى نفسه

و بعد سال پس از آن فرود آمد از سر او چشم او را بر نظر کرد و آدم بسوی نفس خود

بهر الذن

الذنب بدل الله هذا الظفر بالجمل وبقيت منه بقية في الأناصير

بنا و بدل کرد خدا بیجا این ناخن را به جمل و باقی ماند از نوای قدر و نگر در انماشتان

ليذكر أول حاله فلما أتم الله تعالى خلقه وكف فيه الروح واللبنة

تا که یاد کند اول حال او پس چون تمام کرد خدا بیجا این روح را و بقیه اندر او را

لباسا من لباس الجنة ونور محمد صلى الله عليه وآله وسلم

چهارم از جامه اهل جنت و نور محمد صلی الله علیه و آله و سلم

يلمع في جبهته كالقمر ليلة البدر ثم رفع رأسه فحملته الملائكة

می تابید در جبهه او کما قمر در شب ماه بدر پس برداشت سر او و فرشتگان

على أعناقهم فقال الله تعالى لهم طوفوا به في السموات ليرى عجائبها

بر گردنهای خود پس فرمود خدا بیجا بر گردنهای خود و در آسمانها تا ببیند عجایب آنها را

فما فيها فيزداد يقينا فقالت الملائكة ربنا سمعنا وأطعنا فحملته الملائكة

از آنچه در آسمانها دیدند پس فرمودند فرشتگان ای رب ما شنیدیم و فرمانها را

على أعناقهم وطافوا في السموات مقدار مائتي عام ثم خلق له قرس

بر گردنهای خود و گشتند در آسمانها مدت دو صد سال پس از آن فرمود خدا بیجا ای

من الميك الأذفر يقال لها ميمونة ولها جناحان من الذهب والرجان

از میک خنر بوی که گفته میشود آنرا میمون و آن اسب را دو پرنده از مروارید و مرجان

قرسها آدم واخذ جبرائيل ليحياها وميكائيل عن يمينه ولسرافيل

پس سوار شد بر آن اسب آدم و گرفت جبرائیل بر کتف او و میکائیل در دست او و سرافیل بود

عن يساره وطافوا به في السموات كلها وهو يسلم على الملائكة فيقول

از جانب چپ او و گشتند بر او در آسمانها تمام و آدم سلام میکرد بر فرشتگان پس میگفت آدم

السلام عليكم وهم يقولون وعليك السلام ورحمة الله فقال الله

سلام باد بر شما و او سلام میگفتند و بر تو باد سلام و رحمت خدا بیجا پس فرمود خدا

تعالى يا آدم هذه تحيتك وتحية المؤمنين من ذريتك فيما بينكم إلى

خدا ای آدم این سلام من است و تحیه مردم مؤمنان است از اولاد تو در میان ایشان

يوم القيمة باب في تخليق الملائكة أعلم أن الله تعالى خلق الملائكة

روز قیامت باب در بیان آفریدن فرشتگان چنانکه به تحقیق خدا بیجا آفرید فرشتگان

أربعا أحدهم ميكائيل وثانيهم اسرافيل وثالثهم جبرائيل ورابعهم

چهار را یکی میکائیل است و دوم اسرافیل است و سوم جبرائیل است و چهارم اسرافیل

عزرائيل عليهم السلام وصالحهم سبب أمور الخلائق وتذبير العالم

عزرا ییل است برایشان با سلام و صالحهم سبب امور خلایق و تدبیر عالم

فَجَعَلَ جِبْرَائِيلَ صَاحِبَ الرُّوحِ وَالرَّسَالَةِ وَمِيكَائِيلَ صَاحِبَ الْأَمْطَارِ
 وَكَأَنَّهُ جِبْرَائِيلُ صَاحِبُ دُحَى وَفَرَسْتَانِ وَنُورِ الْفَرْدِ وَكَأَنَّهُ مِيكَائِيلُ صَاحِبُ بَارَشِ
 وَالْأَرْمَاقِ وَعَزْرَائِيلُ قَائِلُ الْأَرْوَاحِ وَإِسْرَافِيلُ صَاحِبُ الْقُرُونِ
 وَكَأَنَّهُ عَزْرَائِيلُ قَائِلُ الْفَتَى وَكَأَنَّهُ مِيكَائِيلُ صَاحِبُ الْبُحْرِ
 قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِنَّ إِسْرَافِيلَ سَأَلَ اللَّهَ أَنْ يُعْطِيَهُ قُوَّةَ سَبْعِ سَمَوَاتٍ
 كَقُوَّةِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ إِسْرَافِيلَ سَأَلَ اللَّهَ أَنْ يُعْطِيَهُ قُوَّةَ سَبْعِ سَمَوَاتٍ
 فَأَعْطَاهُ وَقُوَّةَ سَبْعِ أَرْضِينَ فَأَعْطَاهُ وَقُوَّةَ الْجِبَالِ فَأَعْطَاهُ وَقُوَّةَ
 السَّيَاحِ فَأَعْطَاهُ وَقُوَّةَ الثَّقَلَيْنِ فَأَعْطَاهُ وَلَهُ أَجْنَحَةٌ وَمِنْ لَدُنْ قَدَمَيْهِ
 إِلَى رَأْسِهِ شُعُورٌ مِنَ الزُّعْفَرَانِ وَفِي كُلِّ شُعْرَةٍ أَلْفُ أَلْفٍ وَجْهِ وَ
 فِي كُلِّ وَجْهِ أَلْفُ أَلْفٍ فَمِنْ كُلِّ فَمٍ أَلْفُ أَلْفٍ لِسَانٍ وَالْأَقْوَامُ
 وَالْأَلْسِنَةُ كُلُّهَا مَعْطَاةٌ بِأَلْفِ أَجْنَحَةٍ يُسَبِّحُ اللَّهَ تَعَالَى بِكُلِّ لِسَانٍ بِأَلْفِ
 أَلْفِ لُغَةٍ وَيَخْلُقُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ كُلِّ نَفْسٍ مَلَكًا يُسَبِّحُونَ اللَّهَ تَعَالَى إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَحَمَلَةُ الْعَرْشِ وَكِرَامُ
 الْكَاتِبِينَ وَهُمْ عَلَى صُورَةِ إِسْرَافِيلَ وَيُظَرُّ إِسْرَافِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 فِي كُلِّ يَوْمٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ إِلَى الْجَهَنَّمَ فَيَذُوبُ جَسْمُهُ وَيَصِيرُ كَوَيْسِ
 الْقُوسِ وَيَنْبُكِي وَيَتَضَرَّعُ وَلَوْ أَنَّ اللَّهَ سَمِعَ بُكَاءَهُ وَدُمُوعَهُ لَامْتَلَأَتِ
 الْأَرْضُ بِدُمُوعِهِ وَيَصِيرُ الدُّنْيَا طُوفَانٌ نَوْجٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلَوْ أَنَّ
 دُمُوعَهُ أُرْسِلَتْ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا لَفُرَّتْ أَهْلُ الدُّنْيَا كَمَا غَرِقُوا
 أَهْلُ الدُّنْيَا وَفِي زَوْجِهِ شَوْحَةٌ بِرَأْسِهِ دُنْيَا بِرَأْسِهِ عَرَقٌ شَدِيدٌ يَكُونُ عَرَقُهُ

فِي الطُّوفَانِ وَمِنْ عَظَمَتِهِ أَنَّهُ لَوْ صَبَّ مَاءُ جَمِيعِ الْبُحُورِ وَلَا أَنْفَارُ
 فِي طُوفَانِ نُوحٍ وَانْ كَلَّافِي بِلَانِ إِسْرَافِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ شَوْحَةٌ بِرَأْسِهِ دُنْيَا بِرَأْسِهِ عَرَقٌ شَدِيدٌ يَكُونُ عَرَقُهُ
 عَلَى رَأْسِهِ مَا وَقَعَتْ قَطْرَةٌ عَلَى الْأَرْضِ وَأَمَّا مِيكَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 فَنَخْلَقُهُ اللَّهُ بَعْدَ إِسْرَافِيلَ بِخَمْسِ مِائَةِ عَامٍ وَمِنْ رَأْسِهِ إِلَى قَدَمَيْهِ
 شُعُورٌ مِنَ الزُّعْفَرَانِ وَأَجْنَحَةٌ مِنَ الزُّبُجِ وَعَلَى كُلِّ شُعْرَةٍ أَلْفُ
 أَلْفٍ وَجْهِ وَفِي كُلِّ وَجْهِ أَلْفُ أَلْفٍ عَيْنٌ وَفِي كُلِّ فَمٍ
 أَلْفُ أَلْفٍ لِسَانٍ وَعَلَى كُلِّ لِسَانٍ أَلْفُ أَلْفِ لُغَةٍ وَبِكُلِّ عَيْنٍ يَكُونُ رَحْمَةٌ
 عَلَى الْمَدِينِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِكُلِّ لِسَانٍ يُسْتَنْفَرُ اللَّهُ تَعَالَى وَيَقْطُرُ
 مِنْ كُلِّ عَيْنٍ سَبْعُونَ أَلْفَ قَطْرَةٍ فَيَخْلُقُ اللَّهُ مِنْ كُلِّ قَطْرَةٍ مَلَكًا
 عَلَى صُورَةِ مِيكَائِيلَ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ تَعَالَى إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَأَسَاوُهُمْ
 رُوحَانِيُونَ وَأَمَّا صُورَةُ مَلَكِ الْمَوْتِ فَمِثْلُ صُورَةِ إِسْرَافِيلَ فِي
 الْوُجُوهِ وَالْأَلْسِنَةِ وَالْأَجْنَحَةِ **بَابُ فِي تَخْلِيْقِ الْمَوْتِ**
 قَدْ جَاءَ فِي الْخَبَرِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ خَلَقَ اللَّهَ
 تَعَالَى الْمَوْتَ حُجْبَةً اللَّهُ مِنَ الْخَلَائِقِ بِأَلْفِ أَلْفِ حِجَابٍ وَعَظَمَتُهُ
 أَنَّ كُلَّ مَلَكٍ إِذَا مَرَّ بِمَوْتٍ أَوْ خَلَقَ مَلَكًا جَدَّدَ لَهُ حُجْبَةً وَكَأَنَّهُ إِذَا مَرَّ بِمَوْتٍ
 أَوْ خَلَقَ مَلَكًا جَدَّدَ لَهُ حُجْبَةً وَكَأَنَّهُ إِذَا مَرَّ بِمَوْتٍ أَوْ خَلَقَ مَلَكًا جَدَّدَ لَهُ حُجْبَةً
 سَلْسِلَةٌ مِثْلُ سَلْسِلَةِ أَلْفِ عَامٍ لَا يَفْرُقُ بَيْنَهُ الْمَلَائِكَةُ وَلَا يَكُونُ مَكَانَهُ وَلَا يَسْمَعُونَ
 وَكَأَنَّهُ إِذَا مَرَّ بِمَوْتٍ أَوْ خَلَقَ مَلَكًا جَدَّدَ لَهُ حُجْبَةً وَكَأَنَّهُ إِذَا مَرَّ بِمَوْتٍ أَوْ خَلَقَ مَلَكًا جَدَّدَ لَهُ حُجْبَةً

صَوْتُهُ مِنْ كُلِّ حَوْلٍ وَلَا يَدْرُونَ مَا هُوَ إِلَى وَقْتِ آدَمَ فَلَمَّا خَلَقَ اللَّهُ
 آدَمَ وَرَأَى أَنَّهُ لَا يَدْرِي مَا هُوَ إِلَى وَقْتِ آدَمَ وَرَأَى أَنَّهُ لَا يَدْرِي مَا هُوَ إِلَى وَقْتِ آدَمَ
 تَعَالَى آدَمَ وَسَلَّطَ مَلَكَ الْمَوْتِ عَلَيْهِ فَقَالَ مَلَكَ الْمَوْتِ يَا رَبِّ مَا
 تَعَالَى آدَمَ وَسَلَّطَ مَلَكَ الْمَوْتِ عَلَيْهِ فَقَالَ مَلَكَ الْمَوْتِ يَا رَبِّ مَا
 الْمَوْتُ فَأَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَّهُ يُنْكَشَفُ فَأُنْكَشِفَتْ حَتَّى رَأَى
 مَلَكَ الْمَوْتِ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ الْمَوْتُ وَانْظُرْ إِلَى هَذَا الْمَوْتِ
 فَوَقَفْتَ الْمَلَائِكَةَ كُلَّهُمْ أَجْمَعُونَ وَقَالَ لِلْمَوْتِ طِرْ عَلَيَّ بِالْأَجْنَحَةِ
 كُلِّهَا وَأَفْتَحْ أَعْيُنَكَ كُلَّهَا فَلَمَّا طَارَ الْمَوْتُ وَنَظَرَتْ الْمَلَائِكَةُ فَخَرَّتْ
 كُلُّهُنَّ مُغْشِيَةً عَلَيْهِ الْفِي عَامٍ فَلَمَّا أَفَاقُوا قَالُوا رَبَّنَا أَخْلَقْتَ أَعْظَمَ مِنْ
 هَذَا خَلْقًا فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا خَلَقْتُهُ وَأَنَا أَعْظَمُ مِنْهُ وَقَدْ يَدْرِي
 مِنْهُ كُلُّ خَلْقٍ وَقَالَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى يَا عَزَّازٌ أَيْدِيكَ قَدْ سَلَّطْتَكَ عَلَيْهِ
 فَقَالَ يَا إِلَهِي بِأَيِّ قُوَّةٍ أَخَذَهُ فَإِنَّهُ عَظِيمٌ فَأَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى قُوَّةَ شَمْسٍ
 أَخَذَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ فَسَكَنَ الْمَوْتُ فَقَالَ الْمَوْتُ يَا رَبِّ أَتَدْرِي لِي خَشْيَ أَنَا دِي
 فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ مَوْتٌ ثُمَّ أَوْنُ لَهُ فَنَادَى الْمَوْتُ بِأَعْلَى صَوْتٍ أَنَا الْمَوْتُ
 الَّذِي أَفَرَّقَ بَيْنَ كُلِّ جَدِيدٍ أَنَا الْمَوْتُ الَّذِي أَفَرَّقَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجَتِهِ
 أَنَا الْمَوْتُ الَّذِي أَفَرَّقَ بَيْنَ الْبَنَاتِ وَالْأُمَّهَاتِ أَنَا الْمَوْتُ الَّذِي أَفَرَّقَ
 بَيْنَ الْأَبْنَاءِ وَالْآبَاءِ أَنَا الْمَوْتُ الَّذِي أَفَرَّقَ بَيْنَ الْقَوِيِّ وَالضَّعِيفِ مِنْ
 بَيْنَ الْبَرْصَانِ وَالدَّارِ مِنَ الْأَنْسَانِ كَمَا جَاءَ فِي كِتَابِ اللَّهِ وَتَعَالَى

بَنِي آدَمَ أَنَا الْمَوْتُ الَّذِي أَفَرَّقَ بَيْنَ الْإِخْوَةِ وَالْإِخْوَانِ أَنَا الْمَوْتُ
 الَّذِي أَفَرَّقَ بَيْنَ الْإِخْوَةِ وَالْإِخْوَانِ أَنَا الْمَوْتُ الَّذِي أَفَرَّقَ بَيْنَ الْإِخْوَةِ وَالْإِخْوَانِ
 فِي بَرْجٍ مُشِيدَةٍ وَلَمْ يَتَّقِ خَلْقِي إِلَّا يَدْرِي مَا هُوَ إِلَى وَقْتِ آدَمَ
 أَحَدًا قَامَ بَيْنَ يَدَيْهِ عَلَى صُورَتِهِ ثُمَّ يَقُولُ النَّفْسُ مَنْ أَنْتَ وَمَا
 تُرِيدُ قَالَ أَنَا الْمَوْتُ الَّذِي أَخْرَجَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاجْعَلْ أَوْلَادَكَ بَيْنَمَا
 وَزَوْجَتِكَ أُمَمَةً وَمَالِكٌ مَوْرُوثًا بَيْنَ وَرَثَتِكَ الْبَنَى لَا يَهْتَمُّ وَلَا
 يُحِبُّونَكَ فِي حَالِ حَيَاتِكَ فَإِنْ تَقَدَّتْ لِنَفْسِكَ خَيْرًا لِيَوْمَ حَيَاتِكَ إِلَيْكَ
 وَلَمْ يَتَّقِكَ الْخَيْرُ بَعْدَكَ فَإِذَا سَمِعَتْ النَّفْسُ مِنَ الْمَوْتِ حَوْلَ وَجْهِهِ
 إِلَى الْحَايِطِ فَتَرَى الْمَوْتَ قَائِمًا بَيْنَ يَدَيْهَا فَتَقُولُ وَجْهًا إِلَى الْجَانِبِ
 الْأُخْرَى فَتَرَى الْمَوْتَ قَائِمًا بَيْنَ يَدَيْهَا فَقَالَ الْمَوْتُ أَلَمْ تَعْرِفْنِي أَنَا الْمَوْتُ
 الَّذِي قَبَضْتُ رُوحَ وَالِدِكَ وَأَنْتَ تَنْظُرُ إِلَيَّ وَأَنْتَ تَقُولُ مَا أَلَيْسَ
 أَخَذَ رُوحَكَ حَتَّى يَنْظُرَ أَوْلَادُكَ إِلَيْكَ وَلَمْ يَتَّقِكَ لَنَا الْمَوْتُ الَّذِي
 قَدْ أَفْنَيْتَ الْقُرُونِ الْمَاضِيَةَ قَدْ كَانَتْ التَّرْقُوهُ مِنْكَ ثُمَّ يَقُولُ لَهُ
 الْمَوْتُ وَكَيْفَ رَأَيْتَ الدُّنْيَا يَقُولُ رَأَيْتُهَا عِدَّةَ مَكَانَةٍ ثُمَّ خَلَقَ
 اللَّهُ تَعَالَى الدُّنْيَا عَلَى صُورَةٍ عَجُوزَةٍ فَقَالَ الدُّنْيَا يَا عَصِي مَا أَهْجَى
 خَلَقْتَ عَلَيَّ دُنْيَا بِرُوحِي وَتَعَالَى

أَنْتَ أَذْنَبْتَ فِي وَكَرَّمْتَ عَنِ الْمَعَاصِي إِنَّكَ طَلَبْتَنِي وَأَنَا مَا طَلَبْتُكَ حَتَّى
از آن که روی درین دوزخ است و خدا را از آن که
 إِنَّكَ لَا تَقْرَبُ الْحِلَالَ مِنَ الْحَرَامِ فَطَنْتُكَ أَنْكَ لَا تَقَارِقُ الدُّنْيَا قَانَ بَرِيٍّ مَيْتُكَ
بجای تو طلب کردی و من طلب کردم ترا
 وَمِنْ عَمَلِكَ وَبَرِيٍّ مَا لَهُ قَدْ وَفَّقَ فِي يَدَيْهِ قَبُولُ الْمَالِ بِأَعَاصِي
از آن عمل تو و برین مال خود را که بخواهی از آن دوزخ و دوزخ را که بخواهی
 إِنَّكَ قَدْ كَسَبْتَنِي بِغَيْرِ حَقٍّ وَلَا نَصْرًا فَتَنِي عَلَى الْفَقْرَاءِ وَالْمُسْكِينِ
و کسب کردی مرا بغير حق و نصرت و تفریب نمودی مرا بر فقیران و مسکینان
 الْيَوْمَ وَقَعْتَ فِي يَدَيْهِ كَ وَهُوَ قَوْلُهُ تَعَالَى يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَا لَكَ وَلَا
امروز افتادم در دست غیر تو و آن که فرموده خداست ایست روزی که هیچ سودی را نداشته
 بَنُونَ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ قَبُولُ يَارَبِّ ارْجِعْنِي لَعَلِّي أَعْمَلُ
پسران مگر کسی که آمد نزد خدا با قلبی سالم و برگردان مرا به پروردگارم تا شاید عمل کنم
 صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ قَبُولُ تَعَالَى إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً
ساعتی که در آن روز بخواهند از خدا استیاضا کنند و چون آید اجل ایشان را نمی استیاضا کنند و آن قدر که بخواهند
 وَلَا يَسْتَفِيدُونَ وَنَ يُؤَخِّرُ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا ثُمَّ أَخَذَ رُوحَهُ
و نه تقدیر کنند و هرگز مؤخّر نکند خداست تا آنکه بخواهد و آن را که بخواهد و آن را که بخواهد
 إِنْ كَانَ مُؤْمِنًا فَعَلَى السَّعَادَةِ وَإِنْ كَانَ مُشَاقًّا فَعَلَى الشَّقَاوَةِ وَهُوَ
اگر باشد مؤمن بر سعادت و اگر باشد مشاقق بر شقاوت
 قَوْلُهُ تَعَالَى كَلَّا إِنْ كُنْتَ إِلَّا بَرًّا لَفِي عَذَابٍ كَلَّا إِنْ كُنْتَ إِلَّا فَاحًّا لَفِي
فرموده خداست تا آنکه بخواهد و آن را که بخواهد و آن را که بخواهد
 سَجِينٍ **بَاب** فِي ذِكْرِ مَلِكِ الْمَوْتِ إِنَّهُ كَيْفَ يَأْخُذُ الْأَرْوَاحَ ذِكْرُ
سجین است
 فِي كِتَابِ السَّلَاحِ عَنْ مُقَاتِلِ بْنِ سُلَيْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ مَلَكَ الْمَوْتِ كَانَ
در کتاب سلوکی از مقاتل بن سلیمان رحمت کند و بر خداست تا آنکه بخواهد
 لَهُ سِرٌّ فِي السَّمَاءِ السَّابِعَةِ وَيُقَالُ فِي السَّمَاءِ السَّابِعَةِ خَلْقَهُ اللَّهُ
و بر آن ستر در آسمان هفتم و گفته میشود که آن را که بخواهد و آن را که بخواهد
 تَعَالَى مِنْ نُورٍ وَلَهُ سَبْعُونَ أَلْفَ قَائِمَةٍ وَلَهُ أَرْبَعَةٌ أَجْحَمَةٌ
تعالی از نور و آن هفتاد و هزار قایم است و او را چهار
 مَلُوكٌ جَمِيعٌ جَسَدُهُ بِالْعُيُونِ وَالْأَسْنَةِ يَقْدَرُ خَلْقَهُ مِنَ الْأَدَمِيِّ
و همه است تمام بدن او با چشمها و در آن که بخواهد و آن را که بخواهد

و الطيور

وَالطَّيُورَ وَالسَّبَاعَ وَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْخُلُوقَاتِ مِنَ الْأَدَمِيِّ وَ
و پرندگان و پرنده ها و از این مخلوقات از آدمیان و
 الطَّيُورَ وَالْوَحُوشَ وَكُلِّ دَبِّي رُوحَ الْأَوَّلَةِ فِي جَسَدِهِ وَجْهٌ
پرندگان و حیوانات و وحشی و هر صاحب روح یکی از این مخلوقات از آدمیان و
 وَعَيْنٌ وَيَدٌ بَعْدَ دِهِمْ فَيَأْخُذُ رُوحَهُ بِذَلِكَ وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى
و چشم است و دست است و یکبار این را بر مخلوق پس بگیرد روح او را و فرموده است
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْإِلهِ وَسَلَّمَ إِنَّ مَلَكَ الْمَوْتِ لَهُ سِتَّةٌ أَوْجُهُ وَجْهٌ بَيْنَ
ایشان علیه و آله و سلم که به تحقیق ملک الموت را شش روی است یک روی پیش
 يَدَيْهِ وَوَجْهٌ وَرَاءَ ظَهْرِهِ وَوَجْهٌ عَنْ يَمِينِهِ وَوَجْهٌ عَنْ شِمَالِهِ
دارد و یک روی در پیش پشت دارد و یک روی از جانب راست دارد و یک روی از جانب چپ دارد
 وَوَجْهٌ عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهٌ تَحْتَ قَدَمَيْهِ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ
و یک روی بر سر دارد و یک روی زیر دو پا است و پرسیدند ای رسول الله چرا
 تِلْكَ الْوُجُوهُ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْإِلهِ وَسَلَّمَ أَمَّا الْوَجْهُ الَّذِي
چهار وجه این را در میان ملک الموت پس فرموده است که شش وجه دارد و هر وجه از وجه
 عَنْ يَمِينِهِ فَيَقْبِضُ بِهِ أَرْوَاحَ أَهْلِ الْمَشْرِقِ وَأَمَّا الْوَجْهُ الَّذِي عَنْ
از جانب راست اوست پس چنانچه در آن ارواح اهل مشرق را و هر وجه از وجه
 شِمَالِهِ فَيَقْبِضُ بِهِ أَرْوَاحَ أَهْلِ الْمَغْرِبِ وَأَمَّا الْوَجْهُ الَّذِي وَرَاءَ ظَهْرِهِ فَيَقْبِضُ بِهِ
چهار وجه اوست پس چنانچه در آن ارواح اهل مغرب را و هر وجه از وجه
 أَرْوَاحَ أَهْلِ الْكِبَايَرِ وَأَهْلِ النَّارِ وَأَمَّا الْوَجْهُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ فَيَقْبِضُ بِهِ أَرْوَاحَ
ارواح اهل کبایره و اهل دوزخ را و هر وجه از وجه
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِنْ أُمَّتِي وَأَمَّا الْوَجْهُ الَّذِي عَلَى رَأْسِهِ فَيَقْبِضُ بِهِ أَرْوَاحَ
مردان مؤمنین و زنان مؤمنات از امت من و هر وجه از وجه
 أَهْلِ السَّمَاءِ وَأَمَّا الْوَجْهُ الَّذِي تَحْتَ قَدَمَيْهِ فَيَقْبِضُ بِهِ أَرْوَاحَ الْحَيِّ وَ قَالَ
اهل آسمان و هر وجه از وجه
 فَيَأْخُذُ بِتِلْكَ الْيَدِ رُوحَهُ وَيَنْظُرُ بِالْوَجْهِ الَّذِي يُحَاذِيهِ وَكَذَلِكَ يَقْبِضُ
پس بگیرد روح او را و می بیند که آن روح را که در برابر اوست و چنانچه چنانچه
 بِهِ أَرْوَاحَ الْخُلُوقِينَ فِي كُلِّ مَكَانٍ فَإِذَا مَاتَ نَفْسٌ أَحَدٌ فِي الدُّنْيَا
در آن ارواح همه مخلوق را در هر جای که باشد پس چون کسی بمیرد و آن
 ذَهَبَ عَيْنٌ مِنْ جَسَدِهِ وَيُقَالُ إِنَّ لَهُ أَرْبَعَةً أَوْجُهُ الْأَوَّلُ مِنْ
برو و چنانچه از بدن ملک الموت و گفته میشود که ملک الموت را چهار روی است اولی در

قَدْ اَمِهَ وَالْثَّانِي عَلَى رَاسِهِ وَالْثَّالِثُ عَلَى ظَهْرِهِ وَالرَّابِعُ تَحْتَ قَدَمَيْهِ
 پیش از آنکه بر سر اوست و دوم بر پشت اوست و سیم بر پشت اوست و چهارم زیر قدم اوست
 فَيَاخُذُ اَرْوَاحَ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمَلَائِكَةِ مِنَ الْوُجْهِ الَّذِي عَلَى رَاسِهِ
 پس بگیرد ارواح انبیاء و ملائکه را از آن روی که در پیش دارد و بگیرد ارواح کافران
 وَاَرْوَاحَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْوُجْهِ الَّذِي مِنْ قَدَمَيْهِ وَاَرْوَاحَ الْكَافِرِينَ
 و بگیرد ارواح مؤمنین را از آن روی که در پشت دارد و بگیرد ارواح کافران را از آن روی که
 مِنَ الْوُجْهِ الَّذِي وَرَاءَ ظَهْرِهِ وَاَرْوَاحَ الشَّيْطَانِ وَالْعَيْنِ مِنَ الْوُجْهِ
 از آن روی که پیش پشت دارد و بگیرد ارواح شیطان و عین را از آن روی که
 الَّذِي تَحْتَ قَدَمَيْهِ وَاحِدِي رَجُلِيهً عَلَى خَبَرِ حَبْلِهِ وَالْاُخْرَى
 که زیر دو قدم دارد و یکی پای ملک الموت بر یکی دوخت است و پای دیگرش
 عَلَى سِرِّيرِ الْجَنَّةِ وَيُقَالُ مِنْ عَظَمَتِهِ لَوْ صَبَّ مَاءُ جَمِيعِ الْبُحُورِ وَ
 بر تخت جنت است و گفته میشود از کلافی ملک الموت که اگر ریخته شود آب تمام دریاها و
 الْاَنْفَاسُ عَلَى رَاسِ مَلِكِ الْمَوْتِ مَا وَقَعَتْ قَطْرَةٌ عَلَى الْاَرْضِ وَيُقَالُ
 جویدار بر سر ملک الموت قطره افتاد یک قطره بر زمین و گفته میشود
 اِنَّ الدُّنْيَا بَاسِرُهَا فِي جَنْبِ مَلِكِ الْمَوْتِ كَخَوَانٍ قَدْ وُضِعَ عَلَيْهِ كُلُّ
 که به حقیقت تمام دنیا در پیشگاه ملک الموت مانند یک خزانچه است که بر روی هر
 شَيْءٍ وَوُضِعَ بَيْنَ يَدَيْ رَجُلٍ لِيَأْكُلَهُ فَيَا كُلُّ مَا شَاءَ فَكُنْ لَكَ مَلِكٌ
 چیز و نهاده شود آن خزانچه را و هر چه در آن است بخورد و هر چه خواهد پس چنین ملک
 الْمَوْتِ فِي الْخَلَائِقِ وَيَقْلِبُ مَلِكُ الْمَوْتِ الدُّنْيَا رَاحَتَهُ كَمَا يَقْلِبُ
 الموت در جمیع مخلوق و میگرداند ملک الموت دنیا را در کف دست خود چنانچه میگرداند
 الرَّجُلُ وَرَهْمًا وَيُقَالُ لَا يَزِلُّ مَلِكُ الْمَوْتِ اِلَّا اِلَى الْاَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ
 کسی رو به پا و گفته میشود که فرود نمی آید ملک الموت مگر بسوی انبیاء و رسولان
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَهُ لِقَبْضُ اَرْوَاحِ السَّابِغِ وَالْبَهَائِمِ اَعْوَانٌ وَيُقَالُ
 بر ایشان که اوست و او را بر این است که برای انبیا و اولاد و بندگان و حیوانات و درندگان و
 اِنَّ اللَّهَ تَعَالَى اِذَا افْتَتِحَ الْخَلْقُ كُلُّهُ مِنَ النَّاسِ وَغَيْرِهِمْ يَطْمَسُ لِعِیُونِ
 که خدای تعالی چون خلق را کند خلق را همه از مردمان و غیر آن گریه میکنند و چشمهای
 الَّذِي عَلَى حَسْبِ مَلِكِ الْمَوْتِ كُلُّهَا وَتَبْقَى ثَمَانِيَةٌ لِمَا نَبِيٍّ يُقَالُ هِيَ
 که بر بدن ملک الموت بود نه بر آن و باقی می ماند هشت پیش از او برای شش است و میشود که آن چها
 يَحْبَرُ اَيْلَ وَاسْرَ اَيْلَ وَعَزْرَ اَيْلَ وَصِيكَ اَيْلَ وَاَرْبَعَةٌ مِنْ حَلَكَةِ الْعَرْشِ
 چهار ایل و اسر ایل و عزرا ایل و صیکا ایل و چهار نفر از بندگان در آن عرش

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَاَمَّا مَعْرِفَةُ اَنْتَبَاءِ الْاَجَالِ فَيُقَالُ اَنَّ مَلَكَ الْمَوْتِ
 بر ایشان که اوست و او را بر این است که تمام شدن اجل است پس آنکه میشود که به حقیقت ملک الموت
 اِذَا رَفَعَ اِلَيْهِ شَخْصَةُ الْمَوْتِ وَالرَّحْمَنُ يَقُولُ اَللّٰهُمَّ سَيِّدِي مَتَى
 چون بر او شخصله بموت و رحمن گوید ای مهربان و پادشاه من کدام وقت
 اَقْبِضْ رُوحَ الْعَبْدِ وَعَلَى اَيِّ حَالٍ وَهَيْئَةٍ اَرْفَعُ يَقُولُ اَللّٰهُ تَعَالَى
 بقبض کن روح بنده مرا و بر کدام حال و صورت بر دارم و او را گوید خدا بخت کند
 يَا مَلِكُ الْمَوْتِ هَذَا اَعْلَمُ عَيْنِي لَا يَطْلُعُ عَلَيْهِ اَحَدٌ غَيْرِي وَ لَكِنْ
 ای ملک الموت این علم غیب من است اطلاع ندارد بر روی کسی غیر من و لیکن
 اَعْلَمُكَ اِذَا جَاءَ وَقْتُهُ وَاجْعَلْ لَكَ عَلَامَاتٍ تَقِفُ عَلَيْهِ هِيَ وَ
 بیاوردم تا چون آید وقت او و گردانم برای تو نشانه که وقت خوابی خبران ساعت آخر است و
 اَنَّ الْمَلَكَ الَّذِي هُوَ مُوَكَّلٌ عَلَى الْاَنْفَاسِ يَأْتِي اِلَيْكَ فَيَقُولُ تَمَّتْ
 به حقیقت آن فرشته که او مصلحت بر دود می آید نزد تو پس گوید تمام شد
 اَنْفَاسُ فَلَانِ بْنِ فَلَانٍ وَالْمَلَكُ الَّذِي هُوَ مُوَكَّلٌ عَلَى الْاَرْوَاقِ وَ
 و بیاورد فلان ابن فلان و آن فرشته که او مصلحت بر روزی و
 الْاَعْمَالُ يَقُولُ تَمَّتْ رِزْقُهُ وَعَمَلُهُ اِنْ كَانَ مِنَ السَّعْدَاءِ يَتَّيْنُ عَلَى
 عملها نزد تو و گوید تمام شد رزق او و عمل او پس اگر باشد از سعادت او بگنجاندن ظاهر شود بر
 رَاسِهِ الَّذِي هُوَ مَكْتُوبٌ فِي حَقِيقَةِ الْيَمِينِ عِنْدَ مَلِكِ الْمَوْتِ خَطْمُ
 نام او که نوشته شده است در صحیفه که آن نزد ملک الموت است خطی از
 النَّوْرِ حَوْلَ رَاسِهِ وَاِنْ كَانَ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ تَبَيَّنَ خَطْمُ السَّوَادِ
 نور گرد او نام او و اگر باشد از شمس از بگنجاندن ظاهر شود خطی از سیاهی
 ثُمَّ لَا يَزِلُّ مَلِكُ الْمَوْتِ عِلْمُ يَدَاكَ حَتَّى يَسْقُطَ عَلَيْهِ وَرَقَةٌ مِنْ
 پس از آن تمام میشود ملک الموت با علم این علامات تا آنکه می افتد بر او یک ورقه از
 الشَّجَرَةِ الَّتِي تَحْتَ الْعَرْشِ مَكْتُوبٌ عَلَيْهَا اسْمُهُ فَيَحْبِسُنَّ يَقْبِضُ
 درختی که آن را بر عرش است و نوشته شده بر آن و درخت نام آن شجره است و درخت میبندد
 رُوحَهُ وَرُوي عَنْ كَعْبِ الْاَخْبَارِ اَنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ شَجَرَةً تَحْتَ
 ملک الموت روایت شده از کعب اخبار که به حقیقت خدا بخت کند از یک درختی که
 الْعَرْشِ عَلَيْهَا اَوْ رَاقٌ يَحْدِثُ كُلَّ الْخَلَائِقِ فَاِذَا انْقَضَى اَجَلُ الْعَبْدِ
 عرش که بر آن درخت و درخت است بشمار همه مخلوق پس چون تمام شود اجل بنده
 وَبَقِيَ لَهُ مِنْ عَمَلِهِ اَرْبَعُونَ يَوْمًا سَقَطَتْ وَرَقَتُهُ فَيَقَعُ عَلَى خَبَرِ
 و باقی ماند از عمر او چهارده چهل روز می افتد و ورقه او پس می افتد بر ورقه دیگر

مِنْ الشَّمْسِ ثُمَّ صَعِدَ إِلَى مَلِكِ الْمَوْتِ وَذَكَرَ لَهُ أَنَّ رَجُلًا مِنْ بَنِي آدَمَ
 از آفتاب پس بالا رفتن آن فرشته بودی ملک الموت و گفت او را که به تحقیق شخصی از بنی آدم
 الْقِيَّ عَلَى لِسَانِهِ أَنْ يَقُولَ كُلَّمَا صَلَّى الْوُضوءَ اغْفِرْ لِي وَمَلِكُ
 این فرشته بود بر زبان وی اینک می گفت هر وقت که نماز خواندی ای امیر من بیا مرز مرا و فرشتت
 الشَّمْسِ وَقَدْ طَلَبَ مِنِّي أَنْ أَطْلُبَ مِنْكَ أَنْ تُعَلِّمَهُ أَجَلَهُ مَتَى
 آفتاب را و تحقیق خلاصت آن شخص از من اینک بخوانم از تو اینک چه گوی او را بجل او کی
 قَرَبَ لِيَسْتَعِذَّ لَهُ فَظَرَمَ مَلِكُ الْمَوْتِ فِي كِتَابِهِ فَقَالَ هِيَمَا ت
 نزد یکم نشو تا آماده شود برای او پس دگر ملک الموت در کتاب خود پس گفت بپسند است
 إِنَّ لِصَاحِبِكَ شَأْنًا عَظِيمًا وَهُوَ أَنَّهُ لَا يَمُوتُ حَتَّى يَجْلِسَ بِجِلْسِكَ
 به تحقیق رفیق تو شایان عظمیست و آن آنست که تحقیق وی نیرو و تندرست باشد و در جای نشستن تو
 مِنَ الشَّمْسِ فَقَالَ قَدْ جَلَسَ بِجِلْسِي مِنْهَا فَقَالَ مَلِكُ الْمَوْتِ تَوَقَّعْهُ
 از آفتاب پس گفت آن فرشته آنجا که بر تحقیق نشست و در جای نشستن من او را پس گفت ملک الموت میرا بنده خدا را
 رَسُلًا عَلَى ذَلِكَ وَهُمْ لَا يَمُرُّونَ وَأَمَّا أَنْتَ يَا أَجَالِ الْهَيَاكِلِ
 فرست ده گان ما بر آسمان و او را آن قضیه بگویند و هر چه تمام شدن اجلهای جاریان
 وَالطُّيُورِ فَقَالَ الْخَبَرُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِنَّهُ
 و در میان پرند و در میان بنی بشر پس گفت آن بزرگوار علیه و آله و سلم که به تحقیق
 قَالَ أَجَالُ الْهَيَاكِلِ كُلِّهَا فِي ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى فَإِذَا تَوَكَّلُوا ذَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى
 فرمود اجلهای جاریان هر چه در یاد کردن خدا باشد پس چون تکی کنند ذکر خدا بجا آید را
 فَبَضَّ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ وَلَيْسَ لِمَلِكِ الْمَوْتِ مِنْ ذَلِكَ شَيْءٌ وَقَدْ قِيلَ
 قبض کند خدا بجا روح ایشان را و نیست مرگ الموت را از قبض کردن روح آنها چیزی که تحقیق گفته شده
 إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى هُوَ قَابِضُ الْأَرْوَاحِ وَإِنَّمَا أُخِيفَ إِلَى مَلِكِ الْمَوْتِ
 که خدا بجا را اوست قبض کننده ارواح و جز این نیست که نسبت کرده اند که قبض کردن ارواح ملک الموت
 كَمَا أُخِيفَ الْقَتْلُ إِلَى الْقَاتِلِ وَالْمَوْتُ إِلَى الْأَمْرَاضِ وَعَلَى هَذَا يُدَلُّ
 چنانکه نسبت کرده اند قتل بر مقتول و نیست کرده اند موت بر مریض و بر همین با مر دالات کند
 قَوْلُهُ تَعَالَى اللَّهُ يَتَوَكَّلُ الْأَنْفُسُ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي
 قول او که خدا بجا جانها را می گرداند نفس آنها در وقت موت آنها و می گرداند آن نفسها را که زنده در
 مَنَامِهَا فَيَمْسِكُ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَى
 وقت خواب آنها را پس باز دارد آنها را که حکم کرده بر آنها برون و میگرداند آن دگر را که در وقت خواب
 أَجَلُ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 نفس کرده بود و این مقرر شده و تحقیق هر آنچه گفته هر آنکه نشانهاست بر این قومی که فکر کنند

بَابٌ فِي ذِكْرِ جَوَابِ الرُّوحِ وَفِي الْخَبَرِ أَنَّ مَلِكَ الْمَوْتِ إِذَا أَرَادَ قَبْضَ الرُّوحِ
 باب ۶ در ذکر جواب روح و در خبر است که به تحقیق ملک الموت چون اراده کند قبض کردن روح را
 يَقُولُ الرُّوحُ لَا أَطِيعُكَ مَا لَمْ يَأْمُرْ اللَّهُ تَعَالَى بِذَلِكَ فَيَقُولُ
 گوید روح از امر و امری که ترا و از تو ای ملک من که خدا بجا را بران پس گوید
 مَلِكُ الْمَوْتِ أَمَرَني اللَّهُ تَعَالَى بِذَلِكَ فَيَطْلُبُ الرُّوحُ مِنْهُ الْعَلَامَةَ
 ملک الموت امر کرده مرا خدا بجا را بران پس گوید پس طلب کند روح از ملک الموت علامت را
 وَالْبَرْهَانَ فَيَقُولُ الرُّوحُ إِنَّ رَبِّي خَلَقَنِي وَأَدْخَلَنِي فِي جَسَدِي
 و دلیل را پس گوید روح به تحقیق پروردگار من از پروردگار او و ادخل کرد مرا در بدن من
 وَلَمْ تَكُنْ عِنْدَ ذَلِكَ فَالْآنَ تُرِيدُ أَنْ تَأْخُذَ بِي فَيَرْجِعُ مَلِكُ
 و نه بودی تو نزد آن وقت پس الحال میخوای اینک قبض کنی مرا پس رجوع کند ملک
 الْمَوْتِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَيَقُولُ إِنَّ عَبْدَكَ يَقُولُ كَذَا وَكَذَا وَ
 الموت بر سر خدا بجا را و گوید به تحقیق بنده تو میگوید چنین و چنان و
 يُطَلِّبُ الْبَرْهَانَ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى صَدَقَ رُوحُ عَبْدِي يَا مَلِكُ
 طلب میکند دلیل را پس گوید خدا بجا را راست گفته روح بنده من ای ملک
 الْمَوْتُ أَذْهَبَ إِلَى الْجَنَّةِ وَخَذَ تَفَاحَةً وَعَلَيْهَا اسْمِي مَكْتُوبٌ وَأَرْهَا
 الموت برو برو بهشت و بگیر یک سیب که بر آن نام من نوشته باشد و نشانها را
 رُوحُ عَبْدِي قَدْ هَبَ مَلِكُ الْمَوْتِ فَيَأْخُذُهَا وَعَلَيْهَا مَكْتُوبٌ
 روح بنده من پس بیرون ملک الموت بهشت پس بگیر و آن سیب را و بر آن نوشته باشد
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَيُرِيهِ فَإِذَا رَأَاهُ رُوحُ الْعَبْدِ يُخْرِجُ
 بسم الله الرحمن الرحيم و نشانها را پس روح بنده را بر آن نشانها را پس روح بنده را بر آن
 مَعَ النَّشَاطِ بَابٌ فِي ذِكْرِ جَوَابِ الْأَعْضَاءِ وَفِي الْخَبَرِ إِذَا أَرَادَ
 از بدن با تحریر باب ۷ در ذکر جواب اعضا و در خبر است که چون اراده کند
 اللَّهُ تَعَالَى فَبَضَّ رُوحُ عَبْدِهِ بِحُجَّتِ مَلِكِ الْمَوْتِ مِنْ قَبْلِ الْقَبْرِ لِقَبْضِ
 خدا بجا را قبض کردن روح بنده را می آید ملک الموت از طرف و کان تا قبض کند
 رُوحَهُ مِنْهُ فَيُخْرِجُ الذِّكْرَ مِنْ فَمِهِ وَيَقُولُ لَا سَبِيلَ لَكَ فِي هَذِهِ
 روح او از طرف دهان من بیرون می آید ذکر او را و و گوید ذکر نیست راه ترا در این
 الْجَنَّةِ وَإِنَّمَا جَرَى فِيهِ ذِكْرُ رَبِّي فَيَرْجِعُ مَلِكُ الْمَوْتِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى
 بهشت و جز این نیست که جاری شد در او را و آن ذکر پس رجوع کند ملک الموت به سوی خدا بجا را
 وَيَقُولُ يَا رَبِّ إِنَّ عَبْدَكَ يَقُولُ كَيْتَ وَكَيْتَ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى
 و گوید ای رب من به تحقیق بنده تو میگوید چنان و چنین پس گوید خدا بجا را

لا قبض روحه من جملة اخرى فيجي ملك الموت من قبل اليد
قبض من روح او از طرف دیگر پس آید ملک الموت از طرف دست
 يخرج منه فيقول ابيد ملك الموت لا سبيل لك الي فاني
تا بیرون کند روح او از طرف دست پس گوید دست ملک الموت با کفایت راه ترا
 تصدقت كثير او مسحت راس ليقيم وكتبت العلم وضربت
من صدقه دادام بسیار کردام سر بیهوش را از پشت ام علم را و زددم
 السيف على عنق الكفار ثم يجي الى الرجل فيقول لا سبيل لك
شمشیر را بر گردن کافران پس از آن آید بطرف پای پس گوید پای کفایت راه ترا
 من قبلي فانه مشي بي الى الجمعة والجماعة وعبادة المربض
از طرف من پس بختی و رفتن بسوی نماز جمعه و عبادت و پرستیدن جماعت
 ومجلس اعلم والعلماء ثم يجي الى الذين فيقولان لا سبيل لك
و مجلس علم و علمایان آید ملک الموت بطرف گوشه پس گوید گوشه کفایت راه ترا
 من قبلنا فانه يسمع بنا القرآن والذكر فيجي الى العيتين فيقولان
از طرف من پس بختی و شنیده بایان قرآن را و ذکر را پس آید ملک الموت بسوی ایشان پس گوید ایشان
 لا سبيل لك من قبلنا فانه نظر بنا الى المصاحف ووجوه العلماء
پس از آن که نظر بایان قرآن را و بوجوه علمایان
 ثم يتصرف ملك الموت الى الله تعالى ويقول يا رب عظمي اعضاء
پس از آن که ملک الموت بطرف خدا بیستد و گوید ای رب عظمی و اعضا
 العبد يا محبة ويقول كذا وكذا فكيف اقبض روحه فيقول الله تعالى
بنده یا محبت و گوید بنده چنین و چنان پس چگونه قبض کنم روح او پس گوید خداوند
 اكتب اسمي على كفك واره عبدی المؤمن حتى يراه فيكتب
که بنویس نام من بر کف خود و بنما او بروح بنده مؤمن مرا تا آنکه ببیند او پس آید
 ملك الموت اسم الله تعالى على كفه ويريه روح العبد فيجيبه
ملک الموت نام خدا بیستد بر کف خود و می نماید آن روح بنده پس اجابت کند
 فيخرج روح عبد المؤمن فيمن اش اسمه يتصرف عنه مارة
پس بیرون آید روح بنده مؤمن پس از آنکه نام او را بر او میبرد از آن اش جان
 التخرج فيخرج مع الشايط فكيف لا يتصرف عنه العذاب و
کند پس بیرون آید روح باطنی پس چگونه نخواهد رفت از وی عذاب و
 القطيعة والفضيحة ولذلك كتب الله على صدوركم
بریدن از خدا و فضیحت و رسوائی و این را بنویشت خدا بر سینه شما تا ناسخ

اسم الله

اسم الله تعالى والدليل عليه قوله تعالى اولئك كتب في
نام خدا بیستد و دلیل بر این قول خدا بیستد ایشان نوشتند خداوند
 قلوبهم الايمان وقوله تعالى اقصن شرح الله صدره للاسلام
و بایان ایمان را و این قول خدا بیستد ایشان پس گشاید بر او اسلام
 فهو على نور من ربه فيصرف عنه العذاب واهوال القيمة
پس او بر نوری است از رب خود پس بگردد از وی عذاب و هولاهن
 وفي الخبر اذا وقع العبد في النزح ينادي مناد من قبل الرحمن
و در حدیث است که چون واقع شود بنده در نزوح آواز کند آواز کند از طرف رحمن
 دعه حتى يستريح فاذا بلغ الى الصدر ينادي مناد دعه
که بگذارد تا استراحت کند پس چون رسد ریه ها را آواز کند آواز کند که بگذارد
 حتى يستريح وكذلك اذا بلغ الى الركبتين والشرقة فاذا بلغ
تا ایستد و استراحت کند و چنین چون رسد ریه ها را و زانو و زانو پس چون رسد ریه ها
 الى الخلف ينادي مناد دعه حتى يورع الاعضاء بعضها
تا خلف آواز کند آواز کند که بگذارد تا او را عده کند اعضا را بعد از بعضی ایشان
 بعضا فيورع العنان ويقولان السلام عليك الى يوم القيمة
بعضی را پس او را عده کند چنان و گویند سلام باد بر تو تا روز قیامت
 وكذلك اذا كان واليدان والرجلان ويورع الروح والنفس
و چنین و در عده کند گوشه ها و دستها و پای ها و در عده کند روح و نفس
 فتعود بالله من ودايع الايمان عن اللسان ووداع القلب عن
پس بنماید بگویند و بگویند بایان ایمان از زبان و وداع کردن دل از
 مغرفة الرحمن فيبقى البدان بلا حرفة والرجلان بلا
مغفرت رحمن چنان پس باقی ماند بدن و دستها و پاها
 حرفة والحدقات لا بصير لصما والاذا كان لا سماع لهما والبكر
حرکت کردن و در چنان که باقی ماند ایشان از و در گوش نمی باشد باینکه شنوا را و بدن
 لا روح له فلو بقي اللسان بلا شهادة والقلب بلا معرفة
پس بماند روح او پس اگر باقی ماند زبان بجز شهادت و پای ماند دل بجز معرفت
 فكيف حال العبد في الحذف لا يرى احدا الا ابا واما واولادا
پس چگونه باشد حال بنده در الحذف نمی بیند در آنجا را و پدر را و مادر را و اولاد را
 ولا اخوانا ولا اصحابا ولا فرشا ولا حجابا فلو لم يرحم ربه الكريم
و نه برادران و نه یاران را و نه فرش را و نه پرده را پس اگر رحم نکند

فَقَدْ خَسِرَ خَسْرًا عَظِيمًا قَالَ أَبُو حَنِيفَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

الْإِيمَانُ مِنَ الْعَبْدِ فِي وَقْتِ التَّرَجُّعِ أَعَاذَنَا اللَّهُ وَآيَاكُمْ مِنَ

الْإِيمَانِ أَنْ يَزِيدَ فِي وَقْتِ تَرْجُعِهِ وَجَاهِلِيَّةِ الْوَقْتِ وَنَظَرِ

سَلْبِ الْإِيمَانِ **بَابُ** فِي ذِكْرِ الشَّيْطَانِ كَيْفَ يَسْلُبُ الْإِيمَانَ

سَلْبُ شَيْءٍ الْإِيمَانُ **بَابُ** فِي ذِكْرِ الشَّيْطَانِ كَيْفَ يَسْلُبُ الْإِيمَانَ

فِي الْخَبَرِ يَحْيَى الشَّيْطَانُ إِلَيْهِ يَجْلِسُ عِنْدَ يَسَارِهِ وَهُوَ

دُرُجَتُهُ كَمَا أَنَّ الشَّيْطَانَ يَسُودُ أَوْ يَسُودُ فِي شَيْءٍ وَهُوَ

فِي التَّرَجُّعِ يَقُولُ لَهُ أَتَرُكُ هَذِهِ الدِّينَ وَقُلِ الْخَيْرُ أَتَتْرِكُ

دُرُجَتَهُ بَعْدَ مَا كُنْتَ تَرُكُهَا مِنْ دِينِ الْإِسْلَامِ وَتَتْرِكُهَا

تَجُومُنَ هَذِهِ الشَّدَّةُ فَإِذَا كَانَ الْأَمْرُ كَذَلِكَ فَالْخَطَرُ

عَظِيمٌ عَلَيْكَ بِالْبُكَاءِ وَالنُّصْرَةِ وَاحْيَاءُ الْكَلِيلَةِ وَكَثْرَةُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى وَكَثْرَةُ

الرُّكُوعِ وَالتَّجُومِ حَتَّى تَجُومَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ تَعَالَى وَسُئِلَ عَنْ

رُكُوعٍ وَسُئِلَ عَنْهُ أَنَّ الشَّيْطَانَ يَسْلُبُ الْإِيمَانَ قَالَ

أَبُو حَنِيفَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ أَيْ ذَنْبُ أَخَوْفٍ يَسْلُبُ الْإِيمَانَ قَالَ

تَرَكَ الشُّكْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَتَرَكَ خَوْفَ الْحَاقَّةِ وَالظُّلْمَ عَلَى الْعِبَادِ

تَرَكَ كَرَمَ الشُّكْرِ عَلَى الْإِيمَانِ وَتَرَكَ خَوْفَ الْحَاقَّةِ وَالظُّلْمَ عَلَى الْعِبَادِ

وَقَالَ أَبُو حَنِيفَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ إِنْ كَانَ فِيهِ هَذِهِ الْخِصَالُ

وَكُنْتُ أَبُو حَنِيفَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى كَيْفَ يَسْلُبُ الْإِيمَانَ

الثَّلَاثُ فَلَا غَلَبَ أَنْ يَخْرُجَ مِنَ الدُّنْيَا كَافِرًا فَعَوِذُ بِاللَّهِ مِنْهُ

سَلْبُ الْإِيمَانِ أَنْ يَخْرُجَ مِنَ الدُّنْيَا كَافِرًا فَعَوِذُ بِاللَّهِ مِنْهُ

لَا مَنْ أَدْرَكَهُ السَّعَادَةُ الْأَنْزَلِيَّةُ وَيُقَالُ أَشَدُّ الْحَالِ عَلَى الْمَيِّتِ

كَيْفَ يَسْلُبُ الْإِيمَانَ وَنَظَرِ الْوَقْتِ وَنَظَرِ الْوَقْتِ

عِنْدَ التَّرَجُّعِ الْعَطَشُ وَاجْتِرَاقُ الْكِبِدِ كَيْفَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتُ يَجِدُ

تَرَكَ خَوْفَ الْحَاقَّةِ وَنَظَرِ الْوَقْتِ وَنَظَرِ الْوَقْتِ

الشَّيْطَانُ عَلَيْهِ فُرْصَةٌ مِنْ تَرْجُعِ الْإِيمَانِ لِأَنَّ الْمُؤْمِنَ يَعْطَشُ

الشَّيْطَانُ يَسْلُبُ الْإِيمَانَ مِنْ تَرْجُعِ الْإِيمَانِ لِأَنَّ الْمُؤْمِنَ يَعْطَشُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فِي ذَلِكَ الْوَقْتُ يَحْيَى الشَّيْطَانُ عِنْدَ رَأْسِهِ مَعَ الْقَدَحِ مِنْ مَاءٍ

دُرُجَتُهُ كَمَا أَنَّ الشَّيْطَانَ يَسُودُ أَوْ يَسُودُ فِي شَيْءٍ وَهُوَ

جَدُّ يَحْكُمُ الْقَدَحُ لَهُ يَقُولُ الْمُؤْمِنُ أَعْطِنِي مِنَ الْمَاءِ وَلَا يَدْرِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

أَنَّهُ شَيْطَانٌ يَقُولُ لَهُ قُلْ لِصَانِعِ الْعَالَمِ حَتَّى أَعْطِيكَ الْمَاءَ

كَيْفَ يَسْلُبُ الْإِيمَانَ وَنَظَرِ الْوَقْتِ وَنَظَرِ الْوَقْتِ

فَإِنْ لَمْ يَجِبْهُ الْمُؤْمِنُ يَحْيَى إِلَى مَوْضِعٍ قَدْ مِثْلُهُ الْقَدَحُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

فَيَقُولُ أَعْطِنِي مِنَ الْمَاءِ يَقُولُ لَهُ قُلْ كَذِبَ الرَّسْلِ حَتَّى أَعْطِيكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

الْمَاءَ فَمَنْ أَدْرَكَهُ الشَّقَاوَةُ يَحْيَى إِلَيْهِ لَا يَطِيقُ عَلَى الْعَطَشِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

يَخْرُجُ مِنَ الدُّنْيَا كَافِرًا وَمَنْ أَدْرَكَهُ السَّعَادَةُ يَرُدُّ كَلَامَهُ وَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

يَتَفَكَّرُ مَا أَمَامَهُ كَمَا حَكِيَ إِنْ أَبَارَكْتَ يَا الزَّاهِدُ لَمَّا حَضَرَتْهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

الْوَقَاتُ فَأَنَّهُ صَدِيقٌ لَهُ وَهُوَ فِي سَكْرَاتِ الْمَوْتِ فَلَقْنَهُ لَا إِلَهَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهُ الزَّاهِدُ بِوَجْهِهِ وَلَمْ يَقُلْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

فَقَالَ لَهُ ثَانِيًا فَأَعْرَضَ عَنْهُ ثُمَّ قَالَ لَهُ ثَالِثًا فَقَالَ لَا أَقُولُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

فَحَشَى صَدِيقَهُ فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ سَاعَةٍ وَجَدَ أَبُو زَكْرِيَّا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

حَقَّةً وَفَتَحَ عَيْنَيْهِ وَقَالَ هَذَا قُلْتُ لِي شَيْئًا قَالُوا نَعَمْ عَرَضْنَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

عَلَيْكَ الشَّهَادَةَ ثَلَاثًا فَأَعْرَضْتَ مَرَّتَيْنِ وَقُلْتَ فِي الثَّالِثَةِ لَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

أَقُولُ فَقَالَ آتَانِي إِبْلِيسُ وَمَعَهُ قَدَحٌ مِنَ الْمَاءِ وَوَقَفَ عَنْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى أَكْثَرُ مَا يَسْلُبُ

فَاِنْ كَانَ عَمَلُكَ خَيْرًا تَرَاهُ خَيْرًا وَاِنْ كَانَ عَمَلُكَ شَرًّا تَرَاهُ شَرًّا
 طَوْنِي لَكَ اِنْ كُنْتَ اَصْلَحْتَ عَمَلُكَ وَالْوَيْلُ لَكَ اِنْ كُنْتَ ضَعِيفْتَ
 عَمَلُكَ وَرَدَّ اَوْضَعْتَ الْجَنَّةَ عَلَى شَفِيرِ الْقَبْرِ تُؤَدِّي بِثَلَاثِ
 صِنَعَاتٍ يَا بَنَ اَدَمَ كُنْتُ عَلَى ظَهْرِي ضَاحِكًا وَصِرْتُ فِي بَطْنِي
 بَاكِيًا وَكُنْتُ عَلَى ظَهْرِي قَرِيبًا وَصِرْتُ فِي بَطْنِي جَنِيًّا وَكُنْتُ
 عَلَى ظَهْرِي نَاطِقًا وَصِرْتُ فِي بَطْنِي سَاكِنًا وَرَدَّ اَدْرَا لِقَا سُ
 عْنَه يَقُولُ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ يَا عَبْدِي بَقِيتَ وَجِدًا قَرِيْدًا وَ
 تَرَكُوْكَ فِي ظِلْمَةِ الْقَبْرِ وَقَدْ عَصَيْتَنِي لَا جَلِيْمٌ فَاَنَا اَرْحَمُ عَلَيْكَ
 الْيَوْمَ رَحْمَةً يَتَجَمَّعُ مِنْهَا الْخَلَائِقُ وَاَنَا اَشْفَقُ عَلَيْكَ مِنَ الْوَالِدَةِ
 بَوْلِدَهَا **بَاب** فِي ذِكْرِ نِدَاءِ الْاَرْضِ وَالْقَبْرِ قَالَ اَشْرَ ابْنُ
 مَالِكٍ رَوَى عَنْهُ اَنَّ الْاَرْضَ يَنَادِي كُلَّ يَوْمٍ بِعَشْرِ كَلِمَاتٍ
 تَقُولُ يَا بَنَ اَدَمَ سَعَى عَلَى ظَهْرِي وَمَصِيْرُكَ فِي بَطْنِي وَتَعْصِي
 عَلَى ظَهْرِي وَتُعَذِّبُ فِي بَطْنِي وَتَفْخَكُ عَلَى ظَهْرِي وَتَمْكِي فِي
 بَطْنِي وَتَأْكُلُ الْحَرَامَ عَلَى ظَهْرِي وَتَأْكُلُ الدَّوْدَ لِحْمِكَ فِي بَطْنِي
 وَتَفْرَحُ عَلَى ظَهْرِي وَتَحْزَنُ فِي بَطْنِي وَتَسْتَمِنُ بِالْحَرَامِ عَلَى ظَهْرِي

وَتَذْكُرُ

وَتَذْكُرُ فِي بَطْنِي وَتَحْتَالُ عَلَى ظَهْرِي وَتَدِلُ فِي بَطْنِي وَتَمْشِي
 سُرُورًا عَلَى ظَهْرِي وَتَقْعُ حَزْنًا فِي بَطْنِي وَتَمْشِي فِي الْقَوْرِ عَلَى ظَهْرِي
 وَتَقْعُ فِي الظُّلُمَاتِ فِي بَطْنِي وَتَمْشِي مَعَ الْجَمَاعَةِ عَلَى ظَهْرِي وَتَقْعُ
 وَجِدًا فِي بَطْنِي وَفِي الْخَبَرِ اَنَّ الْقَبْرَ يَنَادِي كُلَّ يَوْمٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ
 بِثَلَاثِ كَلِمَاتٍ يَقُولُ اَنَا بَيْتُ الْوَحْشَةِ وَاَنَا بَيْتُ الظُّلْمَةِ وَاَنَا
 بَيْتُ الدَّوْدِ فَمَاذَا اَعْدَدْتَ لِي وَيَقَالُ اِنَّ الْقَبْرَ يَنَادِي كُلَّ
 يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ يَقُولُ اَنَا بَيْتُ الْوَحْدَةِ فَاجِلٌ مُوَسَّاءٌ وَهُوَ قَرِيبٌ
 الْقَرَّانِ وَاَنَا بَيْتُ الظُّلْمَةِ فَاجِلٌ يَرِجَا وَهُوَ الصَّلَاةُ فِي اللَّيْلِ
 وَاَنَا بَيْتُ التُّرَابِ فَاجِلٌ اِلَى فِرَاشٍ وَهُوَ الْعَمَلُ الصَّالِحُ وَاَنَا بَيْتُ
 الْاَفَاعِي وَالْعَقَّارِ فَاجِلٌ التَّوْبَاتِ وَهُوَ الصَّدَقَةُ وَبِسْمِ اللهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاهْدِ اِقْ الدَّعْوَةَ وَاَنَا بَيْتُ سُؤَالِ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ
 فَانْزِعْ عَلَى ظَهْرِي لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللهِ **بَاب**
 فِي ذِكْرِ نِدَاءِ الرُّوحِ بَعْدَ الْخُرُوجِ وَفِي الْخَبَرِ رَوَى عَنْ عَائِشَةَ
 رَضِيَ اللهُ عَنْهَا اَنَّهَا قَالَتْ كُنْتُ قَاعِدَةً مُرْتَبِعَةً فِي الْبَيْتِ اِذَا جَاءَ
 رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَارَدَّتْ اَنْ اَقُوْمَ لَهَا
 وَتَقْرَأَ عَلَيَّ بِرَبِّهَا مِنْ دُوْنِهَا وَتَقْرَأَ عَلَيَّ بِرَبِّهَا مِنْ دُوْنِهَا

وَتَذْكُرُ

وَأَقْرَبَ إِلَيَّ فَأِنَّ هَذَا الْخُرُوجُ إِلَيَّ لَهْمٌ فَلِي الْيَوْمَ أَفَارِقُهُمْ

ولا أراهم إلى يوم القيمة وإذا أخرجوا الميت من داره نادى

بِاللّٰهِ يَا جَاعِعِي لَا تَجْلُوْنِي حَتّٰى اَوْدِعَ دَارِيْ وَاهْلِيْ وَمَالِيْ ثُمَّ

يَتَذَكَّرُ فِيهَا مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِّنْ خَيْرٍ يَّذَكَّرُ بِهِ لِيُنذَرُ بِهِ كَذِبًا

وَأُولَٰئِكَ يَتِمُّ عَلَيْكُمُ أَنْ لَا تُؤْذُوهُمْ فَإِنَّ الْيَوْمَ أَخْرَجَ

من دارجی ولا ارجع الیه ابدا فاذا اخلوه على الجنانہ یقول
از همانجا خود را باز نگردم تا ایشان را که است بر سر چنانچه

بِاللهِ يَجْمَعُنِي لَا يَجْعَلُنِي حَتَّى أَسْمَعَ صَوْتِ أَهْلِي وَأَوْلَادِي

وأعد لي في اليوم آخره وأفارقكم إلى يوم القيمة

و چون بنده شود بر تخت بنده و دردم و کام دلم از بنده - سر کام
بنادنی صده و شصده کام شده

بِأَوَّلَادِي لَا تَقْرَبُكُمْ الْحَقُّهُ الدِّينَا كَمَا تَنْتَوِي وَلَا تَنْتَلِعُوا كَمَا

لَدُنِّيَا كَمَا الْعَيْشِي فَأَعْتَبِرْ وَأَيُّ الْوَلِي لَا بَصِيرَ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ وَأَيُّ

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً فِيهَا ذِكْرٌ بَيِّنٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ وَأَن تَتَّقُوا اللَّهَ يَأْتِيَنَّكُمْ رِزْقٌ غَيْرٌ مِّثْلَ الَّذِي كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

مَلُوكٌ مِنْ خَطَايَايَ شَيْئًا وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تَسْأَلُونِي

تدعوني ثم لا تستقوني فاذا اصداو على الجنازة ورجع بعض

اقبله

مِاقِلَه

أَهْلِهِ وَأَصْدِقَائِهِ مِنَ الْمُصَلِّينَ يَقُولُ بِاللهِ يَا أَخَايَ إِنِّي كُنْتُ

أَعْلَمُ أَنَّ أُمِّيَّتَ تَسَى لَكِنْ لَا تَسُوْنِي بِهَذِهِ السَّرْعَةِ رَجَعْتُ قَبْلَ

آن دقت نمونی فاذا وضعوه فی الخمد یعول یا لله یا وادی

اِنْ قَدْ جَمَعْتَ مَا لَا كَثِيرَ فِي الدُّنْيَا وَتَرَكْتَ لَكَ فَلَا تَسْوَئِي

يَكْتُمُ خَيْرِكُمْ وَعَلَيْكُمْ الْقُرْآنُ وَالْأَدَبُ فَلَا تَسْخُوْا بِدَعَائِكُمْ وَأَدَا

رجعوا بعد دفته يقول يا اخوتي اني كنت اعم ان الميت

بردمین ازمهر بری قلوب احماء ولینہ نسوی قلیہ
 شکرت از قلم محمد قلمی در کتب و کتب از مرشد عظیمی

مقدرة كان فيه ما قد انشقت وخرج منها امواتها وقعدوا

عَلَى شَفِيعَةِ الْقُبُورِ وَكَانَ بَيْنَ يَدَيَّ كُلِّ وَاحِدٍ قَبْرُهُ طَبَقٌ مِثْلُ

وَرَأَى فِيهَا بَيْنَهُمْ رَجُلًا مِنْ خِيَرَتِهِمْ وَلَمْ يَرِ يَدَيْهِ طَبَقًا مِّنْ

وَقَالَ مِمَّا لَمْ يَأْتِ بِهِ قَبْلُ وَكَانَ فِي السُّورِ قَالَ

ان ليهؤلاء اولاداً و اوصداً قاعداً يعونهم و يصدقون لاجلهم

وَهَذَا النَّوْمُ مَا بَعَثُوا لَهُمْ وَكَانَ لِي ابْنٌ غَيْرُ صَالِحٍ لَا يَدْعُو

وَلَا يَصْدُقُ لِجَلِيٍّ وَهَذَا لَا تَوْرِي وَأَنَا أَنَا مُحَمَّدٌ بَيْنَ جِزَائِي

بسم الله الرحمن الرحيم

جذباً ومنهم من يخرج الروح نزاعاً ومنهم من ينشط الروح نشطاً
النشيط في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 فاذا بلغت الروح الحلقوم فحينئذ يأخذ ملك الموت فان كان
يسمى روحاً راسداً روحاً برحق في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 من اهل السعادة يؤدي الى ملكة الرحمة وان كان من
ان اهل النار يكونون في الدنيا فيكون روحهم راكناً في الدنيا وقليل من روحهم في الآخرة فيكون روحهم راكناً في الآخرة
 اهل الشقاوة يؤدي الى ملكة العذاب فيأخذ الملكة
الملك في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 الروح وتخرج به ثم ان كان من اهل السعادة يقول الله عز وجل
روحاً راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 وجعل ارجعوه الى بدنهم حتى ما يكون من جسده ثم يهبط
ويجعل ارجعوه الى بدنهم حتى ما يكون من جسده ثم يهبط
 الملكة والروح معهم فيضعونه وسط الدار فينظر من يحزن
فيستشعر روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 عليه ومن لا يحزن وهو لا يطبق الكلام ثم يسمع الحنارة الى
بروحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 القبر فالله عز وجل يعيد الروح في جسده واختلقت الروايات
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 فيه فقال بعضهم يدخل الروح في جسده كما كان في الدنيا و
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 يجلس ويسأل وقال بعضهم يدخل الروح في جسده والباقي
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 غير معلوم وقال بعضهم يكون السؤال للروح دون الجسد
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 وقال بعضهم يدخل الروح في جسده الى صدره وقال
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 بعضهم يكون الروح بين جسده وكفنه ففي كل ذلك جمل
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 الا ان الله تعالى عليه وآله وسلم والصحيح عند
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة

كل اهل

اهل العلم ان يقدر العبد بعد اب القبر ولا يشتغل بكيفية قال الفقيه
ان اهل العلم ان يقدر العبد بعد اب القبر ولا يشتغل بكيفية قال الفقيه
 من اراد ان يجوع عذاب القبر فعليه ان يلازمه باربعة اشياء
كبيره اذا اراد ان يجوع عذاب القبر فعليه ان يلازمه باربعة اشياء
 ويجتنب عن اربعة اشياء اما الاربعة التي يلازمها في عمره
واجتناب عن اربعة اشياء
 معافاة الصلوة والصدقة وقراءة القرآن وكثرة التسليم فان
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 هذه الاشياء تقي القبر وتوسعها واما الاربعة التي يجتنب عنها
ايضا في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 فالكذب واليسبة والتمية والبول فقد قال صلى الله عليه
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 وآله وسلم ان الملك الغليظ ان الاسود ان الارض فان اوصاها
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 كالرعد القاصف وابصارها كالبرق الخاطف يخرج ان الارض
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 بمخالبها ومصاصتها وكثير فيزججها ويقعد اية ويقولان
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 له من ربك ومن نبيك وما دينك فان كان من اهل السعادة
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 يقول ربني الله احد ونبيي محمد ودينني الاسلام فيقولان
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 له ثم كنومة العروس الذي لا يوقظه الا احب اهله و
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 يفتحان له في قبره قوة عند راسه فينظر منها الى منزله
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة
 ومقدم في الجنة حين يبعثه الله من مفجعه ذلك ثم
في بعضه اذا كان في الدنيا فيكون روحه راكناً في الدنيا وقليل من روحه في الآخرة فيكون روحه راكناً في الآخرة

الشيخ محمد بن محمد

يُخْرِجُ الْمَلَائِكَةُ مِنْ قَبْرِهِمْ مَعَ الرُّوحِ وَيَجْعَلُ فِي قَنَادِيدٍ مَعْلُومَةٍ
 بِالنَّعْشِ وَرُوحِي عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لَا أُخْرِجُ
 عَبْدًا مِنْ عِبَادِي مِنَ الدُّنْيَا وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَغْفِرَ لَهُ إِلَّا قَبَضْتُ
 مِنْهُ كُلَّ سَيِّئَةٍ عَلِمَ بِسَقْمِهِ فِي جَسَدِهِ أَوْ خَبِيَ فِي مَعَايِشِهِ
 أَوْ بِمَا يُصِيبُهُ مِنْ عَمٍّ فَإِنْ بَقِيَ عَلَيْهِ شَيْءٌ مِنْ سَيِّئَاتِهِ شَدَّدْتُ
 عَلَيْهِ عِنْدَ الْمَوْتِ حَتَّى يَلْقَانِي وَلَا سَيِّئَةٍ عَلَيْهِ وَعِزَّتِي وَجَدَّالِي
 لَا أُخْرِجُ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي مِنَ الدُّنْيَا وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ لَا أَغْفِرَ لَهُ
 إِلَّا وَقَبْتُ مِنْهُ كُلَّ حَسَنَةٍ عَلِمَ بِصِحَّةٍ فِي جَسَدِهِ أَوْ فَرَجَ
 يُصِيبُهُ أَوْ سَعَةً فِي رِزْقِهِ فَإِنْ بَقِيَ عَلَيْهِ مِنْ حَسَنَاتِهِ شَيْءٌ مَرَّتْ
 عَلَيْهِ عِنْدَ الْمَوْتِ حَتَّى يَلْقَانِي وَلَا حَسَنَةٍ لَهُ قَالَ الْأَسْوَدُ كُنَّا
 عِنْدَ عَائِشَةَ إِذَا اسْقَطَ قُطْطًا عَلَى إِنْسَانٍ فَفُحِّكَوْا فَقَالَتْ
 عَائِشَةُ سَمِعْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 أَنَّهُ قَالَ مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يَمُوتُ لَهُ شَوْكَةٌ إِلَّا رَفَعَ اللَّهُ بِهَا حَسَنَةً
 وَحَظَّ عَنْهَا سَيِّئَةً وَقَدْ قِيلَ لَأَخْبِرُنِي بِدَنِّ لَا يُصِيبُهُ

ذكر ما يقوله
 لا يخرج عبد من
 عبادي

الاسقام

الْإِسْقَامُ وَلَا فِي مَالٍ لَا يُصِيبُهُ النَّوَابُغُ وَفِي الْخَبَرِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّ عَبْدًا مَوْتًا إِذَا كَانَ فِي الْإِسْقَامِ
 مِنَ الدُّنْيَا وَقَبِلَ إِلَى الْآخِرَةِ تَغْرُلُ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ
 السَّمَاءِ يَبْصُرُ الْوُجُوهَ كَأَنَّ وَجُوهَهُمُ الشَّمْسُ وَمَعَهُمْ كَفَنٌ مِّنْ
 أَكْفَانِ الْجَنَّةِ وَخُيُوطٌ مِّنْ خُيُوطِ الْجَنَّةِ يَتَجَلَّسُونَ بَعْدَ إِقْبَالِهِ
 مَدَّ الْبَصَرِ ثُمَّ يَجْعَلُ مَلَكُ الْمَوْتِ يَجْلِسُ عِنْدَ رَأْسِهِ وَيَقُولُ
 أَخْرِجِي أَتَيْتُكَ النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ إِلَى مَنَافِقَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَرِضْوَانِهِ
 فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَخُذْ مِنْ نَفْسِهِ
 كَمَا تَسِيدُ الْقُطْرَةَ مِنَ السَّقَاءِ فَاخْذُهَا وَطْبَعُوهَا فِي أَيْدِيهِمْ
 وَيَذَرُوهَا فِي تِلْكَ الْأَكْفَانِ فَيُخْرِجُ مِنْهُ الرِّيحُ كَأَنَّكَ وَمَا
 يَصْعَدُونَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْأَفَالُوا مَا هَذِهِ الرِّيحُ الطَّيِّبَةُ فَيَقُولُونَ
 هَذِهِ رُوحُ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَلَا يَذْكُرُونَهُ إِلَّا بِأَحْسَنِ أَسْمَائِهِ
 الَّتِي كَانَ يُدْعَى بِهَا فَإِذَا انْتَهَوْا بِهِ إِلَى السَّمَاءِ الْأُولَى نَجَحَتْ لَهُ
 أَبْوَابُ السَّمَاءِ السَّبْعَةِ فَيَسْبَعُونَهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مَلَائِكَةٌ حَقَّقَتْ لَهُ
 إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنْ قِبَلِ اللَّهِ عزَّ وَجَلَّ اكْتُبُوا

ذكر ما يقوله
 لا يخرج عبد من
 عبادي

ذكر ما يقوله
 لا يخرج عبد من
 عبادي

فَاذْ قَبَضَ رُوحَ الْعَبْدِ وَوَضَعَ فِي قَبْرِهِ يَقُولُ الْمَلَكُانِ رَبَّنَا
 پس چون نفس شود روح بند و نهاده شود در قبر او گویند آن دو فرشته ای رب ما
 وَكَلَّمْنَا عَبْدَكَ حَتَّى نَكْتُبَ عَمَلَهُ وَقَدْ قَبَضْتَ رُوحَ عَبْدِكَ
 مسطر کرده بودی ما را بنده خود تا آنکه بنویسیم عمل او را و قبضت روح بنده خود را
 فَاذِنْ لَنَا حَتَّى نَصْعَدَ إِلَى السَّمَاءِ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ السَّمَاءَ
 پس اذن ده ما را تا بالا برویم بر سر آسمان پس فرماید خدا باینکه که به تحقیق آسمان
 مَلُوءَةٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ يُسَبِّحُونََنِي وَيُهَلِّلُونََنِي فَمَا أَفْعَلُ بِكُمْ
 پرست از فرشتگان تسبیح گویند مرا و هلال گویند مرا پس چه کنم با شما
 فَيَقُولَانِ رَبَّنَا مَنْ نَحْنِي نَقِيمُ فِي الْأَرْضِ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ
 پس گویند آن دو فرشته ای رب ما در آسمان اقامت کنیم در زمین پس فرماید خدا باینکه که به تحقیق
 أَرْضِي مَلُوءَةٌ مِنْ خَلْقِي فَمَا أَفْعَلُ بِكُمْ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى سَبِّحُوا
 زمین پرست از مخلوق من پس چه کنم با شما پس فرماید خدا باینکه که به تحقیق تسبیح گویند
 عَلَى قَبْرِ عَبْدِي وَهَلِّلُوا وَكَبِّرُوا وَكُنْتُمْ ذَلِكَ لِعَبْدِي حَتَّى أُنْعَثَ
 بر قبر بنده من و هلال سازید و بزرگوار سازید و بزرگوار سازید آن را برای بنده من تا آنکه بر او نعمت
 مِنْ قَبْرِهِ وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ عَلَيْكُمْ لِحُفُوظِينَ كَرَامًا كَاتِبِينَ
 از قبر او دو به تحقیق فرموده خدا باینکه که به تحقیق بر شما نگه دارنده های کرامی تدوین کنندگان
 يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ سُبَّاهُمْ كَرَامًا كَاتِبِينَ لَا تَهْمُ إِذَا
 میدانند آنچه میکنند نام نهادند باینکه که باینکه کرامی تدوین کنندگان برای آنکه در آن چون
 كَتَبُوا حَسَنَةً يَصْعَدُونَ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ بِالْفَرَجِ وَالشَّرِّ وَالشَّرُّ
 نویسد نیکی را بالا روند بآن یکی بسوی آسمان به شرف و خیر بسندی
 وَيَعْرَضُونَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى وَيَشْهَدُونَ عَلَى ذَلِكَ وَيَقُولَانِ
 و عرض کنند آن یکی را بر خدای تعالی و گواهی دهند بر آن یکی
 إِنَّ عَبْدَكَ فَلَا نَاعِمِلُ لَكَ حَسَنَةً كَذَا وَكَذَا أَوْ لَدَا أَكْتُبُوا مِنْ
 به تحقیق بنده تو فلان عمل کرده برای تو نیکی را چنین و چنان و چون نویسد از
 الْعَبْدِ سَبِيَّةً يَصْعَدُونَ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ مَعَ الصَّحْفِ وَالْحَزَنُ فَيَقُولُ
 بنده بدی را بالا روند بآن بدی بسوی آسمان با صحر و اندوه پس فرماید
 اللَّهُ تَعَالَى يَا كَرَامًا كَاتِبِينَ مَا فَعَلَ عَبْدِي فَيَسْكُنُونَ حَتَّى يَسْأَلَ
 خدا باینکه ای بزرگواران تدوین کنندگان چه عمل کرده بنده من پس خاموش شوند تا آنکه سوال کند
 اللَّهُ تَابِيًا قَالُوا لَيْسَ فَيَقُولُونَ إِلَهِي أَنْتَ أَعْلَمُ وَأَنْتَ السَّاتِرُ أَمَرْتُ
 خدا باینکه ای دوم بار تو میمبار پس گویند ایشان ای خدای ما تو دانایتری و تو چه کرده بدی من فرمودی

عبدك

عِبَادَكَ أَنْ يَسْتَرْوِعُوا عَنْهُمْ فَلَا تَقْرَأُ يَقْرُونَ كُلَّ يَوْمٍ كِتَابَكَ وَ
 بندگان خود را ایستادند عیب های بزرگواران ایشان را بنویسند هر روز کتاب ترا و
 بِمَدْحِكَ فَيَقُولُونَ أَغْنَى كَرَامًا كَاتِبِينَ أَسْتَرْوِعُوا عَنْهُمْ فَإِنَّكَ
 مدح و ستایش کنند از ایشان گویند کرام کاتبین یا الله بهوش عیبها را ایشان را پس به تحقیق تو
 عَلَامُ الْغُيُوبِ فَلَمَّا أَيْسَمُونَ كَرَامًا كَاتِبِينَ وَرُوي عَنْ صَدِيقِ
 داننده چیزهای پنهان پس ازین جهت نام نهاده اند از کرام کاتبین در روایت شده از صدیق
 ابْنِ أَوْيْنٍ أَنَّهُ قَالَ سَمِعْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 پس او پس را که به تحقیق می گفت شنیدم از رسول خدا صلوات الله علیه و آله
 فَسَلَّمَ قَالَ آتَانِي جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَقَالَ يَا حَمْدُ
 و سلم که فرمود آمد مرا جبرئیل علیه السلام و گفت ای حمد
 إِنَّ اللَّهَ يَقْرَأُكَ السَّلَامَ وَيَقُولُ بَلِّغْ أُمَّتَكَ أَنَّ مَنْ مَاتَ
 به تحقیق خدا میگوید ترا سلام و میفرماید برسان امت خود را اینکه به تحقیق کسی که
 مُقَابَرًا لِلْجَمَاعَةِ لَا يَنْتَمِ رَأْيُهُ الْجَنَّةَ وَلَوْ كَانَ أَكْثَرُ مِنْ أَهْلِ
 مخالف است کننده براسه جماعت خواه بود بنده جنت را اگر چه باشد بسیار از اهل
 الْأَرْضِ عَمَلًا وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ صَرَفًا وَلَا عَدْلًا
 در بین در عمل و قبول کنند خدا باینکه ای روز قیامت زمین و زلزال را
 وَقَارِكُ الْجَمَاعَةِ عَمْدُكَ وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ مَلْعُونُونَ
 و تارک کننده جماعت نزد تو و فرشتگان و همه مردم ملعون است
 وَيُكْتَبُ التَّوْبَةُ وَالْإِخْلَافُ وَالزُّبُورُ وَالْفُرْقَانُ وَتَارِكُ الصَّلَاةِ
 و لغت میکند و بنا بر تورات و انجیل و زبور و فرقان و ترک کننده نماز
 لَا يَسْتَحَابُّ لَهُ الدَّعْوَةُ وَلَا يُنْزَلُ عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 قبول نمیشود برای او دعا و نازل نمیشود بر او رحمت در دنیا و آخرت
 وَأَهْوَنُ مِنْ أُمَّتِكَ وَأَشْرُ مِنْ شَارِبِ الْخَمْرِ وَفَاطِحِ الطَّرِيقِ
 و خوارتر است از امت تو و شربتر است از نوشنده شراب و فاطح طریق
 وَقَارِئُ آلِفِ عَالِمٍ وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَلِّمُوا عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَرَى
 و تسبیح ساز عالم و فرمود آنحضرت علیهم السلام سلام کنید بر یهود و نصاری
 وَلَا تَسَلِّمُوا عَلَى الْيَهُودِ مِنْ أُمَّتِي قَالَ شَدَّ أَذُنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
 و سلام نکنید بر یهود و دیگر از امت من باشد گفت شداد من ای رسول خدا
 مِنْ يَهُودٍ مِنْ أُمَّتِكَ قَالَ مَنْ يَسْمَعُ الْأَذَانَ وَلَمْ يَحْضُرِ الْجَمَاعَةَ وَقَالَ
 نیست یهود از امت تو فرمود کسی که شنود آذان و حاضر نشود در جماعت و آنرا

عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ أَعَانَ تَارِكَ الْجَمَاعَةِ يُحْبِزُ أَوْ يُلْقِمُهُ فَكَأَمَّا أَعَانَ

عَلَيْهِ السَّلَامُ كَلِمَاتُ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

يُقْتَلُ الْأَنْبِيَاءُ وَلَنْ مَاتَ تَارِكَ الْجَمَاعَةِ لَا يَغْسَلُ وَلَا يُصَلِّي عَلَيْهِ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

وَلَا يُدْفَنُ فِي مَقَابِرِ الْمُسْلِمِينَ وَتَارِكَ الصَّائِرَةِ بِالْجَمَاعَةِ لَوْ صَلَّى

وَدُفِنَ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

صَلَاةُ أُمِّي كُلِّهَا وَحَدَهُ وَقَرَأَ كُلَّ كِتَابٍ أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى الْأَنْبِيَاءِ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

وَحَدَهُ وَصَامَ صَوْمَ أُمِّي كُلِّهَا وَحَدَهُ وَتَصَدَّقَ صَدَقَاتِهِمْ كُلِّهَا

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

وَحَدَهُ لَا يَشْمُ رَأْسُهُ الْجَنَّةُ وَلَا يُنْظَرُ اللَّهُ تَعَالَى إِلَيْهِ حَيًّا وَمَيِّتًا

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَيُّهَا الْمُؤْمِنُ يَقُضَى وَ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

يَأْتِي إِلَى الْمَسْجِدِ وَصَلَّى فِيهِ مَعَ الْجَمَاعَةِ غُفِرَ لَهُ تَعَالَى لَهُ ذُنُوبُهُ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَنْ حَقَّظَ صَلَاةَ فِي

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

أَوْقَاتِهَا وَاتَّمَّ رُكُوعَهَا وَسُجُودَهَا أَكْرَمَهُ اللَّهُ تَعَالَى بِخَمْسِ عَشَرَ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

خَصْلَةً ثَلَاثَةً فِي الدُّنْيَا وَثَلَاثَةً عِنْدَ الْمَوْتِ وَثَلَاثَةً فِي الْقَبْرِ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

وَوَثَلَةً فِي الْحَشْرِ وَثَلَاثَةً عِنْدَ لِقَاءِ اللَّهِ تَعَالَى فَأَمَّا الثَّلَاثَةُ الَّتِي

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

فِي الدُّنْيَا فَيَزِيدُ عَمْرَهُ وَيَرْزُقُهُ وَيَحْفَظُ نَفْسَهُ وَآهْلَهُ وَأَمَّا

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

الثَّلَاثَةُ الَّتِي عِنْدَ الْمَوْتِ فَيُبَشِّرُهُ بِالْكَامِنِ مِنَ الْخَوْفِ وَالْفَزَعِ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

وَدُخُولِ الْجَنَّةِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ

استقاموا

ما

اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخْفُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْنِئُوا

بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ وَأَمَّا الثَّلَاثَةُ الَّتِي فِي الْقَبْرِ فَيَسْتَلِ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

عَلَيْهِ سَوْأَلُ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ وَيُوسَّعُ عَلَيْهِ قَبْرُهُ وَيُقْتَمُّ لَهُ بَابٌ إِلَى

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

الْجَنَّةِ وَأَمَّا الثَّلَاثَةُ الَّتِي فِي الْحَشْرِ فَيُخْرِجُ مِنَ الْقَبْرِ وَهُوَ تِلْكَ لَوْ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

وَجْهَهُ كَالْقَمَرِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

أَيْدِيهِمْ وَيَأْتِيهِمْ الْآيَةُ وَيُعْطَى كِتَابُهُ بِمِيمِنِهِ وَيَجَسَّأُ حَسَابًا

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

يَسِيرًا وَأَمَّا الثَّلَاثَةُ الَّتِي عِنْدَ لِقَاءِ اللَّهِ تَعَالَى فَيَرْضَى اللَّهُ تَعَالَى

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

عَنْهُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَالنَّظَرُ إِلَيْهِمْ كَقَوْلِهِ تَعَالَى سَلَامٌ قَوْلًا مِّنْ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

رَبِّ رَحِيمٍ وَجُودُهُ يَوْمَئِذٍ نَاضِرٌ إِلَى رَهْمَاءِ نَاطِرٍ وَمَنْ تَقَاوَنَ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

بِالصَّلَاةِ الْخَمْسِ عَاقِبَهُ اللَّهُ تَعَالَى بِخَمْسِ عَشْرَ خَصْلَةٍ ثَلَاثَةً فِي الدُّنْيَا

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

وَوَثَلَةً عِنْدَ الْمَوْتِ وَثَلَاثَةً فِي الْقَبْرِ وَثَلَاثَةً فِي الْحَشْرِ وَثَلَاثَةً

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

عِنْدَ لِقَاءِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَمَّا الثَّلَاثَةُ الَّتِي فِي الدُّنْيَا فَيَزِيدُ عَمْرَهُ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

مِنْ دَرَجَتِهِ وَعَمْرُهُ وَسَيِّمَاءُ الصَّالِحِينَ مِنْ وَجْهِهِ وَأَمَّا الثَّلَاثَةُ الَّتِي

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

عِنْدَ الْمَوْتِ فَيَمُوتُ جَائِعًا وَعَطْشَانًا وَذَلِيلًا وَأَمَّا الثَّلَاثَةُ الَّتِي فِي

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

الْقَبْرِ فَيُضَيَّقُ قَبْرَهُ حَتَّى يَدْخُلَ أَضْلَاعُهُ بَعْضُهَا فِي بَعْضٍ وَيُفْتَحُ

بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

۲
وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا وَفِيهِ كَرَامَاتُ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ بَعْضُ كَرَامَاتِ كَرَامَتِ جَمَاعَتِ رَا بَعْدُ

الخروج كيف يأتي إلى قبره ومنزله قال النبي صلى الله عليه
 وآله وسلم فاذا خرج الروح من بني آدم فاذا مضى ثلثة
 ايام يقول الروح يا رب ائذن لي حتى امشي وانظر الى جسدي
 الذي كنت فيه فياذنه الله فيجيئني الى قبره وينظر من بعيد
 قد سال الماء من جسدي ومن متخريه ومن قيمه فيبكي بكاء
 طويلا ثم يقول يا جسد عا السكين يا جسد عا هل تذكر ايام
 حيوتك وهذا منزل البلاء والوحشة والغم والكرية والحزن
 والندامة ثم يمضي فاذا كانت خمسة ايام يقول يا رب ائذن
 لي حتى انظر الى جسدي فياذن الله تعالى له فياتي الى قبره وينظر
 من بعيد وقد سال الدم من جسدي ومن متخريه ومن قيمه
 فاذنيه وصديقه فيبكي بكاء طويلا فيقول يا جسد عا
 المسكين ائتذكر ايام حيوتك وهذا منزل الغم والهم والحزن
 والديان والحمية والعقارب وكلت الذنوب ان لحك وقرت
 جلدك وتفرقت اعضائك ثم يمضي فاذا كان سبعة ايام
 يقول يا رب ائذن لي حتى انظر الى جسدي فياذن الله له
 انظر من بعيد

فياتي

فياتي الى قبره وينظر من بعيد وقد وقع فيه الدود فيبكي بكاء
 شديدا ويقول يا جسد عا السكين ائتذكر ايام حيوتك اين
 اولادك واباؤك وعشيرتك وقاربك وعقاربك واين اخوانك
 واصدقاؤك واين رفقاؤك وجيرانك الذين كانوا أرضونك
 في جوارك اليوم سيكون علي وعلىك الى يوم القيمة وروي
 عن ابي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله
 عليه وآله وسلم امة مات المؤمن دارت روحه حول داره
 شهر انظر الى ما خلفه من عياله كيف يقسم ماله وكيف
 يؤدى ديونه فاذا اتم شهر ينظر الى جسده ويدور حول قبره
 سنة وينظر من يدعوله ومن يحزن عليه فاذا اتمت سنة رفعت
 روحه الى حيث يجتمع فيه الانواح الى يوم ينفع في الصور
 كقوله تعالى تنزل الملائكة والروح فيها ويقال الروح فيها
 ينفعي الرحمة على المؤمنين كما قرئ والروح بالقبح والظم معناه
 تنزل الملائكة والروح اي معهم الروح والرحمان ويقال الروح ملك
 ينزل الرحمة على المؤمنين كما قال الله تعالى يوم يقوم الروح
 كقوله تعالى تنزل الملائكة والروح فيها ويقال الروح فيها

فياتي

وَالْمَلَكَةُ صَفَائِيلَ مَعْنَاهُ رُوحُ بَنِي آدَمَ وَقِيلَ مَعْنَاهُ رُوحُ جِبْرِئِيلَ
 وَفِيهِ كَانَ صَفَائِيلَ مَعْنَاهُ رُوحُ بَنِي آدَمَ وَقِيلَ مَعْنَاهُ رُوحُ جِبْرِئِيلَ
 وَيُقَالُ رُوحُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَحْتَ الْعَرْشِ
 وَقِيلَ يَتَنَزَّلُ رُوحُ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ نَبِيٍّ وَرَسُولٍ
 يَسْتَأْذِنُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى بِالزُّكُلِ لِيَسْلَمَ عَلَى جَمِيعِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِنَ الشَّقَقَةِ عَلَيْهِمْ وَيُقَالُ رُوحُ الْأَنْبِيَاءِ
 مِنْ آمَوَاتٍ الْمُؤْمِنِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا ائْذَنْ لَنَا بِالزُّكُلِ إِلَى
 مَنَازِلِنَا حَتَّى نَرَى أَوْلَادَنَا وَنَقِيلَ لَنَا فَيُزَلُّونَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ كَمَا
 قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ إِذَا كَانَ يَوْمُ عِيدٍ أَوْ يَوْمُ عَاشُورَاءَ وَلَيْلَةَ
 عَاشُورَاءَ أَوْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَلَيْلَةَ الْجُمُعَةِ الْأُولَى مِنْ رَجَبٍ
 أَوْ لَيْلَةَ النِّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ يَخْرُجُ الْأَمْوَاتُ مِنْ قُبُورِهِمْ يَقُومُونَ
 عَلَى أَبْوَابِ بُيُوتِهِمْ وَيَقُولُونَ ارْحَمُوا عَلَيْنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 بِصَدَقَةٍ أَوْ لَقْمَةٍ فَإِنَّا مُخْتَاجُونَ إِلَيْهَا فَإِنْ لَمْ تَقْدِرُوا لَهَا فَادْعُوا
 بِرُكْعَتَيْنِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ الْمُبْرَكَةِ هَذَا مِنْ أَحَدِ كُتُبِ الْأَوَّلِينَ
 أَحَدٌ يَرْحَمُ عَلَيْنَا وَهَذَا مِنْ أَحَدِ كُتُبِ غُرَبَائِنَا مَنْ سَكَنَ فِي
 دَارِنَا وَبِأَمْنٍ نَحْنُ نَسَاءُ نَاوِيَا مَنْ أَقَامَ فِي أَوْسَعِ قُصُورِنَا وَتَحْنُ فِي أَفْضَلِ
 قُبُورِنَا وَبِأَمْنٍ قَسَمُ مَوَالِنَا وَبِأَمْنٍ اسْتَدَلَّ أَوْلَادُنَا هَذَا مِنْ أَحَدِ
 كُتُبِ الْأَوَّلِينَ هَذَا مِنْ كُتُبِ غُرَبَائِنَا هَذَا مِنْ كُتُبِ الْأَوَّلِينَ هَذَا مِنْ كُتُبِ غُرَبَائِنَا

وَمِنْكُمْ

مِنْكُمْ مَنْ يَتَفَكَّرُ فِي غُرَبَتِنَا وَفَقِيرِنَا وَكُنْتُمْ مَطُوبَةً وَكُتِبَ لَكُمْ
 مَلَكُوتُهُ وَلَيْسَ لَكُنَّ فِي الْحَدِّ ثَوَابٌ فَلَا تَسْؤُنَا بِكَيْسَرٍ وَخَبَرِكُمْ
 وَدَعَاكُمْ فَإِنَّا مُخْتَاجُونَ إِلَيْكُمْ أَبَدًا فَإِنْ وَجَدْنَا الصَّدَقَةَ وَاللَّيْلَةَ
 مِنْهُمْ يَرْجِعُونَ فِرْحَانًا مَسْرُورًا وَإِنْ لَمْ يَجِدُوا يَرْجِعُونَ حَزِينًا
 حَزُونًا أَيْسَاءً وَقَدْ قِيلَ إِنَّ الرُّوحَ فِي الْقُبُورِ أَوْ فِي بَعْضِ أَجْزَاءِ الْبَدَنِ
 لَا فِي جَمِيعِ الْبَدَنِ لَكُنَّ فِي جُزْءٍ مِنْ أَجْزَائِهِ وَالذَّلِيلُ عَلَيْهِ أَنْ
 يَقْبَحَ الْوَاحِدُ بِجَرَلَاتٍ كَثِيرَةٍ فَلَا يَمُوتُ وَيَقْبَحُ الْوَاحِدُ
 أَيْضًا بِجَرَلَةٍ وَاحِدَةٍ فَيَمُوتُ لَأَنَّهُ أَصَابَتْ فِي الْمَلَكِ الْإِنْسَانِيَّةِ
 فِيهِ الرُّوحُ وَحَلَّتْ فِيهِ وَقِيلَ الرُّوحُ يَحِلُّ فِي جَمِيعِ الْبَدَنِ
 لِأَنَّ الْمَوْتَ فِي جَمِيعِ الْبَدَنِ يَدُلُّ عَلَيْهِ قَوْلُهُ تَعَالَى فَلْيَعْنَيْنَا
 الَّذِي أَشْهَأَهُ أَوْ لَمْ يَدْرِكْ فَإِنْ قِيلَ مَا الْفَرْقُ بَيْنَ الرُّوحِ وَالرُّوَانِ
 قُلْتُ هُمَا وَاحِدٌ لَيْسَ بَيْنَهُمَا فَرْقٌ كَمَا أَنَّ الْبَدَنَ مَعَ الْبَدَنِ وَالرُّجُلَ
 يَذْهَبُ وَيَجِيئُ وَالرُّوحُ لَا يَحْزَنُ لَمْ يَضَعْ الرُّوحُ فِي الْجَسَدِ
 غَيْرُ مُعَيَّنٍ وَمَوْضِعُ الرُّوَانِ بَيْنَ الْحَاجِبِينَ فَإِذَا نَالَتْ الرُّوحُ
 مَاتَ الْعَبْدُ لَا حَالَةَ وَإِذَا نَالَتْ الرُّوَانُ نَامَ الْعَبْدُ كَمَا أَنَّ الْمَاءَ
 يَسِيرُ فِي الْأَجْزَاءِ وَجُزْءٌ مِنْهُ يَسِيرُ فِي الْأَجْزَاءِ وَجُزْءٌ مِنْهُ يَسِيرُ فِي الْأَجْزَاءِ

وَمِنْكُمْ

وَسُئِلَ عَنْ بَعْضِ الْعُلَمَاءِ مِنْ مَعَادِنِ الْأَرْوَاحِ بَعْدَ الْمَوْتِ قَالَ

وَسُئِلَ كَرِيمُهُ الْبَاقِي عَمَّا رَأَى مِنْ الْأَرْوَاحِ بَعْدَ الْأَمْرِ كَقَوْلِهِ

إِنَّ أَرْوَاحَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فِي جَنَّةٍ عَذْرَاءٍ وَتَكُونُ فِي

الْحَمْدِ مَوْسِمَةً لِأَجْسَادِهَا وَسَاجِدَةً لِرَبِّهَا وَأَرْوَاحُ الشُّهَدَاءِ فِي

الْفِرْدَوْسِ وَسَطُ الْجَنَّةِ فِي حَوَاصِلِ طُيُورٍ خَضِرَاءَ فِي الْجَنَّةِ

تُظَاهِرُ حَيْثُ شَاءُوا شَمَةً تَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مَعْلُوقَةٍ بِالْعَرْشِ وَأَرْوَاحُ

أَوْلَادِ الْمُسْلِمِينَ فِي حَوَاصِلِ عَصَافٍ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَ جِبِلِّ الْمَيْسَكِ إِلَى

يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَأَرْوَاحُ أََوْلَادِ الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ يَدُورُونَ حَوْلَ

الْجَنَّةِ لَيْسَ لَهُمْ مَا وِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ يُخْرَجُونَ إِلَى مِيزَانِ

أَمَّا أَرْوَاحُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ عَلَيْهِمْ دِيُونٌ وَمَطَالِمٌ مَعْلُوقَةٌ بِالرُّسُودِ

لَا يَصِلُونَ إِلَى الْجَنَّةِ وَلَا إِلَى السَّمَاءِ حَتَّى يُوَدَّى عَنْهُمْ الدِّيُونُ

وَالْمَطَالِمُ وَأَمَّا أَرْوَاحُ مُتَارِقِ الْمُسْلِمِينَ الْمُصْرَبِينَ عَلَى الذُّنُوبِ

فَيُعَذَّبُونَ فِي الْقُبُورِ مَعَ الْجَسَدِ وَأَمَّا أَرْوَاحُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

فَيُجْزَيْنَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قِيلَ إِنَّ الرُّوحَ جِسْمٌ

لَطِيفٌ وَهُوَ مَخْلُوقٌ قُلْتُ ذَلِكَ لَا يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى دُونَ ذَلِكَ

يَسْتَحِيلُ أَنْ يَكُونَ مَخْلَقًا لِلْأَجْسَادِ وَقَدْ قِيلَ إِنَّ الرُّوحَ عَرْضٌ

عَنِ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

عَنْ الْمَوْتِ

وَهُوَ مَا يَسْتَحْكَمُ بِوُجُودِهِمْ وَرَوِيَ أَنَّ إِلَهُ يَهُودَ أَمَّا إِلَى النَّبِيِّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ وَعَنْ أَصْحَابِ

الرَّقِيقِ وَعَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ فَتَزَلَّ فِي شَأْنِهِمْ سُورَةُ الْكَافِرِ

وَتَزَلَّ فِي الرُّوحِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَقِيلَ

مَعْنَاهُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَلَا أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُ عَنْ الرُّوحِ لَيْسَتْ بِمَخْلُوقَةٍ

بَدَلًا مِنْ أَمْرِ اللَّهِ وَلَمْ يَرَهُ كَلَامُهُ وَهَذَا الْقَوْلُ خَطَأٌ لِأَنَّ مَعْنَى آيَةِ

ذِكْرِنَا وَقِيلَ مَعْنَاهُ تَكُونُ رَبِّي بِكَلِمَةٍ كُنْ فَيَكُونُ وَإِنَّ أَمْرَ اللَّهِ

عَلَى خَرَابِ أَمْرِ الزَّامِكِ مِنْهُ بِالْعِبَادَةِ وَأَمْرُ تَكُونُ كَقَوْلِهِ

تَعَالَى كُنُوا أَجْزَارًا أَوْ عِيدًا أَوْ خَلْقًا وَقَوْلُهُ تَعَالَى إِنَّمَا

أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَأَمَّا قَوْلُهُ تَعَالَى

تَزَلَّ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ وَقَوْلُهُ تَعَالَى يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَ

الْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

فَقِيلَ مَعْنَاهُ جَبْرِيْلٌ وَقِيلَ مَلَكٌ عَظِيمٌ وَحَدُّهُ صَفَاءٌ وَ

أَمَّا قَوْلُهُ تَعَالَى فَإِذَا سُوِّيَتْهُ وَنُفِخَتْ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَهَذَا

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

إِذَا قِيلَ حَاشَا لِي بِأَنْ يَكُونَ أَمْرًا وَهُوَ كَرِيمٌ وَرُوحِي

فأما سؤال الروح عن الروح

الروح هو النفس

الروح بالضم ما به

الروح بالفتح ما به

الروح بالضم ما به

الروح بالفتح ما به

الروح بالضم ما به

وَمَا قَوْلُهُ تَعَالَى فَتَخَنَّنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا فَإِذَا ضَافَ تَكْرِيمَ عَلَى مَا
 قَدْ مَنَاهُ وَقِيلَ مَنَاهُ فَتَخَنَّنَا فِيهِ مِنْ رُوحِ جِبْرَائِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَعَلَى هَذَا قِيلَ فِي عَيْنِي رُوحُ اللَّهِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى وَلَيْدُهُمْ بِرُوحٍ
 مِنْهُ **بَابُ ١٩ فِي ذِكْرِ الصُّورِ وَالْبَيْتِ وَالْحَشْرِ أَعْلَمُ أَنَّ إِسْرَافِيلَ**
صَاحِبَ الْقُرُونِ وَخَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى أَلَوَحَ الْمُحْفَوظِ مِنْ دُرِّيَّةٍ
بِضَاءِ طَوْلِهَا مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ سَبْعَ مَرَاتٍ مَعْلُوقَةً
بِالْعَرْشِ وَمَكْتُوبٌ فِيهَا مَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَلَا إِسْرَافِيلَ
أَرْبَعَةَ أَجْنَعَةٍ جَنَاحٌ بِالشَّرْقِ وَجَنَاحٌ بِالْمَغْرِبِ وَجَنَاحٌ
يَسْتَقِرُّ عَلَيْهِ وَجَنَاحٌ يَقُطِبُ بِرَأْسِهِ وَوَجْهُهُ مِنْ خَشْيَةِ
اللَّهِ تَعَالَى حَيَاءً نَاكِسًا رَأْسَهُ تَحْتَ الْعَرْشِ أَخَذَ أَقْوَامًا بِالْعَرْشِ
عَلَى كَتِفِهِ وَإِنَّهُ لَيَصْغُرُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى مِثْلَ الْعَصْفُورِ
فَإِذَا أَقْبَضَ اللَّهُ تَعَالَى شَيْئًا فِي الْأَوَّحِ يَكْشِفُ الْغُطَاءَ مِنْ وَجْهِهِ
وَيَنْظُرُ إِلَى مَا قَضَى اللَّهُ تَعَالَى مِنْ حُكْمٍ وَأَمْرٍ وَلَيْسَ مِنْ
الْمَلَكَةِ أَقْرَبُ مَكَانًا بِالْعَرْشِ مِنْ إِسْرَافِيلَ بَيْتُهُ وَبَيْنَ
الْعَرْشِ سَبْعُونَ أَلْفَ حِجَابٍ وَمِنْ الْحِجَابِ إِلَى الْحِجَابِ مَسِيرَةٌ
 عرش بنفاد هزار حجاب است واز يك حجاب تا حجاب دیگر مسافت

بعضی از سید الزکری
 قال قال رسول الله
 ما بين عرش الرحمن
 والعرش سبعون الف حجاب
 واما قوله تعالى
 ما بين السماء والارض
 سبع مرات
 فانه من حجاب
 العرش واما قوله
 ما بين العرش الى العرش
 مسيرته
 فانه من حجاب
 العرش واما قوله
 ما بين العرش الى العرش
 مسيرته
 فانه من حجاب
 العرش

خمسائة

خَمْسِمِائَةَ عَامٍ وَبَيْنَ جِبْرَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ سَبْعُونَ أَلْفَ حِجَابٍ وَمِنْ
 كُلِّ حِجَابٍ إِلَى حِجَابٍ مِائَةُ خَمْسِمِائَةَ عَامٍ وَإِنَّهُ قَائِمٌ وَقَدْ وَضَعَ
 الصُّورَ عَلَى خُذْنِ الْأَمِينِ وَرَأْسَ الصُّورِ عَلَى فَمِهِ يَنْتَظِرُ إِلَى اللَّهِ
 تَعَالَى مَتَى يَأْمُرُهُ بِفَتْحِهِ فَيَنْفُخُ فِيهِ فَإِذَا انْقَضَتْ مَدَّةُ الدُّنْيَا
 يَذْهَبُ الصُّورُ إِلَى جَهَنَّمَ إِسْرَافِيلَ يَقْبِضُ إِسْرَافِيلَ عَلَيْهِ الْجَنَّةُ
 الْأَرْبَعَةَ تَقْرَأُ فِي الصُّورِ وَيُجْعَلُ مَلَكُ الْمَوْتِ أَحَدِي كَفِّيهِ
 تَحْتَ الْأَرْضِ السَّابِعَةِ وَالْآخِرَى فَوْقَ السَّمَاءِ السَّابِعَةِ فَيَأْخُذُ
 أَرْوَاحَ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِ وَلَا يَبْقَى فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا ابْلَيسُ عَلَيْهِ اللَّعْنَةُ وَلَا يَبْقَى فِي السَّمَاءِ إِلَّا جِبْرَائِيلُ وَ
 مِيكَائِيلُ وَإِسْرَافِيلُ وَعِزْرَائِيلُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالَّذِينَ
 اسْتَشْنَاهُمُ اللَّهُ تَعَالَى فِي قَوْلِهِ وَلَيُفْخِ فِي الصُّورِ فَصُيْقَ
 سَنَ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ الْأَمْنُ شَاءَ اللَّهُ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ
 أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ الصُّورَ وَلَهُ أَرْبَعَةُ شُعَبٍ شُعْبَةٌ فِي الْمَشْرِقِ
 وَشُعْبَةٌ فِي الْمَغْرِبِ وَشُعْبَةٌ تَحْتَ الْأَرْضِ السَّابِعَةِ
 وَشُعْبَةٌ فِي الْمَغْرِبِ وَشُعْبَةٌ تَحْتَ الْأَرْضِ السَّابِعَةِ

فان سبعمائة
 وبلغ من الصور
 التي في السموات
 والارض سبعون
 الف حجاب
 واما قوله
 ما بين العرش الى العرش
 مسيرته
 فانه من حجاب
 العرش واما قوله
 ما بين العرش الى العرش
 مسيرته
 فانه من حجاب
 العرش

خمسائة

اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى مِائَةَ رَحْمَةٍ أَنْزَلَ مِنْهَا رَحْمَةً
 الیه تعالیٰ و آله و سلم بر تحقیق مرده ایست که از آن مرده ای که رحمت را
 بَیِّنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ وَالْأَنْفُسِ وَالْأَرْوَاحِ وَتَعَاظِفُونَ وَبِهَا يَرْجُونَ
 در میان جن و حیوانات و انس و فرشتگان و ارواح و تعاقب می کنند و به واسطه آن که رحمت را
 وَأَذْخَرْتُ سَعَةً وَتَسْوَعِينَ رَحْمَةً يَرْجَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ شَمًّا
 و ذخیره کرده ام سعه و تسووعین رحمت را که بر عباد من می ریزم در روز قیامت بهر آنکه
 يَا مُرَاةُ اللَّهِ تَعَالَى إِسْرَافِيلُ بِنَفْخَةِ الصَّعِقِ قِيْلَ نَحْمُ يَقُولُ أَتَيْتُمُ الْأَرْوَاحَ
 ای سرافیل که در دست تو اسرافیل است که در روز قیامت با نفخه صاعق می گوید که ما را
 الْعَارِيَةَ أَخْرَجَنِي بِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى فَصَعِقَ وَمَاتَ أَهْلُ السَّمَوَاتِ
 عاریت را که از من بیرون بردی به امر خدا تعالی فصعق شد و مردند اهل آسمانها
 وَأَهْلُ الْأَرْضِينَ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَهُمْ الشَّهَدَاءُ فَالْحَمْدُ أَحْيَاءُ
 و اهل زمین را جز آنکه خدا بخواهد و آنکه خدا بخواهد و آنکه خدا بخواهد و آنکه خدا بخواهد
 عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْزُقُونَ كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا
 نزد پروردگار خود مردگانند و او روزی که بخواهد زنده کند و او روزی که بخواهد زنده کند
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَدَأَ أَحْيَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ وَ
 در راه خدا مردگان را که زنده است و او روزی که بخواهد زنده کند و او روزی که بخواهد زنده کند
 فِي الْخَبَرِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى
 در خبر است که پیغمبر صلوات الله علیه و آله و سلم فرمود که خدا تعالی
 أَكْرَمَ الشَّهَدَاءَ بِخَمْسٍ كَرَامَاتٍ لَمْ يَكُنْ مِنْهَا أَحَدٌ إِلَّا نَبِيًّا أَوْ
 گرامی کرد و شهادت را به پنج کرامت که هیچ یک از آنها نبود مگر در پیغمبران و اولاد ایشان است
 أَنَّ أَرْوَاحَ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ يَقْبِضُهَا مَلَكُ الْمَوْتِ وَأَنَا كَذَلِكَ وَ
 که بر تحقیق ارواح همه پیغمبران را قبض می کند ملک الموت و من نیز چنین هستم و
 أَرْوَاحُ الشَّهَدَاءِ يَقْبِضُهَا اللَّهُ تَعَالَى وَثَانِيهَا أَنَّ جَمِيعَ الْأَنْبِيَاءِ
 ارواح شهادت را قبض می کند خدا تعالی و دوم آنکه بر تحقیق همه پیغمبران
 يُغْسَلُونَ بَعْدَ مَوْتِهِمْ وَأَنَا كَذَلِكَ وَالشَّهَدَاءُ لَا يُغْسَلُونَ وَ
 غسل داده میشوند بعد از مرگشان و من نیز چنین ام و شهادت را غسل داده میشوند
 ثَالِثُهُمْ أَنَّ جَمِيعَ الْأَنْبِيَاءِ يَكْفَتُونَ وَأَنَا كَذَلِكَ وَالشَّهَدَاءُ لَا
 سوم آنکه بر تحقیق همه پیغمبران کفن کرده میشوند و من نیز چنین ام و شهادت را
 يَكْفَتُونَ وَرَبْعُهُمْ أَنَّ الْأَنْبِيَاءَ الْمَوْتِ وَأَنَا كَذَلِكَ وَيَقَالُ
 کفن داده میشوند و چهارم آنکه بر تحقیق همه پیغمبران بر دکان من نیز چنین ام و کفن داده میشوند

مَاتَ مُحَمَّدٌ وَالشَّهَدَاءُ أَحْيَاءُ لَا يَسْمُونَ الْمَوْتِ وَخَاصِمُهَا أَنَّ الْأَنْبِيَاءَ
 و مرد محمد و شهادت را زنده است و شهادت را زنده است و شهادت را زنده است
 يَشْفَعُونَ لِأَتَمَّتْ خَاصَةً وَأَنَا كَذَلِكَ وَالشَّهَدَاءُ لَا يَشْفَعُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 شفاعت میکنند برای اتمت خود خاص و من نیز چنین ام و شهادت را شفاعت میکنند
 لِكُلِّ أُمَّةٍ وَيَقَالُ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى إِشْنَاءُ عَشْرَ نَفَرًا وَهُمْ
 برای هر امت و گفته میشود که هر امت را از آنجا که بخواهد و از آنجا که بخواهد و از آنجا که بخواهد
 جِبْرًا يُبَلِّغُكَ وَاسْرَافِيلُ وَصِيكَائِيلُ وَعِزْرَائِيلُ وَنَمَانِيَّةٌ مِنْ حَمَلَةٍ
 جبرائیل و اسرافیل و صیقا ئیل و عزرائیل و نمانیة از جنینی که در شکم است
 الْعَرْشِ قَبِيضِي الدُّنْيَا بِلَا إِنْسَانٍ وَلَا جِنٍّ وَلَا شَيْطَانٍ وَلَا خَيْسٍ
 عرش من را از این دنیا را بر دوش می گیرم بدون آنکه انسان و جن و شیطان و خیس باشد
 ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا مَلِكُ الْمَوْتِ إِنِّي خَلَقْتُ لَكَ بَعْدَ ذَٰلِكَ وَلَئِنْ
 پس از آنکه از این دنیا را بر دوش می گیرم پس ای ملک الموت من ترا برای خلق کردن
 وَلَا أُخْرِجُ مِنْ أَعْوَانًا وَجَعَلْتُ لَكَ قُوَّةَ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِينَ
 و او را از دکان من و در دکان من برای تو قوت دهم ای آسمانها و اهل زمین
 وَإِنِّي أَسْلَمْتُكَ الْيَوْمَ أَتُوبُ الْغَضَبِ فَأَنْزِلُ الْغَضَبَ وَسَطَوْنِي
 و من به تو ایستادم امروز از عتاب من باز می گردم و غضب من را بر تو می ریزم
 إِلَى ابْلِيسَ وَذُقْهُ الْمَوْتَ وَأَجْعَلْ عَلَيْهِ مِرَارَةَ مَوْتِ الْأَوَّلِينَ
 به سوی ابلیس و بچش بده مرگ و بر او باران مرگ و بر او باران مرگ
 وَالْآخِرِينَ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَلَيْسَ مَعَكَ مِنْ
 و آخرین از جن و انس را مضاعف و مضاعف و مضاعف و مضاعف
 الزَّيْنِيَّةِ سَبْعُونَ أَلْفًا مَعَ كُلِّ زَيْنِيَّةٍ سَلْسِلَةٌ مِنْ سَلْسِلِ
 زینیه را هفتاد هزار سلسله و با هر زینیه یک سلسله از زینیه است
 اللَّغْظِي قَبِيضِي مَلِكُ الْمَوْتِ يَفْتَحُ أَبْوَابَ النَّارِ وَتُخْرِجُ الزَّيْنِيَّةَ
 دوزخ من را و ابلیس را بر دوش می گیرم و ابلیس را بر دوش می گیرم و ابلیس را بر دوش می گیرم
 مَعَ السَّلَاسِلِ قَبِيضِي مَلِكُ الْمَوْتِ يَصُورُهُ لَوْ نَزَلَ عَلَى أَهْلِ السَّمَوَاتِ
 با زینیه های من پس زود آید ملک الموت بصورتی که اگر فرود آید بر اهل آسمانها
 وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَنَظَرُوا إِلَيْهِ فِي سَائِمَاتٍ تَوَكَّلُوهُمْ قَبِيضِي إِلَى
 و زمینها و سبعمی و نظر کردند به او در آسمانها و زمینها و نظر کردند به او در آسمانها
 ابْلِيسَ وَبِجْرَةٍ رَجْرَجَةٍ فَادَّاهُ وَقَدْ صَعِقَ وَلَهُ خُورَةٌ لَوْ تَمَعَهَا
 ابلیس و بجزره ای که در دستش بود و او را در دستش بود و او را در دستش بود

غَيْرَ اللَّهِ تَعَالَى فَيَبْقَى الدُّنْيَا خَرَابًا مَا شَاءَ اللَّهُ **وَابْقِ ٢٢** فِي ذِكْرِ حَشْرِ

غيره تعالى فَيَبْقَى الدُّنْيَا خَرَابًا مَا شَاءَ اللَّهُ **وَابْقِ ٢٢** فِي ذِكْرِ حَشْرِ

الْخَلَائِقِ بَعْدَ مَوْتِهِمْ وَفِي الْخَبَرِ إِذَا أَرَادَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَحْشُرَ الْخَلَائِقِ

يُحْيِي اللَّهُ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَعَنْ رَأْسِئِيلَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

أَوْصِيَهُمْ إِسْرَافِيلُ فَيَأْخُذُ الصُّورَ مِنَ الْعَرْشِ فَيُبْعَثُهُمُ اللَّهُ تَعَالَى

إِلَى بَصَوَانِ الْجَنَّةِ فَيَقُولُونَ يَا رِضْوَانُ نَبِيِّنَ الْجَنَّةِ يَا مُحَمَّدُ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَمْتُهُ ثُمَّ يَأْتُونَ مَعَ الْبَرِّاقِ

وَيُلَوِّدُ الْحَمْدَ وَحُلَّتَيْنِ مِنْ حُلَلِ الْجَنَّةِ فَأَقُولُ مَا يَجِبُنِي مِنَ الدُّعَاءِ

الْبَرِّاقُ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لَكُمْ الْكُفْرُ فَيَكْسُوهُ سَرَجًا مَرصُوعًا

مِنْ يَأْقُوتٍ حُمْرًا وَلِحَامًا مِنْ زَبْجٍ خَضْرَاءَ وَحُلَّتَيْنِ أَحَدُهَا

خَضْرَاءُ وَالْآخَرُ صَفْرَاءُ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى ائْتِلَفُوا إِلَى قَبْرِ مُحَمَّدٍ

فَيَذْهَبُونَ وَصَارَتِ الْأَرْضُ قَاعًا صَفْصَفًا فَلَا يَدْرُونَ الْقَبْرَ

فَيُظْهِرُ نُوْرُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مِثْلَ التَّمُودِ مِنْ

مَكَانٍ قَبْرِهِ إِلَى عَمَّانِ السَّمَاءِ فَيَقُولُ جِبْرَائِيلُ نَادِ أَنْتَ يَا

إِسْرَافِيلُ أَنْتَ مَنْ يَحْشُرُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ بِيَدِكَ فَيَقُولُ يَا جِبْرَائِيلُ

نَادِ أَنْتَ فَإِنَّكَ خَلِيلُهُ فِي الدُّنْيَا فَيَقُولُ أَنَا سَخِيْبُهُ فَيَقُولُ

إِسْرَافِيلُ أَنْتَ مَنْ يَحْشُرُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ بِيَدِكَ فَيَقُولُ يَا جِبْرَائِيلُ

نَادِ أَنْتَ فَإِنَّكَ خَلِيلُهُ فِي الدُّنْيَا فَيَقُولُ أَنَا سَخِيْبُهُ فَيَقُولُ

إِسْرَافِيلُ أَنْتَ مَنْ يَحْشُرُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ بِيَدِكَ فَيَقُولُ يَا جِبْرَائِيلُ

نَادِ أَنْتَ فَإِنَّكَ خَلِيلُهُ فِي الدُّنْيَا فَيَقُولُ أَنَا سَخِيْبُهُ فَيَقُولُ

وَمَا مِنْ مَوْلَا يُدْعَى بِاسْمِهِ إِلَّا جَاءَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَوْمَ يُنْفَخُ الصُّورُ
وَيُحْيِي اللَّهُ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ
وَإِسْرَافِيلَ وَعَنْ رَأْسِئِيلَ عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ أَوْصِيَهُمْ إِسْرَافِيلُ
فَيَأْخُذُ الصُّورَ مِنَ الْعَرْشِ
فَيُبْعَثُهُمُ اللَّهُ تَعَالَى إِلَى
بَصَوَانِ الْجَنَّةِ فَيَقُولُونَ
يَا رِضْوَانُ نَبِيِّنَ الْجَنَّةِ
يَا مُحَمَّدُ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَمْتُهُ ثُمَّ
يَأْتُونَ مَعَ الْبَرِّاقِ وَيُلَوِّدُ
الْحَمْدَ وَحُلَّتَيْنِ مِنْ حُلَلِ
الْجَنَّةِ فَأَقُولُ مَا يَجِبُنِي
مِنَ الدُّعَاءِ الْبَرِّاقُ يَقُولُ
لَكُمْ الْكُفْرُ فَيَكْسُوهُ سَرَجًا
مَرصُوعًا مِنْ يَأْقُوتٍ حُمْرًا
وَلِحَامًا مِنْ زَبْجٍ خَضْرَاءَ
وَحُلَّتَيْنِ أَحَدُهَا خَضْرَاءُ
وَالْآخَرُ صَفْرَاءُ فَيَقُولُ
اللَّهُ تَعَالَى ائْتِلَفُوا إِلَى
قَبْرِ مُحَمَّدٍ فَيَذْهَبُونَ
وَصَارَتِ الْأَرْضُ قَاعًا
صَفْصَفًا فَلَا يَدْرُونَ الْقَبْرَ
فَيُظْهِرُ نُوْرُ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
مِثْلَ التَّمُودِ مِنْ مَكَانٍ
قَبْرِهِ إِلَى عَمَّانِ السَّمَاءِ
فَيَقُولُ جِبْرَائِيلُ نَادِ أَنْتَ
يَا إِسْرَافِيلُ أَنْتَ مَنْ يَحْشُرُ
اللَّهُ الْخَلَائِقَ بِيَدِكَ فَيَقُولُ
يَا جِبْرَائِيلُ نَادِ أَنْتَ فَإِنَّكَ
خَلِيلُهُ فِي الدُّنْيَا فَيَقُولُ
أَنَا سَخِيْبُهُ فَيَقُولُ إِسْرَافِيلُ
أَنْتَ مَنْ يَحْشُرُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ
بِيَدِكَ فَيَقُولُ يَا جِبْرَائِيلُ
نَادِ أَنْتَ فَإِنَّكَ خَلِيلُهُ
فِي الدُّنْيَا فَيَقُولُ أَنَا
سَخِيْبُهُ فَيَقُولُ

إِسْرَافِيلُ نَادِ أَنْتَ يَا مِيكَائِيلُ فَيَقُولُ مِيكَائِيلُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

مُحَمَّدُ فَلَا يَجِبُ بِهِ أَحَدٌ فَيَقُولُونَ لِمَلِكِ الْمَوْتِ نَادِ أَنْتَ فَيَقُولُ

يَا أَيُّهَا الرُّوحُ الطَّيِّبَةُ ارْجِعِي إِلَى الْبَدَنِ الطَّيِّبِ فَلَا يَجِبُ بِهِ أَحَدٌ

ثُمَّ يَنَادِي إِسْرَافِيلُ أَيُّهَا الرُّوحُ الطَّيِّبَةُ قُومِي لِفَصْلِ الْقَضَاءِ

وَالْحِسَابِ وَالْعَرْضِ عَلَى الرَّحْمَنِ فَيُلْشَقُ الْقَبْرُ فَإِذَا هُوَ جَالِسٌ

فِي قَبْرِهِ وَيَنْقُضُ التُّرَابَ عَنْ رَأْسِهِ وَحُجَّتِيهِ فَيُعْطِيهِ جِبْرَائِيلُ حُلَّتَيْنِ

وَالْبَرِّاقُ يَقُولُ يَا جِبْرَائِيلُ أَيُّ يَوْمٍ هَذَا يَقُولُ هَذَا يَوْمُ الْقِيَامَةِ

وَالْحَسْرَةُ وَالْمَلَامَةُ هَذَا يَوْمُ السَّاقِ وَالْبَرِّاقُ هَذَا يَوْمُ الْفِرَاقِ

هَذَا يَوْمُ التَّلَاقِ فَيَقُولُ يَا جِبْرَائِيلُ بَشِّرِي فَيَقُولُ يَا مُحَمَّدُ مَعِيَ

الْبَرِّاقُ وَيُلَوِّدُ الْحَمْدَ وَالتَّاجَ فَيَقُولُ لَسْتُ أَسْأَلُكَ عَنْ هَذَا فَيَقُولُ

الْجَنَّةُ قَدْ فَتَحَتْ وَانْظُرِي وَاسْتَعِدِّي وَقَدْ رُخِصَتْ

لِقَدْ وَصَلْتُكَ وَالتَّارُ قَدْ اخْلَقْتُ فَيَقُولُ لَسْتُ أَسْأَلُكَ عَنْ هَذَا

وَلَكِنْ أَسْأَلُكَ عَنْ أَمْرِي الْمَذْنِبِينَ لَعَلَّكَ تَرْكُمُهُمْ عَلَى الصِّرَاطِ

فَيَقُولُ إِسْرَافِيلُ وَعِزَّةُ رَبِّي يَا مُحَمَّدُ مَا فَتَحْتُ الصُّورَ بَعْدَ

فَيَقُولُ الْآنَ طَابَتْ نَفْسِي وَقَرَّتْ عَيْنِي فَيَأْخُذُ التَّاجَ وَالْحُلَّةَ

فَيَقُولُ الْآنَ طَابَتْ نَفْسِي وَقَرَّتْ عَيْنِي فَيَأْخُذُ التَّاجَ وَالْحُلَّةَ

فَيَقُولُ الْآنَ طَابَتْ نَفْسِي وَقَرَّتْ عَيْنِي فَيَأْخُذُ التَّاجَ وَالْحُلَّةَ

فَيَقُولُ الْآنَ طَابَتْ نَفْسِي وَقَرَّتْ عَيْنِي فَيَأْخُذُ التَّاجَ وَالْحُلَّةَ

فَيَقُولُ الْآنَ طَابَتْ نَفْسِي وَقَرَّتْ عَيْنِي فَيَأْخُذُ التَّاجَ وَالْحُلَّةَ

فَيَقُولُ الْآنَ طَابَتْ نَفْسِي وَقَرَّتْ عَيْنِي فَيَأْخُذُ التَّاجَ وَالْحُلَّةَ

إِسْرَافِيلُ

في ذكر البعث

الْخَيْرَةُ وَالْأَجْسَادُ الْبَالِيَّةُ وَالْعُرُوقُ الْمُنْقِطَةُ وَالْجُلُودُ الْمُتَفَرِّقَةُ
 وَالشَّعُورُ السَّاقِطَةُ قَوْمُوا لِقَبُولِ الْقَبْضِ وَالْقَبْضَاءُ فَيَقُومُونَ بِأَمْرِ اللَّهِ
 تَعَالَى فَإِذَا قَامُوا يُنْظَرُونَ إِلَى السَّمَاءِ قَدْ زَالَتْ وَدَلَى الْأَرْضِ قَدْ
 بَدَلَتْ وَدَلَى الْإِبْهَامِ قَدْ سِيرَتْ وَدَلَى الْعِشَارِ قَدْ عَظِلَتْ وَ
 إِلَى الْوُحُوشِ قَدْ حَشِرَتْ وَدَلَى الْبَحَارِ قَدْ سُجِرَتْ وَدَلَى النَّفُوسِ
 قَدْ رُجِعَتْ وَدَلَى الزَّيْبَانِيَةِ قَدْ احْضُرَتْ وَدَلَى الشَّمْسِ قَدْ كُوِّمَتْ
 وَدَلَى الْمَوَازِينِ قَدْ نُصِبَتْ وَدَلَى الْجَنَّةِ قَدْ أُنْفِثَتْ عِلْمَتْ نَفْسُ
 مَا احْضُرَتْ بِدَلِيلِ قَوْلِهِ تَعَالَى قَالُوا يُونِيلَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ
 مَرْقَدِنَا فَجِئْبَاهُمُ الْمُؤْمِنُونَ هَذَا أَمَّا وَعْدُ الرَّحْمَنِ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلُونَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْقُبُورِ عَابِقًا وَعَرَبًا نَاسًا وَسُئِلَ عَنِ النَّبِيِّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَنْ مَعْنَى قَوْلِهِ تَعَالَى يَوْمَ يُنْفَخُ فِي
 الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا فَبَكَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَسَلَّمَ حَتَّى بَلَ الثَّيَابِ عَنْ دُمُوعِ عَيْنَيْهِ ثُمَّ قَالَ أَيُّهَا السَّائِلُ
 سَأَلْتَنِي عَنْ أَمْرٍ عَظِيمٍ إِنَّهُ يُحْشَرُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَفْوَاجًا مِنْ أَمْرِي عَلَى
 اثْنَيْ عَشَرَ صِنْفًا أَوَّلُ يُحْشَرُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى صُورَةِ الْقَرَدِ
 وَثَانِيهِ قَوْمٌ

في ذكر البعث

وَهُمْ أَفْتَانُونَ فِي النَّاسِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ
 وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الزَّنَا
 وَالثَّانِي يُحْشَرُونَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى صُورَةِ الْخِنْزِيرِ وَهُمْ لَا كَلُونَ
 لِلشَّحْتِ وَالثَّلَاثُ يُحْشَرُونَ عَمِيًّا نَا يَرُدُّونَ وَيَعْلَقُونَ بِالنَّاسِ
 وَهُمْ الَّذِينَ يَجَاوِزُونَ فِي الْحَكْمِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ
 النَّاسِ أَنْ تَقْضُوا بِالْعَدْلِ إِنْ اللَّهُ نَعَى يُعْظَمُ بِهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ
 سَمِعًا بَصِيرًا وَالرَّابِعُ يُحْشَرُونَ صَا وَبَكَا وَهُمْ الْمُجْبُونَ بِأَعْمَالِهِمْ
 كَقَوْلِهِ تَعَالَى إِنْ اللَّهُ لَا يُغِيْبُ مَنْ كَانَ مُحْتَالًا فَخُورًا وَالثَّامِسُ شَرُونَ
 يُسَبِّلُ وَيَجْرِي مِنْ أَفْوَاهِهِمُ الْقَيْحُ وَيَضْعَوْنَ أَلْسِنَتَهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
 وَهُمْ الْعُلَمَاءُ الَّذِينَ يَخَالِفُونَ بِأَقْوَالِهِمْ أَعْمَالَهُمْ كَقَوْلِهِ تَعَالَى تَامِرُونَ
 النَّاسِ بِالْبَرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 وَالثَّاسِسُ يُحْشَرُونَ عَلَى أَجْسَادِهِمْ قُرُوحٌ مِنَ النَّارِ وَهُمْ الشَّاهِدُونَ
 بِالْأَفْوَرِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى إِذْ تَلْقَوْنَهُ بِالسِّنِّينَ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ
 مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ وَ
 لَوْلَا ذِكْرُ اللَّهِ لَفُتْ لَنَا أَنْ تَتَكَلَّمُوا بِهَذَا اسْمًا فَكَ هَذَا

في ذكر البعث

في ذكر البعث

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ^{طحا} ^{وَقَدْ رَأَوْا نَارَهُمْ كَخِزْيَانِهِمْ فِي الْأَرْضِ حُمْرًا مُّسْتَعِينًا}
 مِنَ النَّارِ يَتَكَلَّمُونَ بِأَلْسِنَةٍ أُنْجَسَتْ مِنْ غِثٍّ مِنْ نَجَسٍ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا
 كُنْتُمْ لَا تُفْقَهُونَ فَذُرُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ^{وَأَمَّا الْفُوجُ الرَّابِعُ}
 فَيُخْشَرُونَ مِنْ قُبُورِهِمْ وَيَخَيَّرُونَ أَمْثَلُهَا مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ^{وَمَا فِي هُمْ}
 أَمْثَلُهَا مِنْ سَاقِطَةٍ ^{وَالنَّارُ يُخْرَجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ فَيُنَادِي مَنْادٍ مِنْ}
 قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ الَّذِينَ كَذَّبُوا فِي الْبَيْعِ وَالشِّرَاءِ ثُمَّ مَا تَوَاوَلُوا
 يَتُوبُوا فَمِنْ أَجْزَائِهِمْ وَمَصِيرُهُمْ إِلَى النَّارِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى إِنَّ الَّذِينَ
 يَشْتَرُونَ بِعَدْلِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا ^{وَأَمَّا الْفُوجُ الْخَامِسُ}
 فَيُخْشَرُونَ مِنْ قُبُورِهِمْ وَلَهُمْ رَاحَةٌ أَنْتُمْ مِنَ الْيَقِينَةِ فَيُنَادِي
 مَنْادٍ مِنَ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْعَمَلِ سِتْرًا مِنَ
 النَّاسِ وَلَمْ يَخَافُوا اللَّهَ ثُمَّ مَا تَوَاوَلُوا يَتُوبُوا فَمِنْ أَجْزَائِهِمْ
 وَمَصِيرُهُمْ إِلَى النَّارِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
 مِنْ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ ^{وَأَمَّا الْفُوجُ السَّادِسُ}
 فَيُخْشَرُونَ مِنْ قُبُورِهِمْ ^{مَقْطُوعَةُ الْحَلَا قِيمٍ مِنَ الْأَقْفِيَةِ}
 فَيُنَادِي مَنْادٍ مِنَ قَبْلِ الرَّحْمَنِ

فمنهم من
 يفتنهم

هو

هُوَ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَلَكِنْ لَمْ يَتُوبُوا فَهَذَا
 أَجْرُهُمْ وَمَصِيرُهُمْ إِلَى النَّارِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ
 الزُّورِ ^{وَحَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ}
 وَلَقَوْلِهِ تَعَالَى وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ
 الزُّورَ وَلَا أَصْرَ ^{وَأَمَّا الْفُوجُ السَّابِعُ}
 فَيُخْشَرُونَ مِنْ قُبُورِهِمْ ^{وَالسِّتْرُ}
 فَيُنَادِي مَنْادٍ مِنَ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ
 الشَّهَادَةَ ثُمَّ مَا تَوَاوَلُوا يَتُوبُوا فَهَذَا أَجْرُهُمْ وَمَصِيرُهُمْ إِلَى النَّارِ
 كَقَوْلِهِ تَعَالَى وَلَا تَكْمُلُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمُهَا فَاثَمٌ قَلْبُهُ ^{وَاللَّهُ}
 يَمْلِكُ مَا تَكْفُرُونَ ^{وَأَمَّا الْفُوجُ الثَّامِنُ}
 فَيُخْشَرُونَ مِنْ قُبُورِهِمْ ^{وَالسُّورَةُ}
 فَيُنَادِي مَنْادٍ مِنَ قَبْلِ الرَّحْمَنِ هُوَ الَّذِينَ
 يَزْنُونَ ثُمَّ مَا تَوَاوَلُوا يَتُوبُوا فَهَذَا أَجْرُهُمْ وَمَصِيرُهُمْ
 إِلَى النَّارِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانِي إِنْ كَانَ فَاحِشَةً
 وَسَاءَ سَبِيلًا ^{وَأَمَّا الْفُوجُ الثَّامِنُ}
 فَيُخْشَرُونَ مِنْ قُبُورِهِمْ ^{وَالْوُجُوهُ}
 وَرَقَّةُ الْعُيُونِ ^{وَبَطُونُهُمْ}
 مَلُوءَةٌ مِنَ النَّارِ فَيُنَادِي مَنْادٍ

هو

مَنْ قَبِلَ الرَّحْمَنُ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَكَلُوا مِمَّا كَانَتْ تَلَامُ مَا نَوَا
 از طرف خدا کز این مکتب منزه که خوردند مال کای ایشان را بظلم پیرانان مردود
 و لم يتوبوا هَذَا اجْزَاؤُهُمْ وَمَصِيرُهُمْ إِلَى النَّارِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى إِنَّ
 و توبه نکردند پس این جزا ایشان است و در گذشتن ایشان بسوی آتش برای فرموده خدا که ای یاقوت
 الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا
 آنکه بخورند مال یتیمان را بظلم جز این نیست که بخورند در شکمهای خود آتش
 وَيَصِلُونَ سَعِيرًا وَأَمَّا الْفَوْجُ الْعَاصِرُ فَيَحْشَرُونَ مِنْ قَبُورِهِمْ
 و نمودار شد که در آینه روزگار و برچرخ فرج در هر است پس برانگیخته شوند از قبرهای خود
 نَحْدًا وَمَا مَرُّوْصًا فَيُنَادِي مَنْ قَبِلَ الرَّحْمَنُ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 درین جزا در بر می آید و از آنکه از طرف خدا کز این مکتب منزه که
 عَاقُوا الْوَالِدِينَ ثُمَّ مَا نَوَا وَلَمْ يَتُوبُوا هَذَا اجْزَاؤُهُمْ وَمَصِيرُهُمْ
 عاقبت کردند و از پدر و مادران مردود و توبه نکردند پس این جزا ایشان است و در گذشتن ایشان
 إِلَى النَّارِ كَقَوْلِهِ تَعَالَى وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ
 بسوی آتش است چنانکه فرموده خداست و بنده کنید خدا را و شرک نکنید بوی
 بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَأَمَّا الْفَوْجُ الْحَادِي عَشَرَ فَيَحْشَرُونَ مِنْ
 بگنند با پدر و مادر نیکی و برچرخ فرج پس برانگیخته شوند از
 قُبُورِهِمْ عَمِيَانُ الْقُلُوبِ وَالْأَعْيُنِ وَأَسَنَاهُمْ كَقُرُونِ الثَّوْرِ
 قبرهای خود را در حالی که کور شده باشند و در چشمهای ایشان و در زبانهای ایشان مانند گاوهای
 وَأَسْفَاهُمْ مَطَرُ رُوحَةٍ عَلَى صُدُورِهِمْ وَالسَّيِّئَاتُ وَأَقْعَةٌ
 و آبهای ایشان افتاده باشد بر سینه های ایشان و در زبانهای ایشان و آب شده باشد
 عَلَى بُطُونِهِمْ وَأَخَادِيْهِمْ وَخَرَجَ مِنْ بُطُونِهِمُ الْقَذَرُ فَيُنَادِي
 بر شکمهای ایشان و از پرده های ایشان و بیرون آید از شکمهای ایشان آلودگی پس آلوده گشته
 مُنَادٍ مَنْ قَبِلَ الرَّحْمَنُ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شَرِبُوا الْخَمْرَ ثُمَّ مَا نَوَا وَ
 آلوده گشته اند از طرف خدا کز این مکتب منزه که نوشیدند شراب پس از آن مردود و
 لَمْ يَتُوبُوا هَذَا اجْزَاؤُهُمْ وَمَصِيرُهُمْ إِلَى النَّارِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى
 و توبه نکردند پس این جزا ایشان است و در گذشتن ایشان بسوی آتش برای فرموده خدا که ای یاقوت
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَفْصَابُ وَالْأَزْدَلَامُ
 ای ای کسانی که ایمان آورده اند فقطین شراب و قمار و تیرهای قمار
 رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
 نجس است از کار شیطان پس بپرهیزید از آن شاید شما را شادمانی

و اما

وَأَمَّا الْفَوْجُ الثَّانِي عَشَرَ فَيَحْشَرُونَ عَنْ قُبُورِهِمْ وَجُوهُهُمْ
 و برچرخ فرج و در روز قیامت پس برانگیخته شوند از قبرهای خود در رویهای ایشان
 مِمَّا الْقَبْرِ لَيْلَةً الْبَدْرُ قَبْرُهُمْ عَلَى الصِّرَاطِ كَالْبَرْقِ الْخَاطِفِ
 مانند ماه شب چهاردهم پس بگنند بر صراط مانند برق که چشم
 فَيُنَادِي مُنَادٍ مَنْ قَبِلَ الرَّحْمَنُ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ
 پس آواز کند آواز کننده از طرف خدا کز این مکتب منزه که کردند کارهای نیک را و
 حَافِظُوا عَلَى الصَّلَاةِ الْخَمْسِ فِي أَوَّلِ الْوَقْتِ مَعَ الْجَمَاعَةِ وَتَمَرُّوا
 محافظ کنند بر نمازهای پنجگانه در اول وقت با جماعت و بگذرند
 عَنِ الْمَعَاصِي ثُمَّ مَا نَوَا عَلَى التَّوْبَةِ هَذَا اجْزَاؤُهُمْ وَمَصِيرُهُمْ
 از معاصی پس از آن مردود بر توبه پس این جزا ایشان است و در گذشتن ایشان
 إِلَى الْجَنَّةِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى رَاضٍ
 بسوی جنت است با مغفرت و رحمت و رضای خدا بایشان پس بهشتی خدایشان را راضی است
 عَنْهُمْ وَرَأَيْتُمْ رَاضُونَ عَنِ اللَّهِ تَعَالَى كَقَوْلِهِ تَعَالَى أَنْ لَا تَخْأَوْا
 از ایشان و بهشتی ایشان را خدایشان از خدا بایشان چنانکه فرموده خداست و این که ایشان را بگنند
 وَلَا تَحْزَنُوا وَابْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ وَكَقَوْلِهِ تَعَالَى
 و اندوه نگنید و بشادانید بگنند که شما را بگنند که بودید و خدا را داده ای که بهر دوستان خود و خدایشان را است
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ فَإِنَّ ۲۵
 که راضی شد خدا از ایشان و راضی شد از وی خدا از این جزا ایشان است که بگنند از خدا و از
 ذَكَرَ نَشْرَ الْخَلَائِقِ مِنْ قُبُورِهِمْ يُقَالُ إِنَّ الْخَلَائِقَ إِذَا نَشَرُوا
 و کز برانگیخته شدن مخلوق از قبرهای ایشان گفته میشود و کز بهشتی مخلوق چون برانگیخته شوند
 مِنْ قُبُورِهِمْ يَقِفُونَ وَقُوفًا فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي نَشَرُوا مِنْهَا
 از قبرهای ایشان ایستاده ایستاده در آن موضع که برانگیخته شدند از آن
 أَرْبَعِينَ سَنَةً لَا يَأْكُلُونَ وَلَا يَشْرَبُونَ وَلَا يَحْجِسُونَ وَلَا يَمُوتُونَ
 چهل سال سخن نگویند و نه نشنند و نه بگنند و نه سخن گویند
 قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ بِمَ يَعْرِفُ أَهْلُ الدِّينِ مِنْ أُمَّتِكَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 گفته شد ای رسول خدا بچشم کدام چیز شناخته شود این دین از امت تو در روز قیامت
 قَالَ إِنَّ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَدُوٌّ يَحْجِلُونَ مِنْ أَثَارِ الْوُضُوءِ وَفِي الْحَبْرِ
 روضه بهشتی است من روز قیامت منسوب روضه و بهشتی و از وضو و در حبر است
 إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَبْعَثُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ مِنْ قُبُورِهِمْ فَيَأْتِي الْمَلَائِكَةَ
 که چون باشد روز قیامت برانگیخته شوند مخلوق را از قبرهای ایشان پس بیایند ملائکه را

اَسْوَدُ الْوُجُوهِ مُقَرَّبِينَ وَمَعْدَنَ بَيْنَ مَعَ الشَّيَاطِينِ **بَاب ٢٧**

سياه روی در مجرای بسته و سوزان باشند الشیطانان
 فِي ذِكْرِ سُوقِ الْخَلَائِقِ إِلَى الْحَشْرِ يُقَالُ يُسَاقُ الْكُفْرُونَ بِأَقْدَامِهِمْ
 در ذکر راندن مخلوق بسوی حشر گفته میشود که رانده شوند که از آن بایست تا به ایشان
 وَيُسَاقُ الْمُؤْمِنُونَ بِجَارِهِمْ وَمَرَّكِبِهِمْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ نَحْشُرُ
 و رانده شوند مؤمنان بسوی آن که در سوارهای ایشان فرود آید خدا بشارت ببرد و بکنین
 الْمُتَّقِينَ إِلَى الْجَنَّةِ وَفَدَاؤُشُمُوكَ الْجَرِيمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَزِدَا
 بر بیکرگان را بسوی بهشت میماند و از کافران را بسوی دوزخ
 قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يُحْشَرُ الْمُؤْمِنُونَ رُكْبَانًا عَلَى بَنَائِهِمْ وَإِذَا كَانَ
 فرموده علیه السلام محشر المؤمنین بر کعبه ای بر سر ایشان خواهد بود و چون شود
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لِلْمَلَائِكَةِ لَا تَمْشُونَ عَلَى عِبَادِي
 در روز قیامت از این خدا بشارت میماند که بر عبادان نهاده اند که بر ایشان
 رَاجِلِينَ بَلِّدْ أَرْكَبُوهُمْ عَلَى الْجَنَائِبِ فَأَتَاهُمْ أَعْتَادُوا الرُّكُوبَ فِي
 بایست که چنانچه بر سر ایشان است از ایشان بر کعبه ای بر سر ایشان خواهد بود
 الدُّنْيَا لِأَنَّهُ كَانَ فِي الْبَنَاءِ صُلْبُ آيَتِهِمْ مَرَّكِبُهُمْ ثُمَّ بَعْدَ
 و چنانچه در دنیا بود در آنجا بر کعبه ای بر سر ایشان خواهد بود
 ذَلِكَ رَحْمَةُ أَمَامِهِ سِتَّةَ أَشْهُرٍ مَرَّكِبُهُمْ جَحِينَ وَلَدَتْهُمْ أُمَّهُمْ
 شش ماه از ایشان است شش ماه بر کعبه ای بر سر ایشان خواهد بود
 تُحْجَرُ أَيْمُهُمْ سِتِّينَ لِلْأَرْضِ صَاعٍ وَبَعْدَ ذَلِكَ عَنْقُ آيَتِهِمْ ثُمَّ
 بر کعبه ای بر سر ایشان خواهد بود و بعد از آن گردن بر کعبه ای بر سر ایشان خواهد بود
 الْحَيْلُ وَالْيَعَالُ وَالْحَمِيرُ مَرَّكِبُهُمْ فِي الْبَرِّ وَالسَّقَنُ فِي الْبَحْرِ
 اسببان و سواران و خران و مرکب ایشان بر کعبه ای بر سر ایشان خواهد بود
 وَحِينَ مَا نَوَّاعُنُقُ إِخْوَانَهُمْ وَحِينَ قَامُوا عَنْ قُبُورِهِمْ لَا يَمْشُونَ
 و وقتی که مردن بر سر ایشان بر کعبه ای بر سر ایشان خواهد بود
 رَاجِلًا فَأَتَاهُمْ أَعْتَادُوا الرُّكُوبَ وَلَا يَقْدِرُونَ الشَّيْ فَقَدْ مَوَا
 بایست که بر سر ایشان بر کعبه ای بر سر ایشان خواهد بود
 تُحْجَرُ أَيْمُهُمْ وَهِيَ الضُّمَّا يَا فَيْرُ كَبُورُهَا وَيَقْدُمُونَ إِلَى الْمَوْتِ فَلَدَ ذَلِكَ
 اسببان که بر سر ایشان بر کعبه ای بر سر ایشان خواهد بود
 قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سَمِعُوا ضَمًّا يَا كَمُ
 فرموده پیغمبر خدا صلوات الله علیه و آله و سلم شنیدم ضمه ای که

فأهنا

فَأَنَّهُ عَلَى الصِّرَاطِ مَطَايَا كَمَا **بَاب ٢٨** فِي ذِكْرِ حَشْرِ الْخَلَائِقِ فِي الْحَشْرِ

پس تحقیق آن که بر این صراط سوار شده باشند باب ۲۸ در ذکر حشر کردن مخلوق در حشر و حشر
 إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَجْمَعُ اللَّهُ تَعَالَى خَلْقَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 که چون شود روز قیامت جمع کند خدا تعالی مخلوق اول و آخر را
 فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَقَدْ نَوَّالُ الشَّمْسِ مِنْ رُفُوسِهِمْ وَيَشْتَدُّ
 در زمین واحد و نزدیک شود آفتاب از سرهای ایشان و سخت شود
 عَلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حَرُّهَا فَيُخْرِجُ عَنْهُمْ مِنَ النَّارِ كَالظِّلِّ ثُمَّ
 بر ایشان روز قیامت گرمی آید پس برآید یک گردنی از آتش مانند سایه پس
 يَبْدُوَنِي مَنَادِيًا مَعْشَرَ الْخَلَائِقِ أَنْطَلِقُوا إِلَى الظِّلِّ فَيَنْطَلِقُونَ
 آید که منادیان بشارت میماند که بر سر ایشان خواهد بود
 وَهُمْ ثَلَاثُ فِرْقٍ فِرْقَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَفِرْقَةُ الْكَافِرِينَ وَفِرْقَةُ
 و ایشان سه فرقه باشند فِرْقَةُ مؤمنان و فِرْقَةُ کافران و فِرْقَةُ
 الْمُنْفِقِينَ فَإِذَا صَارَتِ الْخَلَائِقُ إِلَى الظِّلِّ صَارَ الظِّلُّ ثَلَاثَةَ
 منافقان پس چون باشند مخلوق آن سایه گردد آن سایه
 أَقْسَامٍ قِسْمٌ لِلْحَرَارَةِ وَقِسْمٌ لِلدُّخَانِ وَقِسْمٌ لِلنُّورِ فَلَدَ ذَلِكَ
 قسم یکسایه برای گرمی و یکسایه برای دود و یکسایه برای نور پس از این جهت
 قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْطَلِقُوا إِلَى الظِّلِّ دِي ثَلَاثَ شُعَبٍ الْآيَةُ وَالْحَرَارَةُ
 فرموده است خدا تعالی بر سر ایشان سه شعبه است شمع آیه و گرمی
 تَقُومُ عَلَى رُؤُسِ الْمُنْفِقِينَ وَالْدُّخَانُ يَقُومُ عَلَى رُؤُسِ الْكَافِرِينَ
 بایست که بر سر ایشان منافقان و دود بایست که بر سر ایشان کافران
 وَالنُّورُ يَقُومُ عَلَى رُؤُسِ الْمُؤْمِنِينَ ثُمَّ الْحَرَارَةُ تَقُومُ عَلَى
 و نور بایست که بر سر ایشان مؤمنان پس گرمی بایست که بر
 رُؤُسِ الْمُنْفِقِينَ لَا هُمْ كَانُوا يَحْتَرُونَ مِنَ الْحَرَارَةِ فِي الدُّنْيَا
 سرای منافقان ازین جهت که بودند که در دنیا گرمی در دنیا
 كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ
 چنانکه فرموده است خدا تعالی و گفتند منافقان بیرون مروید برای جهاد و در گرمی جگر آتش دوزخ سخت تر است
 حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ وَالْدُّخَانُ عَلَى رُؤُسِ الْكَافِرِينَ لَا هُمْ
 از دنیا می آید که بر سر ایشان دود باشد بر سر ایشان کافران از این جهت
 كَانُوا فِي الدُّنْيَا فِي الظِّلِّ فَقَالُوا لَأَخْذُهُ كَذَلِكَ كَقَوْلِهِ تَعَالَى
 که ایشان بودند در دنیا در تاریکی ایستاده بودند و از دنیا می آید که بر سر ایشان دود باشد

۲۸
 من الله تعالی
 من الله تعالی
 من الله تعالی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَا مِّنَ التَّوَرِ إِلَى
 وَأَمَّا كَلِمَاتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَنْفَعُهُمْ شَيْءٌ مِّنْهُمُ إِلَّا نَجَاتُ قَلِيلٍ
 الطَّاغُوتُ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالتَّوَرِ عَلَى رُؤُوسِ
 الْمُؤْمِنِينَ لَا يَمُوتُ كَانُوا فِي الدُّنْيَا عَلَى التَّوَرِ فِي الْآخِرَةِ كَذَلِكَ قَالَ
 اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ وَبِئْسَ الَّذِينَ أَمْنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ التَّوَرِ إِلَى
 قَالَ فِي صِفَاتِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى
 نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ تُسَبِّحُكُمُ الْيَوْمَ جَنَّتْ تَجْرِي مِّنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سَبْعَةٌ
 نَفَرَ أَطْلَعَهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّ عَرْشِهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ إِمَامٌ عَادِلٌ
 وَثَابِتٌ مُّشَافِي عِبَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَرَجُلَانِ تَحَابَبَا فِي اللَّهِ وَرَجُلٌ
 طَلَبَتْهُ أَمْرَةٌ فَإِنَّ جَسْنَ وَجَالَ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رُبَّ
 الْعَالَمِينَ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا عَنِ الرِّيَاءِ وَفَاضَتْ عَيْنَاهُ مِنْ
 خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَرَجُلٌ نَصَدَّقَ بِبَيْتِهِ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا يَعْلَمَ
 بِهَا لَه مَا يَنْفِقُ بِبَيْتِهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ بِالسُّجْدِ إِذَا أَخْرَجَ مِنْهُ
 حَتَّى يَعُودَ إِلَيْهِ وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 إِنْ جُمِعَ اللَّهُ الْخَلَائِقُ يَنَادِي مُنَادٍ أَيْنَ أَهْلُ الْفَضْلِ قَالَ فَيَقُومُ
 جَنَّةً مِّنْكُمْ هَذَا يَتْلُو مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَكَانَ كَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم

أَنَاسٌ وَهُمْ يَسْمُرُونَ سِرَاعًا إِلَى الْجَنَّةِ فَمَلَقَهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَ يَقُولُونَ
 إِنَّا نَرَاكُمْ سِرَاعًا إِلَى الْجَنَّةِ فَمَنْ أَنْتُمْ يَقُولُونَ تَحْنُ أَهْلُ الْفَضْلِ
 فَيَقُولُونَ مَا كَانَ فَضْلُكُمْ يَقُولُونَ إِذَا أَطْلَعَهُمُ عَلَيْنَا صَبْرًا وَإِذَا
 يَسِيءُ إِلَيْنَا عَقُوبًا فَيَقُولُونَ لَهُمُ الْجَنَّةُ هِيَ جَزَاءُ الْعَامِلِينَ
 ثُمَّ يَنَادِي مُنَادٍ أَيْنَ أَهْلُ الصَّبْرِ فَيَقُومُ أَنَاسٌ وَهُمْ يَسْمُرُونَ سِرَاعًا
 إِلَى الْجَنَّةِ فَمَلَقَهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَ يَقُولُونَ إِنَّا نَرَاكُمْ سِرَاعًا إِلَى الْجَنَّةِ سِرَاعًا
 فَمَنْ أَنْتُمْ فَيَقُولُونَ تَحْنُ أَهْلُ الصَّبْرِ فَيَقُولُونَ مَا كَانَ صَبْرُكُمْ
 فَيَقُولُونَ كُنَّا نَصْبِرُ عَلَى طَاعَةِ اللَّهِ وَنَصْبِرُ عَنْ مَعَاصِي اللَّهِ فَيَقُولُونَ
 لَهُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ ثُمَّ يَنَادِي مُنَادٍ أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ فِي اللَّهِ فَيَقُومُ
 أَنَاسٌ وَهُمْ يَسْمُرُونَ سِرَاعًا إِلَى الْجَنَّةِ فَمَلَقَهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَ يَقُولُونَ
 إِنَّا نَرَاكُمْ سِرَاعًا إِلَى الْجَنَّةِ فَمَنْ أَنْتُمْ فَيَقُولُونَ تَحْنُ مُتَحَابُّونَ
 فِي اللَّهِ فَيَقُولُونَ مَا كَانَ تَحَابُّكُمْ فِي اللَّهِ فَيَقُولُونَ كُنَّا نَحَابُ
 فِي اللَّهِ وَتَتَنَادَى فِي اللَّهِ فَيَقُولُونَ لَهُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ ثُمَّ قَالَ
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَبُذِعَ الْمِيزَانُ لِلْحِسَابِ
 بَعْدَ دُخُولِ هَذِهِ الْجَنَّةِ وَأَمَّا لَوَاءُ الْحَمْدِ فَوْقَ السَّمَوَاتِ مُسْتَعِيلٌ
 يَنْزِلُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ رُسُلِهِمْ وَكَانَ كَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَنْ صِفَةِ لَوَاءِ الْحَمْدِ

رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم از صفت لواء حمد

وَقِيلَ لَهُ فَقَالَ طَوْلُهُ مِائَةِ أَلْفِ سَنَةٍ وَمَكْتُوبٌ عَلَيْهِ

دورانی آن پس فرمود که دورانی آن سافت هزار سال است و نوشته بر آن

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَعَرْضُهُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ

است مسجد و گنبد است محمد فرستاده خداست و پهنای وی ما بین آسمان

وَالْأَرْضِ سَنَانُهُ مِنْ يَاقُوتٍ حُمْرَاءَ وَقَبْضَتُهُ مِنْ فِقْصَةٍ بَيْضَاءَ

و در میان است نوک آن دوی از یاقوت سرخ است و قبضه وی از فقس سفید

وَزَبْجِدٍ خَضْرَاءَ وَلَهُ ثَلَاثَةُ ذَوَائِبٍ مِنَ النُّورِ ذَائِبَةٌ فِي الْغَرْبِ

و زبرجد است و در آن سه لوله ایست که در غرب در غروب است

وَذَائِبَةٌ فِي الْمَشْرِقِ وَذَائِبَةٌ فِي وَسْطِ الدُّنْيَا وَمَكْتُوبٌ عَلَيْهَا

و ذایب است در مشرق است و ذایب است در میان دنیا و نوشته بر آن

ثَلَاثُ أَسْطُرٍ الْأَوَّلُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالسَّطْرُ

سه سطر اول بسم الله الرحمن الرحيم و سطر

الثَّانِي الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالسَّطْرُ الثَّالِثُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

دوم است ستایش بر خداوند دالار عالمیان و سطر

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَكُلُّ سَطْرٍ مِائَةِ أَلْفِ سَنَةٍ وَعِنْدَهُ

محمد فرستاده خداست و هر سطر سافت هزار سال است و نزد آن

سَبْعُونَ أَلْفَ لَوَاءٍ تَحْتَ كُلِّ لَوَاءٍ سَبْعُونَ أَلْفَ صَفٍّ مِّنَ

هفتاد هزار لواء است زیر هر لواء هفتاد هزار صف است از

الْمَلَائِكَةِ وَفِي كُلِّ صَفٍّ خَمْسِمِائَةِ أَلْفٍ يَسْمَعُونَ اللَّهَ وَيَقْدِرُونَ

فرشتگان و در هر صف پانصد هزار فرشته است که می شنود خدا و می دانند

وَقَالَ مُحَمَّدٌ الْجَرَجَانِيُّ فِي مَعْنَى لَوَاءِ الْحَمْدِ بِيَدَيَّ إِذَا كَانَ يَوْمُ

و گفت محمد جرجانی در معنی لواء الحمد بی دستانم اگر روز

الْقِيَمَةِ كَانَ اللَّوَاءُ مَضْرُوبًا وَالْمُؤْمِنُونَ حَوْلَ لَوَائِهِ مِنْ لَدُنْ

قیامت باشد لواء حمد ضربه شود و مؤمنان هم گردان لواء حمد باشند از پشت

أَدْمَرَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ وَيَكُونُ الْكُفَّارُ فِي نَاحِيَةِ مِنَ النَّارِ مَا دَامَ

آدم علیهم السلام تا قیامت باشند کفار در ناحیه ایست از آتش که تا

لَوَاءُ الْحَمْدِ مَضْرُوبًا وَإِذَا حُولَ اللَّوَاءِ فَجَّ يَسَاقُ الْكُفَّارُ إِلَى النَّارِ

لواء حمد ضربه باشد و چون گرد و لواء حمد پس از آنکه بگذرد کفار را

وَقِي

و

وَفِي الْخَبَرِ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ يَنْصَبُ لَوَاءُ الصِّدْقِ لِأَيِّ بُكْرِ

در خبر است چون باشد روز قیامت منصوب شود لواء صدق برای ای بکر

الصِّدِّيقِ وَكُلُّ صِدِّيقٍ تَحْتَ لَوَائِهِ وَلَوَاءُ الْعَدْلِ لِعِمْرَانَ

صدیق است و هر صدیق زیر لواء او باشد و لواء عدل برای عمران

وَكُلُّ عَادِلٍ تَحْتَ لَوَائِهِ وَلَوَاءُ النُّخَاوَةِ لِعُثْمَانَ وَكُلُّ نَخِيٍّ تَحْتَ

و هر عادل است زیر لواء او باشد و لواء نفاق برای عثمان و هر نخی

لَوَائِهِ وَلَوَاءُ الشَّهَادَةِ لِعَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ وَكُلُّ شَهِيدٍ تَحْتَ

لواء او باشد و لواء شهادت برای علی کرم الله وجهه و هر شهید است زیر

لَوَائِهِ وَلَوَاءُ الْفَقْرِ لِعَازِ بْنِ جَبَلٍ وَكُلُّ فَقِيرٍ تَحْتَ لَوَائِهِ وَلَوَاءُ

لواء او باشد و لواء فقر برای عاز بن جبل و هر فقیر است زیر لواء او

الزُّهْدِ لِأَيِّ دَرٍّ وَكُلُّ زَاهِدٍ تَحْتَ لَوَائِهِ وَلَوَاءُ الْفَقْرِ لِأَيِّ

زهد است برای ای در و هر زاهد است زیر لواء او و لواء فقر برای ای

الدَّرْدِ وَكُلُّ فَقِيرٍ تَحْتَ لَوَائِهِ وَلَوَاءُ الْفِرَاءَةِ لِأَيِّ ابْنِ كَعْبٍ

در داء است و هر فقیر است زیر لواء او و لواء فراءت برای ابن کعب

وَكُلُّ قَارِيٍّ تَحْتَ لَوَائِهِ وَلَوَاءُ الْأَذَانِ لِبِلَالٍ وَكُلُّ مُؤَدِّنٍ

و هر قاری است زیر لواء او و لواء اذان برای بلال و هر مؤذن

تَحْتَ لَوَائِهِ وَلَوَاءُ الْمَقْتُولِ ظَلَمًا لِلْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ وَكُلُّ مَقْتُولٍ

زیر لواء او باشد و لواء مقتول ظلم شده برای حسین بن علی و هر مقتول

ظَلَمًا تَحْتَ لَوَائِهِ فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ

ظلمه است زیر لواء او باشد پس معنی این قول خدا تعالی است روزی که

بِأَمْرِهِمْ وَفِي الْخَبَرِ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ يَقُومُ الْخَلَائِقُ وَيُسْتَدْرَكُ

بأمر ایشان و در خبر است چون شود روز قیامت باشند خلائق و استدرک

بِهِمُ النَّطَشُ وَيُجْمَعُ الْعَرَقُ وَيَكُونُونَ فِي حَيْرَةٍ قَبِيعَتِ اللَّهِ

ایشان را نطش است و جمع می شود عرق و باشند ایشان در حیرت پس بر حشر خدا

تَعَالَى جَبْرَائِيلُ إِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَيَقُولُ اللَّهُ

تعالی جبرائیل را سوی محمد صلی الله علیه و آله و سلم و گوید خدا

تَعَالَى لِحَبْرَائِيلَ يَا حَبْرَائِيلُ قُلْ لِحَمْدٍ يَقُولُ لَا مِتَّةَ حَتَّى

تعالی جبرائیل را ای جبرائیل بگو محمد را که بگوید مراقت خود را تا

يَدْعُونَنِي بِالْأَسْمِ الَّذِي كَانُوا يَدْعُونَنِي بِهِ فِي الدُّنْيَا عِنْدَ

بخوانند مرا با اسمی که می خوانند مرا با آن در دنیا نزد

وَقِي

و

الشَّدَاقِدُ قَبْلَ دِي الْأَمَّةِ الْحَمْدِيَّةِ بِلِسَانٍ وَاحِدٍ وَيَقُولُونَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَجَّ يَقْضِي اللَّهُ الْقَضَاءَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ
 ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لَيْسَ أَمْرٌ لَكُمْ لَوْ لَمْ يَكُنْ ذِكْرُ الْحَمْدِ يَتَرَجَّى
 لِحَدِّ الْأَمْرِ لَا قِيَتِ الْقَضَاءُ عَلَيْكُمْ الْفَعَامُ ثُمَّ يَقْضِي اللَّهُ تَعَالَى
 بَيْنَ الْوُحُوشِ وَالطُّيُورِ وَالْبَهَائِمِ حَتَّى آتَهُ يَقْضَى لِحَدِّ الْأَمْرِ
 الْقُرُونِ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لِلْوُحُوشِ وَالطُّيُورِ وَالْبَهَائِمِ كُونُوا
 ثَرَا بِأَفْئِدَتِكُمْ ثَرَا بِأَفْئِدَتِكُمْ ذَلِكَ يَقُولُ الْكَافِرُ لَيْسَتْ كُنْتُ ثَرَا بِأَفْئِدَتِكُمْ
 قَالَ مَقَاتِلُ عَشْرَةٍ مِنَ الْحَيَوَانِ فِي الْجَنَّةِ نَاقَةٌ صَارِحٌ وَعَجَلٌ
 إِبْرَاهِيمُ وَكَشِبُ إِسْمَاعِيلَ وَبَقَرَةٌ مُوسَى وَخُوتُ بُوْرشٍ وَجَارٌ
 عَزِيزٌ وَمَلَّةٌ سُلَيْمَانَ وَهَذِهِ هَلْ يَفْقِسُ وَنَاقَةٌ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَكَلْبٌ أَصْحَابُ الْكَرْفِ يَصُورُهُ اللَّهُ تَعَالَى
 عَلَى صُورَةِ كَلْبٍ وَيَدْخُلُهُ فِي الْجَنَّةِ لَا تَرَى أَنَّ الْكَلْبَ إِذَا
 دَخَلَ فِي وَسْطِ الْأَجْبَاءِ فَلَمْ يَطْرُدُوهُ وَالْعَاصِي إِذَا دَخَلَ فِي
 كَهْفِ التَّوْحِيدِ مَدَّةَ خَمْسِينَ سَنَةً فَلَيْفَ أَطْرَدَهُ عَنِ الرَّحْمَةِ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاسْمُ الْكَلْبِ زَائِلٌ عَنْهُ وَلَيْسَ مَوْجِدٌ قَرَأَانٌ وَقِيلَ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ

عشر من الحيوان
والجنة

عمر حرماني

حِرْمَانٌ وَقِيلَ قَطِيرٌ وَيَكُونُ لَوْنُهُ أَصْفَرٌ وَقِيلَ يُوتَى بِعَالِمٍ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنْ عِلْمَاءِ أُمَّةٍ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 فَيَقِفُ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا جِبْرَائِيلُ خُذْ بِيَدِهِ
 وَادْهَبْ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فَيَأْخُذُ جِبْرَائِيلُ
 بِيَدِهِ وَيَأْتِي بِهِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ
 عَلَى شَاغِلٍ الْخَوْضِ يَسْتَقْبِلُ النَّاسَ بِالْأَنِيَّةِ فَيَقُومُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَيَسْقِي الْعَالِمَ يَكْفِيهِ فَيَقُولُ النَّاسُ يَا رَسُولَ
 اللَّهِ تَسْقِينَا بِالْأَنِيَّةِ وَتَسْقِي الْعَالِمَ يَكْفِيكَ فَيَقُولُ نَعَمْ لِأَنَّ النَّاسَ
 كَانُوا مُسْتَعْيِلِينَ فِي الدُّنْيَا بِالْجَارِيَةِ وَالْعَالَمُونَ مُسْتَعْيِلُونَ
 بِالْعِلْمِ قَالَ الْفَقِيهَ أَبُو الْكَاسِ السَّمَرْقَنْدِيُّ أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ
 مَوَالَاتُ الْأَوْلِيَاءِ وَمُعَادَاتُ الْأَعْدَاءِ وَعَلَى هَذَا جَاءَ
 فِي الْخَبَرَاتِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ نَاجِيَ رَبَّهُ فَقَالَ لَهُ الرَّبُّ
 هَلْ عَمِلْتَ لِي قَطْرًا قَالَ إِنْجِي صَلَّيْتُ وَصُمْتُ وَحَدَّثْتُ لَكَ وَ
 نَصَدَقْتُ لِأَجْلِكَ وَسَبَّحْتُ لَكَ وَبَحَّثْتُ لَكَ وَقَرَعْتُ لَكَ كِتَابَكَ
 وَذَكَرْتُكَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مُوسَى أَمَّا الصَّلَاةُ فَلَاكُ بَرَهَانٌ
 وَذَكَرْتُكَ تَرَا

عمر حرماني

وَأَمَّا الصَّوْمُ فَلَكَ جَنَّةٌ وَأَمَّا الصَّدَقَةُ فَلَكَ ظِلٌّ وَأَمَّا السَّبِيحُ
 وهرم روز هفت پس ترا بهشت از آتش و هر چه صدقه است پس ترا بهشت در آتش و هر چه سبوح است
 فَلَكَ أَشْيَاءُ فِي الْجَنَّةِ وَأَمَّا قِرَاءَةُ كِتَابِي فَلَكَ حُورٌ وَقُصُورٌ
 پس ترا در جنة حور و بهشت در جنة و هر چه خواندن كتاب است پس ترا حور و قصور در جنة است
 وَأَمَّا ذِكْرُكَ فَنُورٌ لَكَ هَذَا أَكْثَرُ لَكَ بِمُوسَى فَإِنِّي عَمِلْتُ عَمَلْتِ
 و هر چه ذكر ترا نور است ترا پس اين همه ترا است اي موسى پس كدام عمل كرده اي
 لِي فَقَالَ دُلْنِي يَا رَبِّ عَلَى عَمَلِكَ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى بِمُوسَى هَلْ
 ترا پس گفت موسى را و بفرما اي رب من بر عمل براي ترا پس و موسي خدايت را
 وَكَلَيْتَ أُولِيَاءِي قَطُّ وَهَلْ عَادَيْتَ أَعْدَائِي قَطُّ فَعَلِمَ مُوسَى
 دوستي كرده بودم با دشمنان من كاست و با دشمنان من كاست و موسي را
 أَنِ أَفْضَلَ الْأَعْمَالِ الْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبَغْضُ فِي اللَّهِ ثُمَّ لَقِضْنِي بَيْنَ
 كه به تحقيق بهترين اعمال محبت است در خدا و بغض است در خدا و موسي را بفرما
 الْخَلَائِقِ إِذَا وَقَفُوا بَيْنَ يَدَيَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَيَقَالُ أَيْنَ أَصْحَابُ
 مخلوق چون بخت ده شوند در بين برادر و كار عالمان پس كدام خود كند صاحبان
 الظَّالِمِينَ فَيُنَادُونَ رَجُلًا فَيُؤْخَذُ مِنْ حَسَنَاتِهِ وَيُدْفَعُ إِلَى مَنْ
 مظلوم را پس او را نهد و شكافان بفرما پس كدام خود از حسنات وي در او داده شود
 ظَلَمَهُ يَوْمَ لَا دِينَارَ وَلَا دِرْهَمًا فَلَا يَزَالُ يَسْتَفْتُونَ حَسَنَاتِهِ
 ظلم كرده بودي روزي كه دينار و درهم نماند و هر چه بپرسند بفرما
 حَتَّى لَا يَبْقَى حَسَنَةٌ فَيُؤْخَذُ مِنْ سَيِّئَاتِهِ فَرَدَّ عَلَيْهِ قَاذِرٌ عَرَّعَ
 تا آنكه باقي نماند بفرما پس از آن گرفته شود او را و از مظلوم بپرسد و بفرما پس از آن
 مِنْ حَسَنَاتِهِ يُقَالُ لَهُ أَرْجِعْ إِلَى أَمَلِكِ الْهَارِيَةِ فَإِنَّهُ لَا ظِلَّ الْيَوْمَ
 از حسنات خود گرفته شود و بفرما باز برو بسوي مادر خود تاوي پس بپرسند بفرما
 إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَعْنِي سَرِيعُ الْجَزَائِاتِ وَعَلَى هَذَا فِي الْخَيْرِ
 به تحقيق خدا شتاب حساب بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما
 أَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى مُوسَى قُلْ لِقَوْمِكَ أَفْعَلُوا لَخْصَلَةٍ وَاحِدَةٍ
 كه وحي فرستاده خدايت را بسوي موسي را بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما
 ادْخُلُوهُمُ الْجَنَّةَ قَالُوا وَمَا هِيَ قَالُوا أَنْ يُزْوَءَ خُصَمَاءَهُمْ قَالُوا لَيْسَ
 داخل كنيد در جنة گفتند و ما هي گفتند موسي را بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما
 لَنْ كَانُوا قَدْ مَاتُوا قَالُوا اللَّهُ تَعَالَى بِمُوسَى قَارِئِي نَحْيٍ لَا أَمُوتُ
 من نمانم گفتند كه ما مي مرديم بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما

فيلضون

فَلْيَرْضُونِي قَالَ كَيْفَ يَرْضُونَكَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا بَعْثَرُ أَشْيَاءَ
 پس اي بفرما خداي من كه كيف ميسازي مرا كه ميسازي مرا و موسي را بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما
 يَنْدُ أَمَةُ الْقَلْبِ وَالْأَسْتِغْفَارُ بِاللِّسَانِ وَدُمُوعُ الْعَيْنِ وَخَلْقَةُ
 بهشتي مالي دل دادن علم و طلب مغفرت زبان و اشكهاي چشم و بفرما پس بفرما پس بفرما
 الْجَوَارِحُ قَالَتْ فِي ذِكْرِ قُرْبِ الْجَنَّةِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَأَلْقَيْتَ
 اعطيت ۲۸ و در ذكر نزديك شدن جنة و موسي را بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما
 الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ وَبَرَزْتَ الْحَجِيمُ لِلْعَوِيْنِ وَفِي الْخَيْرِ إِذَا كَانَ
 جنة براي متقين و ظاهر كرده شد و در آخر براي كسان و در آخر خيست چون شود
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا جِبْرِائِيلُ قُرْبِ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ
 روز قيامت بفرما ترا به خدايت را اي جبرائيل نزد كسان جنة را براي متقين
 وَبَرَزَ الْحَجِيمُ لِلْعَوِيْنِ فَيَقْرَبُ الْجَنَّةَ إِلَى بَيْتِ الْعَرْشِ وَالْحَجِيمُ
 و ظاهر كرده شد و در آخر براي كسان و در آخر خيست چون شود
 إِلَى يَسَارِ الْعَرْشِ ثُمَّ مَدَّ الصِّرَاطَ عَلَى النَّارِ وَيُصَبُّ الْبِزْرَانِ
 بجا بجا چپ عرش پس ازان كشيد و صراط بر آتش دوزخ و دست او شود ميزان
 ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ أَيْنَ صَافِي أَدَمُ وَأَيْنَ خَلِيلُ إِبْرَاهِيمَ
 پس ازان فرمايد خدايت را كه است جبرائيل و كدام است خليل
 وَأَيْنَ كَلِيمُ مُوسَى وَأَيْنَ رُوحِي عِيسَى وَأَيْنَ حَبِيبِي مُحَمَّدٌ
 و كدام است كلمه موسي و كدام است روح عيسي و كدام است حبيب من محمد
 وَالْمُصْطَفَى فَيَقُولُ عَنْ يَمِينِ الْمِيزَانِ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا رِضْوَانُ
 و مصطفی را بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما
 افْتَحْ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ وَيَا مَالِكُ افْتَحْ أَبْوَابَ النَّارِ ثُمَّ يَحْيَى
 بكن اي دروازه اي جنة را و اي مالك بكن اي دروازه اي دوزخ را پس ازان بفرما
 مَلِكُ الرَّحْمَةِ مَعَ الْحُلْدِ وَمَلِكُ الْعَذَابِ مَعَ السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ
 فرشته رحمت با حشرات و فرشته عذاب با زنجيرها و قلابها
 وَالْأَقْوَابُ مِنَ الْقَطْرَانِ وَيُنَادِي مُنَادٍ بِأَمْعَفِي الْخَلَائِقِ
 و اجاره از قطران و نداي نداي بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما
 انْظُرُوا إِلَى الْمِيزَانِ فَإِنَّهُ يُوزَنُ عَمَلُ فُلَانِ ابْنِ فُلَانٍ ثُمَّ
 نظر كنيد بسوي ميزان پس به تحقيق وزن كرده ميشود و عمل فلان پسر فلان
 يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خَلُودٌ لَكُمْ لَا مَوْتَ فِيهَا يَا أَهْلَ النَّارِ
 آواز دهد نداي بفرما اي اهل جنة بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما پس بفرما

خُلِدَ لَكُمْ لَمْ يَمُوتَ فِيهَا فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى وَانذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ
بجمله شهادت و روز قیامت و آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 اذِ قُضِيَ الْأَمْرُ **باب ۲۰** فِي ذِكْرِ أَكْثَرِ السَّاعَةِ عَلَى الْعَبْدِ فِي الدُّنْيَا وَ
در دنیا و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 الْآخِرَةِ فِي الْخَيْرِ أَنْ أَكْثَرَ السَّاعَةِ تَرُدُّ عَلَى الْعَبْدِ فِي الدُّنْيَا عِنْدَ خُرُوجِ رُوحِهِ
و آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 إِذَا تَخَصَّصَتْ عَيْنَاهُ وَانْتَشَرَتْ مِنْفَرَاهُ وَتَسَاقَطَتْ شَفَتَاهُ وَاصْفَرَّتْ
چون در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 خَدَاهُ وَاخْضَرَّتْ أَظْفَارُهُ وَخَرِقَ جَبِينُهُ وَاسْتَدَّتْ حَالَهُ وَأَعْضَاؤُهُ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 وَانْقَدَّ لِسَانُهُ وَلا يَجِبُ جَوَابًا وَلا يَرُدُّ كَلَامًا وَقَدْ عَيْنٌ مَأْقَمٌ عَلَى
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 مَا خَلَفَ مِنْ أَمْوَالِهِ وَبَطَلَ مَا سَلَفَ مِنْ أَحْوَالِهِ وَاسْتَرَحَّتْ مَفَاصِلُهُ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 وَانْقَطَعَتْ أَمَالُهُ وَبَعْدَتْ مِنْهُ أَجْزَاؤُهُ وَتَفَرَّقَ عَنْهُ أَقْرَبَاؤُهُ وَ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 وَدَعَا الْمَلَكَانِ فَيَبْقَى مُخَيَّرًا أَقْدَ تَغْيِيرَتِ عَقْلِهِ وَتَيَكَّنَ الشَّيْطَانُ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 مِنْ اخْتِلَاسِهِ فَيَلِكُ السَّاعَةُ عَظِيمَةً عَلَيْهِ وَقَدْ أُغْلِقَ بَابُ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 التَّوْبَةِ فَأَفْضَلُ مَا يَقُولُ الْعَبْدُ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ كَلِمَةُ الشَّهَادَةِ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 وَأَمَّا أَكْثَرُ السَّاعَةِ تَرُدُّ عَلَيْهِ فِي الْآخِرَةِ إِذَا نَفَعَ فِي الصُّورِ وَ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 بَعِثَ مَا فِي الصُّورِ وَتَغْلِقُ الْمِظْلُومُ بِالظَّالِمِ وَيَكُونُ الشَّهَادَةُ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 الْمَلَكُةُ وَالتَّائِيلُ هُوَ اللَّهُ تَعَالَى وَالْعَذَابُ فِي حَقِّهِمُ وَالنَّعِيمُ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 فِي الْجَنَّةِ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است

وَمَامُ يَكْرِي وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ وَتَرَى بُولَدَانِ يَشِيْبَا
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 الْآيَةِ وَسَيُقِى الدِّينَ كُفْرًا وَإِلَى جَهَنَّمَ زَمْرًا وَسَيُقِى الدِّينَ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 اتَّقُوا زَهْرًا إِلَى الْجَنَّةِ زَمْرًا وَيُقَالُ يَشْهَدُ عَلَيْكَ سَبْعَةُ شُهُودٍ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 أَلَمْ يَكُنْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَئِذٍ أَخْبَارُهَا وَالنَّامُ كَمَا جَاءَ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 فِي الْخَبَرِ وَيُنَادِي الرُّمَانَ كُلُّ يَوْمٍ أَنَا يَوْمٌ حَبِيدٌ وَأَنَا عَلَى مَا
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 تَعُدُّ شَهِيدٌ وَاللِّسَانُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَئِذٍ عَلَيْكُمْ السِّتْرُ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 وَأَيُّدِيكُمْ وَأَنْظُرُوا إِلَى الْمَلَكَانِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَدَانَ عَلَيْكُمْ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 لِيُفْظِلِينَ كَرَامًا كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ وَالَّذِي نَوَى قَالَ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 اللَّهُ تَعَالَى هَذَا كِتَابُنَا يُنْفِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ وَالرَّحْمَنُ قَالَ اللَّهُ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 تَعَالَى أَلَا كُنْتُمْ عَلَيَّ شُهَدَاءَ فَكَيْفَ يَكُونُ خَالِكٌ يَاعَاصِي يَعُدُّ مَا
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 شَهِدَ وَأَعْلَى هَؤُلَاءِ الشُّهُودِ **باب ۲۱** فِي ذِكْرِ نَظَائِرِ الْكُتُبِ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ حُكِيَ عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَا مِنْ أَحَدٍ الْوَلَةِ فِي كُلِّ يَوْمٍ صَحِيحَةٍ جَدِيدَةٍ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است
 فَإِذَا طُوِيَتْ وَلَيْسَ فِيهَا اسْتِغْفَارٌ لِمَيِّ مُظْلَمَةٍ وَإِذَا طُوِيَتْ
و در آن روز که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است

وَفِيهَا السِّتْفَعَارُ فِيهَا فَوْزٌ يَتَلَوُّ قَالَ الْفَقِيهُ أَبُو اللَّهِ السَّمْعَانِيُّ
 دور آن استغفار بود پس در آن نور باشد که بعد از شد گفت فقیر ابوالمختار سمرقندی
 مَا مِنْ أَحَدٍ فِي الدُّنْيَا إِلَّا وَعَلَيْهِ مَلَكَانُ مَوْكَلَانِ مِنْ اللَّهِ
 نیست هیچکس در دنیا مگر بر وی دو فرشته است که مملکت شده اند از جانب خدا
 تَعَالَى يَحْفَظَانِهِ لَيْلًا وَنَهَارًا وَيَكْتُبَانِ عَلَيْهِ أَنْفَاسَهُ وَأَعْمَالَهُ
 نگاه دارند که میگردانند او را شب و روز و میخوانند بر وی نفسهای و اعمال او را
 خَيْرًا وَشَرًّا وَجَدَ أَهْلُ هَذَا قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى وَلَنْ عَلَيْهِكُمْ
 از خیر و شر و وجدند که در مورد حق خدا تعالی و بر سر ایشان
 لِحَفَظَتَيْنِ فَبَرَقَ لَهُ كُلُّ يَوْمٍ كِتَابًا وَكُلُّ لَيْلَةٍ كِتَابًا يَجْمَعُ كُلُّ
 کتابی که بخوانند پس بالا برود برای او هر روز کتابی و هر شب کتابی که جمع میشود
 سَنَةٍ كِتَابٌ فِي لَيْلَةٍ الْيُصَفِّ مِنْ شَعْبَانٍ وَقِيلَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
 سال تمامه ای او در شب بیست و چهارم از ماه شعبان و گفته میشود در شب قدر جمع میشود
 وَيُطْرَحُ لَعْنُ كُلِّ امْرِئٍ وَيُجْعَلُ لِكُلِّ كِتَابٍ سِجْلَةٌ وَلَمَّا جَاءَ أَجَلُ أَحَدٍ
 و آنوقت میشود عذوبه کلام او و گردانیده میشود برای هر کتابی سجد و بعد از آن اجل یکی
 وَوَقَعَ فِي النَّزْعِ يَجْمَعُ تِلْكَ السِّجْلَاتُ بَعْضُهَا بِبَعْضٍ فَلَمَّا خَرَجَتْ
 و واقع شود در حالت نزاع جمع شود آن خطابات بعضی با بعضی پس چون بر آید
 رُوحُهُ يُطَوَّى وَيُجْتَمَعُ عَلَيْهِ وَتُعَلَّقُ فِي عُنُقِهِ وَيُجْعَلُ مَعَهُ
 روح او جمع شود آن کتابها و گردانیده شود و در گردن او گردانیده شود و در
 فِي قَبْرِهِ وَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلَمِنَهُ طُورَةٌ فِي عُنُقِهِ
 در قبر وی و بعد از آن قول خدا تعالی است و هر انسان را بر او کتابی است که در گردن وی
 أَيْ قَلْدَنَاهُ دِيْوَانُ عَمَلِهِ وَتَمَّا خَصَّ الْعُنُقَ لِأَنَّهُ مُوَضَّعُ الْقَلَادَةِ
 ای قلاده آنرا دیوان عمل او و در گردن وی است که خاص گردانیده گردن را زیرا که موضع قلاده است
 وَالطُّوقُ تَمَازِينُ وَبَيِّنُ وَخَرَجَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
 و طوق است که میزنند و باین و خارج شد برای او روز قیامت کتابی که میبیند و در
 مَشْهُورًا وَنَقُولُ لَهُ اقْرَأْ كِتَابَكَ الَّذِي أَمَلَيْتَ فِيهِ مَظَالِمَ الدُّنْيَا
 مشهور است از آنچه بدیده است و او را میگوید بخوان کتابی که در دنیا مظلومات را
 كَتَبْتَ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا فَأَدِ اجْمَعُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ فِي
 پس است نفس تو امروز بر تو حساب کننده پس جمع کند خدا بیاینها را
 عَرَصَاتِ الْقِيَمَةِ وَارَادَ أَنْ يُجَابِسَ مَقْطَاطِيعَهُمْ كَتَبَ لِكُلِّ نَفْسٍ
 عرصات قیامت را و اراده کند که با ایشان حساب کند و کتابی که برای هر نفسی است

وَيُنَادِي مَنَادٌ يَا فُلَانُ خُذْ كِتَابَكَ بِبَيْمِينِكَ وَيَا فُلَانُ خُذْ كِتَابَكَ
 و دادار کند آواز کننده ای فلان بگیر کتاب خود را بدست راست خود و ای فلان بگیر کتاب خود را
 بِشِمَالِكَ وَيَا فُلَانُ خُذْ كِتَابَكَ مِنْ وَرَاءَ ظَهْرِكَ فَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ
 بدست چپ خود و ای فلان بگیر کتاب خود را از پس پشت خود پس میتوان
 أَنْ يَأْخُذَ كِتَابَهُ بِبَيْمِينِهِ إِلَّا السُّعْدَاءُ وَالْأَنْبِيَاءُ فَأَمَّا مَنْ يَأْخُذُونَ
 آنچه گیرد کتاب خود را بدست راست خود که بیک بستان و بر پسران پس ایشان را
 كِتَابَهُمْ بِأَيْمَانِهِمْ وَالْأَشْقِيَاءُ بِشِمَالِهِمْ وَالْكَفَّارُ مِنْ وَرَاءَ ظَهْرِهِمْ
 کتاب خود را بدست چپ خود اوینان کتاب خود را بدست چپ خود و کافران کتاب خود را بدست چپ خود
 كَمَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كِتَابُهُ بِبَيْمِينِهِ أَلَا يَكُنْ
 چنانکه فرموده است خدا تعالی پس کسی که داده شده او را کتاب خود را بدست راست او را بخواند
 النَّاسُ فِي الْمَحَاسِبِ عَلَى ثَلَاثِ طَبَقَاتٍ طَبَقَةٌ يَحَاسِبُونَ عَنْ يَمِينِهِمْ
 مردم در حساب کردن بر سه طبقه است طبقه حساب کرده شمرده پس ایشان را که شمرده
 وَهُمْ الْكَفَّارُ وَطَبَقَةٌ يَحَاسِبُونَ عَنْ يَسَارِهِمْ وَهُمْ الْأَشْقِيَاءُ
 و ایشان کفار باشند و یک طبقه حساب کرده شمرده حساب از چپ و ایشان شقیان باشند
 وَطَبَقَةٌ يَحَاسِبُونَ وَيُنَاقِشُونَ شَمْعُ بَعْضُهُمْ وَالْأَصَاةُ وَفِي الْحَدِيثِ
 و یک طبقه حساب کرده شمرده و یکی کرده شمرده و ایشان حساب از چپ و ایشان کافران باشند و در حدیث
 عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ لَا يَزُولُ
 از پیغمبر صلوات الله علیه و آله و سلم که بفرموده است فرمود هر کس که
 قَدْ مَاتَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ حَتَّى يُسَالَّ عَنْ عَمَلِهِ فِيمَا أَفْنَيْتَهُ
 و او باشد که روز قیامت از پیش روی خدا بیفتد تا آنکه سوال کرده شود از هر کار که کرده
 وَعَنْ مَالِكٍ مِنْ أَيْنَ كَسَبَتْهُ وَأَيْنَ صَرَفَتْهُ وَنَسَّالَ عَمَّا فِي كِتَابِكَ
 و مالک از آنجا که کسب کرده آنرا و از آنجا که صرف کرده آنرا و سوال کرده شود از آنچه در کتابت
 فَأَدَا بَلَّغَ أَخَذَ الْكِتَابَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى يَا عَبْدِي كُلُّ هَذِهِ عَمَلَتُ
 پس چون بدید آخر کتاب را فرماید خدا تعالی ای بنده من هر این عمل کرده است
 أَنْتَ وَأَنْ مَلَكَتِي زَادُوا عَلَيْكَ فِي كِتَابِكَ قَالَ لَا يَارَبِّ وَلَكِنِّي
 ای پروردگار من و فرشته من را با داده و شمرده اند بر تو و من را در این کتابت و لیکن من
 قَعَلْتُ ذَلِكَ كُلَّهُ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَمَّا الَّذِي سَرَّهَا عَلَيْكَ فِي
 کرده ام آن همه را پس فرماید خدا تعالی من آن را که پنهان کرده ام آن را بر تو و در
 الدُّنْيَا وَأَنَا أَعْرِفُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَادْهَبْ فَإِنِّي قَدْ عَفَرْتُهَا وَهَذَا مِنْ
 دنیا و من آن را میدانم برای تو امروز پس برو و بفرست که این را از من پاک کرده ام و این کتابی است

يُنَاقِشُ فِي الْحِسَابِ ثُمَّ يُجَوِّدُ فَيُضِلُّ اللَّهُ تَعَالَى وَأَمَّا الَّذِي يُجَاسِبُ
 و ستمتی کرده شود حساب پس از آن که او را می شود و افضل خدا را می شود و اما
 حَسَابًا يَسِيرًا فَمِنْ جُلَّةِ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فَمَا مِنْ أَوْفَى
 حساب آسان پس از آنکه او را می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان
 كِتَابَهُ يَمِينُهُ فَسَوْفَ يُجَاسِبُ حَسَابًا يَسِيرًا فَسُئِلَ عَنِ النَّبِيِّ
 کتاب او را می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَا الْحِسَابُ الْيَسِيرُ قَالَ يَنْظُرُ الرَّجُلُ
 صلوات الله علیه و آله و سلم که چیست حساب آسان
 فِي كِتَابِهِ يَتَجَاوَزُ عَنْهُ وَيَقَالَ مِثْلُ مُحَاسَبَةِ اللَّهِ تَعَالَى مَعَ
 در کتاب او را می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان
 الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَمَا مَلَأَ يُوسُفُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَعَ
 مؤمنان روز قیامت مانند ماله یوسف علیه السلام
 إِخْوَتِهِ حَيْثُ قَالَ لَهُمْ لَا تَنْتَرِبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ فَكُنْ لَكَ يَقُولُ اللَّهُ
 برادران او را می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان
 تَعَالَى يَا عِبَادِيَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ حِينَ جِئْتُمْ فَلَا يَقُولُونَ فِي
 خدا را می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان
 جَوَابَ هَذَا الْخُطَابِ عَلِمْنَا مَا فَعَلْنَا فَإِنَّهُ لَأَطَاقَةُ لَهُمْ فِي جَوَابِ
 جواب این خطاب که ما را می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان
 هَذَا الْخُطَابِ وَفِي الْخَبَرِ أَنَّهُ لَمَّا أَرَادَ اللَّهُ مُحَاسَبَةَ الْخَلَائِقِ يَتَكَلَّمُ فِي
 این خطاب و در خبر است که چون اراده کند خدا حساب کردن را مخلوق را می شود
 مَسَادِقَ مِنْ قَبْلِ اللَّهِ تَعَالَى آيِنَ النَّبِيِّ الْعَالَمِيِّ الْقُرْشِيِّ فَيَعْرِضُ
 آید از گفته او از جانب خدا را می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَيُحْمَدُ اللَّهُ وَيُسَبِّحُ عَلَيْهِ
 رسول خدا صلوات الله علیه و آله و سلم و حمد کند خدا را و تسبیح کند خدا را
 فَيَتَجَبَّبُ جَمُوعُ الْخَلَائِقِ مِنْهُ قَبْسًا رَقِيقًا أَنْ لَا يَقْضِيَ أَمَّتَهُ
 پس جمیع مخلوقات از او می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان
 فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَعْرَضَ أَمَّتُكَ يَا مُحَمَّدُ فَيَعْرِضُ فَيَقُومُ كُلُّ وَاحِدٍ
 پس خدا را می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان
 فَوْقَ قَبْرِهِ حَتَّى يُحَاسِبَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَمَنْ يُحَاسِبُ حَسَابًا يَسِيرًا
 و است بر سر قبر او را می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان

لا يَغْضِبُ

لَا يَغْضِبُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَيَجْعَلُ سَيِّئَاتِهِ دَاخِلَ صِحْفَتِهِ وَحَسَنَاتِهِ فِي
 غضب کند خدا بر وی و گرداند بدیهای او را درون صفحۀ نیکو او و نیکوهای او را در
 ظَاهِرِ صِحْفَتِهِ وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجٌ مُكَلَّلٌ بِالذَّرِّ وَالْجَوَاهِرِ
 ظاهر صفات او را می شود و تاج او را می شود و تاج او را می شود
 وَيُلْبِسُهُ سَبْعِينَ حَلَّةً وَيُعْطِي لَهُ ثَلَاثَةَ أَسْوَرَةٍ سَوَارٍ مِنْ
 و بپوشاند او را می شود و عطا کند او را می شود و دست بر بخت کند او را می شود
 الذَّهَبِ وَسَوَارٍ مِنَ الْفِضَّةِ وَسَوَارٍ مِنَ اللَّوْءِ فَيَرْجِعُ إِلَى
 طلا بود و بپوشاند او را می شود و عطا کند او را می شود و دست بر بخت کند او را می شود
 إِخْوَتِهِ الْمُؤْمِنِينَ فَلَا يَمُرُّ يَوْمَهُ مِنْ حَمَالِهِ وَكَمَالِهِ وَكَيُونُ يَمِينُهُ
 برادران خود که مؤمنان اند پس نشانی از او را می شود و کمال او را می شود و دست بر بخت کند او را می شود
 كِتَابَهُ وَفِيهِ جَمِيعُ حَسَنَاتِهِ وَالْبَرَاءَةِ مِنَ النَّارِ مَعَ الْخُلْدِ فِي
 کتاب او را می شود و در آن همه نیکوهای او را می شود و دوری از آتش او را می شود
 الْجَنَّةِ فَيَقُولُ لَهُمْ أَتَعْرِفُونَنِي أَنَا فَلَانُ ابْنُ فَلَانٍ قَدْ أَكْرَمَ
 جنت پس گوید برادران خود را که می شناسید مرا من فلان پسر فلانم
 اللَّهُ لِي وَبَنِيَّ مِنَ النَّارِ وَخَلَدَ لِي فِي دَارِ الْجَنَّةِ فَكُنْ لَكَ
 خدا را می شود و بپوشاند او را می شود و دست بر بخت کند او را می شود
 قَوْلُهُ تَعَالَى فَمَا مِنْ أَوْفَى كِتَابَهُ يَمِينُهُ فَسَوْفَ يُجَاسِبُ حَسَابًا
 فرموده خدا را می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان
 يَسِيرًا وَيُنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْتَى كِتَابَهُ
 آسان و باز گردد به سرور و از ایشان است که او را می شود و ستمتی کرده شود حساب آسان
 بِشَاهِدِهِ وَيَجْعَلُ كُلَّ حَسَنَةٍ عَمَلًا فِي بَاطِنِ كِتَابِهِ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ
 بدی او را می شود و گرداند بدی او را می شود و دست بر بخت کند او را می شود
 عَمَلًا فِي ظَاهِرِ كِتَابِهِ وَكَيُونُ لَهُ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَذَلِكَ لِلْكَفَّارِ
 کرد او را می شود و گرداند بدی او را می شود و دست بر بخت کند او را می شود
 لِأَنَّ الْحَسَنَاتِ مَعَ الْكُفْرِ لَا حِسَابَ لَهَا وَلَا مَنَفَعَةَ وَذَلِكَ مِنْ
 زیرا که نیکوهای او را می شود و دست بر بخت کند او را می شود
 صِفَاتِ الْكَافِرِينَ وَيُحْدِثُ آسَنَانَهُ مِثْلَ جَبَلٍ أَحَدٍ وَ قَبْلِكُمْ
 صفات کافران است و بدی او را می شود و دست بر بخت کند او را می شود
 وَهِيَ حِيلَانٌ مَكِيدَةٌ وَمَلَكَةٌ وَكَيُونُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجٌ مِنَ النَّارِ وَيُلْبِسُهُ حَلَّةً
 و این دو کاره ای است و بدی او را می شود و دست بر بخت کند او را می شود

وَكَانَ عَلَيْهِمَا شَعْبٌ كَالرِّمَاحِ الطَّوَالِ مُحَمَّدٌ دُ السَّيَّانِ وَتُحْبَسُ الْعَبْدُ
 و باشد بر آن چنان باشد مانند نمره ای کلان نیز در آن و نه کرده شود بنده
 فِي كُلِّ قِنطَرَةٍ وَيَسْأَلُ عَمَّا أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ أَوَّلُ يُحَاسِبُ فِيهِ
 در هر چنانچه از آن باشد و سوال کرده شود از آن چه امر کرده خدا تعالی پس اول حساب کرده شود و روی
 عَنِ الْإِيمَانِ فَإِذَا سَلِمَ مِنَ الْكُفْرِ وَالرِّيَاءِ فَجَاءَهُ اللَّهُ تَعَالَى وَلَا
 از ایمان پس چون سلامت باشد از کفر و ریا نیاید که خدا تعالی و الا
 يَتَرَدَّى فِي النَّارِ وَالثَّانِي عَنِ الصَّلَاةِ وَالثَّالِثُ عَنِ الزَّكَاةِ
 از نماز و افتد در دوزخ و دوم حساب کرده شود از نماز و سوم از زکوة
 وَالرَّابِعُ عَنِ الصَّوْمِ وَالْخَامِسُ عَنِ الْحَجِّ وَالْوَثْمَةُ وَالسَّادِسُ عَنِ
 و چهارم از روزه و پنجم از حج و ششم از عمره و هفتم از
 الْوُضُوءِ وَغَسْلِ الْجَنَابَةِ وَالسَّابِعُ عَنِ بَيْتِ الْمَدِينَةِ وَصَلَةِ الرَّحِمِ
 و هشتم غسل جنابت و نهم بیت المقدس و دهم از دیدن و سیزدهم
 وَالظَّالِمُ فَإِنْ تَحَامَى الْمَذْكَورَاتِ جَاوَزَ فَلَمْ يَلَا يَتَرَدَّى
 و ظالم پس اگر گناهات مذکور را دور کند و از آن بپرهیزد و اگر در سرنگون افتد
 فِي النَّارِ قَالَ وَهَبُ بْنُ مُنَبِّهٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 در دوزخ گفت و هب بن منبه که هر آنکه بپوشد رسول خدا صلی الله علیه
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَنَادِي فِي جَمِيعِ الْجُحُورِ يَا رَبِّ أُمِّي أُمِّي فَيَرْكَبُ
 و آله و سلم از آنکه در دوزخ باشد و بر او برود و گویا من امت من پس می فریاد کند
 الْخَلَائِقُ الْجَحْرِ حَتَّى يَرْكَبَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا وَالجَّحِيمُ تَضْطَرُّ بِ
 مخلوق را تا آنکه سوار شود بر بعضی از ایشان و بعضی را و بر آن می نشیند
 كَالسَّعِينَةِ فِي الْبَحْرِ يَوْمَ الرِّيحِ الْعَاصِفِ قَبْجُونَ وَيَعْبُرُ مَنْ
 مانند کشتی در دریا روزی که باد سخت تیز باشد پس روان شود و عبور کند
 بِهَا الزُّمَرَةُ الْأُولَى كَالْبَرْقِ اللَّامِعِ الْخَاطِفِ وَالزُّمَرَةُ الثَّانِيَةُ
 بخاتم یافت گروه اول بخیزد مانند برق درخشند چشم نبرد کنند و گروه دوم بخیزد
 كَالنَّجْمِ الْمَازِةِ الْعَاصِفِ وَالزُّمَرَةُ الثَّالِثَةُ كَالطُّيُورِ السَّارِعَةِ
 مانند باد که بوزند و سحاب است و گروه سوم بخیزد مانند مرغان نیز
 وَالزُّمَرَةُ الرَّابِعَةُ كَالْفَرَسِ الْجَوَادِ وَالزُّمَرَةُ الْخَامِسَةُ كَالرَّجُلِ
 و گروه چهارم بخیزد مانند اسب تیز روان و گروه پنجم بخیزد مانند پاهای سوار
 الْمَاشِي السَّارِعِ وَالزُّمَرَةُ السَّادِسَةُ كَالرَّجُلِ الْمَاشِي الْخَفِيفِ وَالزُّمَرَةُ
 روان و هفتم و گروه ششم بخیزد مانند شخصی که راه می رود و گروه هفتم و

السابعة

السَّابِعَةُ كَالْبَغْيِي السَّارِعَةِ وَالزُّمَرَةُ الثَّامِنَةُ كَالْمَرَّةِ الْعَامِلَةِ
 و گروه هفتم مانند بگ بگ تیز و گروه هشتم مانند گاو که در دشت می دود
 وَالزُّمَرَةُ الثَّاسِعَةُ كَالْأَسَدِ اللَّاحِقِ وَالزُّمَرَةُ الْعَاشِرَةُ
 و گروه نهم مانند شیر که بر بادبان خود می دود و گروه دهم
 يَقْفُونَ عَلَى الصِّرَاطِ وَلَا يَقْدِرُونَ أَنْ يَجُوزُوا وَيَعْبُرُ وَ
 می ایستند بر صراط و نمی توانند که بگذرند و عبور کنند
 قَبْضُهُمْ يَمْرُؤُونَ قَدَرُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ وَبَعْضُهُمْ قَدَرُ شَهْرٍ وَ
 پس بعضی از ایشان بخیزد در مقدار یک روز و شب و بعضی از ایشان در مقدار یک ماه و
 بَعْضُهُمْ قَدَرُ سَنَةٍ أَوْ سَنَتَيْنِ وَبَعْضُهُمْ قَدَرُ ثَلَاثَةِ سِنِينَ
 بعضی از ایشان در مقدار یک سال و دو سال و بعضی از ایشان در مقدار سه سال بخیزد
 وَلَا يَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يَكُونَ آخِرُ مَنْ يَمُرُّ عَلَى الصِّرَاطِ يَقْدَرُ
 و هیچگاه نمی ایستد تا آنکه آخر کسی که بگذرد بر صراط در مقدار
 خَمْسٍ وَعَشْرِينَ أَلْفَ سَنَةٍ وَرَوِي أَنَّ النَّاسَ يَجُوزُونَ وَ
 بیست و پنج هزار سال و روایت شده که بعضی مردم می روند
 يَمْرُؤُونَ عَلَى الصِّرَاطِ وَكَانَ الْيَتِيمَانِ مِنْ حَتَّى أَقْدَامُهُمْ وَفَوْقَ
 می گذرند بر صراط و باشند آنگاه از دوزخ از دیر قدمهای ایشان و او را
 رُؤْسُهُمْ وَعَنِ الْإِيمَانِ عَنْ شَأْنِهِمْ وَعَنِ خَلْفِهِمْ وَمِنْ قَدَامِهِمْ
 سرهای ایشان و از جانب راست ایشان و از جانب چپ ایشان و از پیش ایشان
 قَدْ لَكَ قَوْلُهُ تَعَالَى وَلَنْ مِنْكُمْ إِلَّا أُوَادُّهَا كَانَ عَلَى رَيْبٍ
 پس صدق این قول خدا تعالی است و نیست از شما کسی مگر که بدارد بر دوزخ است این و بعد از او و او را
 حَتَّى أَقْضِيَتْ شَمْعُ النَّارِ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَذُرُ الْفَالِغِينَ فِيهَا جَنَّتِ وَالنَّارُ
 تا آنکه برود شمع آتش بر آتش و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد
 تَأْكُلُ أَمْعَاءَهُمْ وَجُلُودَهُمْ وَتَعْمَلُ فِي أَجْسَادِهِمْ وَجُلُودَهُمْ
 بخورد و دودهای ایشان را و پوست ایشان را و عمل کند در بدن ایشان و پوستهای ایشان را
 وَكُفُوفَهُمْ حَتَّى أَنْتُمْ يَصِيرُونَ كَالْفَحْمِ الْأَسْوَدِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَجُوزُهَا
 و کوفتههای ایشان را تا آنکه ایشان را بگذرد و از آنکه ایشان را بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد
 وَلَا يَخْشَى شَيْئًا مِنْ أَهْوَالِهَا وَلَا يَنَالُ بِشَيْءٍ مِنْ نِيرَانِهَا حَتَّى إِذَا
 و نمی ترسد چیزی را از ترسایدن آهوی و ترسد چیزی را از آتش و نمی ترسد چیزی را از آتش و نمی ترسد چیزی را از آتش
 جَاوَزَهَا يَقُولُ الَّذِي لَمْ يَخْشَ وَلَا يَخْشَى أَنَّ الصِّرَاطَ يُقَالُ لَهُ
 بگذرد و از آن گوید و نمی ترسد و نمی ترسد که صراط نامیده شود و می گوید

قَدْ جَاءَ مِنْ غَيْرِ مَشْقَةٍ بِرَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَقَدْ جَاءَ فِي الْخَبَرِ
 أَنَّهُ يَأْتِي قَوْمٌ وَيَقُولُونَ عَلَى الصِّرَاطِ وَيَقُولُونَ قَدْ كُنَّا خَائِفِينَ
 مِنَ النَّارِ وَلَا يَجَاسِرُونَ بِالْمَرْفُوعِ عَلَيْهِ فَيَكُونُ فَيَأْتِي جِبْرِيلُ
 وَيَقُولُ مَا مَنَعَكُمْ أَنْ تَعْبُرُوا الصِّرَاطَ فَيَقُولُونَ إِنَّا خَائِفُونَ مِنَ النَّارِ
 فَيَقُولُ جِبْرِيلُ لِمَ إِذَا السَّابِقُ فِي الدُّنْيَا هَلْ كُنْتُمْ تَعْبُرُونَ
 فَيَقُولُونَ بَلَى نَسْتَعِينُ فَيَأْتِي الْمَلَكُ بِالْمَسَاجِدِ الَّتِي صَلَّوْا فِيهَا الْمَسْجِدَ
 السَّفِينَةَ فَيَجْلِسُونَ عَلَيْهَا وَيَعْبُرُونَ الصِّرَاطَ فَيَقُولُونَ لِمَ هَذَا
 مَسَاجِدُكُمْ الَّتِي صَلَّيْتُمْ فِيهَا جَمَاعَةً وَفِي الْخَبَرِ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى
 يُجَاسِبُ عَبْدًا فَيَتَرَجَّحُ سَيِّئَاتِهِ عَلَى حَسَنَاتِهِ فَيَأْمُرُهُ اللَّهُ تَعَالَى
 إِلَى النَّارِ فَإِذَا ذَهَبَ بِهِ يَقُولُ اللَّهُ لِحَبْرَائِيلَ أَذْرَكَ عَبْدِي
 وَأَسْأَلُهُ هَلْ جَلَسْتَ فِي الدُّنْيَا مَعَ الْعُلَمَاءِ فَأَغْفِرَ لَهُ بِشَفَاعَتِهِمْ
 فَيَسْأَلُهُ فَيَقُولُ لَا فَيَقُولُ يَارَبِّ أَنْتَ تَعْلَمُ بِحَالِ عَبْدِكَ فَيَقُولُ
 اللَّهُ تَعَالَى فَمَا سَأَلَهُ هَلْ أَحْبَبْتَ عَلِيًّا فَيَسْأَلُهُ فَيَقُولُ أَلْعَبْدُ
 لَا فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى فَمَا سَأَلَهُ هَلْ جَلَسْتَ عَلَى مَا يُدْعَى مَعَ الْعَالَمِ
 فِي الدُّنْيَا قَطُّ فَيَقُولُ لَا فَيَقُولُ فَمَا سَأَلَهُ هَلْ سَكَنْتَ فِي

مَنْكِن

مَنْكِن يَكُنْ فِيهِ عَالِمٌ فَيَسْأَلُهُ فَيَقُولُ لَا فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى
 فَمَا سَأَلَهُ هَلْ سَمِعْتَ وَلَدَكَ اسْمًا يَشْبَهُ بِاسْمِ عَالِمٍ فَإِنْ وَافَقَ اسْمُ
 وَلَدِهِ بِاسْمِ عَالِمٍ فَاعْفُ لَهُ فَيَسْأَلُهُ فَإِنْ كُنَّا وَافِقِينَ فِيهِ فَيَقُولُ اللَّهُ
 تَعَالَى لِحَبْرَائِيلَ فَمَا سَأَلَهُ هَلْ أَحْبَبْتَ رَجُلًا يُحِبُّ الْعُلَمَاءَ فَيَسْأَلُهُ
 فَيَقُولُ نَعَمْ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى لِحَبْرَائِيلَ خُذْ بِيَدِهِ وَأَدْخِلْهُ
 الْجَنَّةَ فَإِنَّ هَذَا الرَّجُلَ كَانَ فِي الدُّنْيَا يُحِبُّ رَجُلًا وَهُوَ يُحِبُّ
 الْعُلَمَاءَ وَعَلَى هَذَا جَاءَ فِي الْخَبَرِ أَنَّهُ يُحَسِّرُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَسَاجِدَ
 الدُّنْيَا كَأَنَّهُابُغْتِ أَبْيَضُ قَوَائِمُهَا مِنَ النَّبَرِ وَأَعْنَادُهَا مِنَ الزُّعْفَرَانِ
 وَدُوسُهَا مِنَ الْمِسْكِ وَظُهُورُهَا مِنَ الزَّبْرِجَدِ الْأَخْضَرِ بَيْنَ كَهْمَا
 الْجَمَاعَةِ وَالْمُؤَدُّونَ يَقُودُ وَهِيَ بِالْحَامِ وَالْأَمَّةُ يَسُوقُ وَهِيَ
 فَيَعْبُرُونَ فِي عَرَصَاتِ الْقِيَمَةِ فَيَقَالُ هُوَ لَا مِنْ الْمَلَائِكَةِ
 الْمُقَرَّبِينَ أَوْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ فَيُنَادِي مُنَادٍ يَا هَلِ الْقِيَمَةُ
 مَا هُوَ لَا مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَلَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِينَ
 بَلْ هُوَ لَا أُمَّةٌ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الَّذِينَ حَفِظُوا
 تَحْسَنَ صَلَوَاتٍ بِالْجَمَاعَةِ وَيُقَالُ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ مَلَكَ يُقَالُ

مَعَاصِيَ اللَّهِ تَعَالَى فَإِذَا وَقَفُوا عَلَى شَفِيرَةِ جَهَنَّمَ وَنَظَرُوا إِلَى النَّارِ
 كُنْزُ اللَّهِ تَعَالَى بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ دوزخ و نظر کنند بسوی آتش
 وَإِلَى الزَّبَانِيَةِ يَقُولُونَ يَا مَالِكُ انْثُنْ لَنَا سَاعَةً حَتَّى تَبْكِيَ عَلَيَّ
 در بسوی زشتگان عذاب گوید ای مالک اذن ده باین زشتگان تا
 أَنْفُسَنَا قِيَادَنَ لَهُمْ فَيَبْكُونَ حَتَّى لَمْ يَبْقَ الدُّمُوعُ فَيَبْكُونَ دَمَا يَقُولُ
 نفسهای خود را باین زشتگان بیا که بر من بگریدند تا آنکه اشکها پس بر نهد عذاب پس گوید
 الْمَالِكُ لَهُمْ مَا أَحْسَنَ هَذَا الْبُكَاءُ فَلَوْ كَانَ هَذَا الْبُكَاءُ فِي الدُّنْيَا مِنْ
 مالک سرایت آن را چه بیکست این گریه پس اگر بودی این گریه در دنیا و
 خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى لَمَنْعَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّارِ **بَابٌ فِي ذِكْرِ الزَّبَانِيَةِ**
 خوف خدا بشارت هر که بگریه کردی عذاب امروز از آتش **باب دوم** در ذکر زشتگان عذاب
 قَالَ مَنصُورُ بْنُ عَمْرِو بْنِ رَجَبٍ هِيَ مَا أَزْهَى بَيْتَ كُلِّ رَجُلٍ لَقَاءُ عِلْمِهِ وَادْرَاسُ
 آن مالک التارید یا و ارجلا بعد اهل النار مع کل رجل ید
 که بر آید بر مالک دوزخ را دستگیر و بیایست بر شمار اهل دوزخ و با هر کس که آید از مالک
 ثَقِيَّةً وَتَقِيَّةً وَتَقْلَةً وَتَسْلِيلَةً فَإِذَا نَظَرَ الْمَالِكُ إِلَى النَّارِ
 که بپوشد از او و میشتاد او را و طوق و زنجیر کند او را پس چون نظر کند مالک بسوی آتش
 يَا كُلُّ بَعْضُهُا بَعْضًا مِنْ خَوْفِ الْمَالِكِ وَحُرُوفُ الْبِسْمَةِ تِسْعَةُ عَشَرَ
 بیخورد و بعضی از آن بعضی را از خوف مالک و حرف های بسم الله نوزده
 حَرَفًا وَعَدَدُ الزَّبَانِيَةِ كَذَلِكَ مَنْ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حرف آخر و عدد زشتگان عذاب هم نوزده اند پس هر که گوید بسم الله الرحمن الرحيم
 صَدَقَ قَوْلُهُ الْخَالِصُ خَلَصَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الزَّبَانِيَةِ
 از روی صدق از خلاص دل خلاص کند او را خدا بشارت روز قیامت از زشتگان عذاب
 بِبَرَكَتِهِ وَلَا تَمُوتُوا سَمَوُا الزَّبَانِيَةِ زَبَانِيَةً لَا تَمُوتُ يَعْمَلُونَ بِأَرْجُلِهِمْ كَمَا
 بر بركت آن بسم الله الرحمن الرحيم است که نماند و نه از زشتگان عذاب بر زبان زبانی که زنده بماند و بجای پای و چنانکه
 يَعْمَلُونَ بِأَيْدِيهِمْ فَيَأْخُذُ وَاحِدٌ مِنْهُمْ عَشْرَةَ آلَافٍ مِنَ الْكُفَّارِ بِيَدِ
 کار میکنند و دستهای خود پس بگیرد یکی از ایشان آن ده هزار کافرا را به یکدست
 وَاحِدٍ وَعَشْرَةَ آلَافٍ بِأَحَدِي رَجُلِيهِ وَعَشْرَةَ آلَافٍ بِالْيَدِ
 دود هزار کافر را به یک پا دود هزار کافر را به یک دست
 الْأُخْرَى وَعَشْرَةَ آلَافٍ بِالرَّجْلِ الْأُخْرَى فَيُعَذِّبُ أَرْبَعِينَ آلَفَ
 دیگر دود هزار کافر را به یک پا دیگر دود هزار کافر را به یک پا دود هزار کافر را به یک پا

کافران

كَافِرَةً وَاحِدَةً لِمَا فِيهِ مِنْ قُوَّةٍ وَشِدَّةٍ أَحَدُهُمْ مَا لَيْسَ
 که فرما بیکبار بسبب آنکه در دست از قوت و شدت یکی از ایشان مالک است
 خَازِنُ النَّارِ وَثَمَانِيَةَ عَشْرٍ مِثْلَهُ وَهُمْ رُؤَسَاءُ الْمَلَائِكَةِ تَحْتَ
 خازن النار و پند و پناهی مثل مالک و ایشان را پند و پناهی در زشتگان دوزخ اندر زیر
 كُلِّ مِنْهُمْ مِنَ الْخَزَنَةِ مَا لَا يَحْصِي عَدَدُهُ وَاعْيُنُهُمْ كَالْبَرْقِ الْخَاطِفِ
 هر فرشته از ایشان از دوزخ و از زشتگان عذاب را نگاه میدارند و چنانچه از ایشان چنانچه از ایشان چنانچه از ایشان
 وَأَسْنَانُهُمْ كَصِيَاحِ أَقْرَانِ الْبَقَرَةِ وَأَشْفَاهُمْ كَمِثْلِ قَدَمَيْهِمْ وَنَجْوَى
 دودمان ایشان مانند جیربها مثل چاهای کوه باشد و لبها چنانچه در دهان کوه بر آید
 لَهَبُ النَّارِ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ مَا بَيْنَ كَيْفَى كُلِّ وَاحِدٍ سِيرَةٍ سَبْعٌ وَاحِدَةٌ
 شعله آتش از دهان ایشان از دوزخ و دوزخ بر دهان ایشان است که سبب است
 وَلَمْ يَخْلُقِ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرَّأْفَةِ مِقْدَارَ ذَرَّةٍ وَلَوْ
 و نیافرید خدا در دلهاشان از رحمت و مهربانی مقدار ذره را و اگر
 مَكَثَ أَحَدُهُمْ فِي بَحَارِ النَّارِ مِقْدَارَ رُبْعَيْنِ سَنَةٍ لَا يَضُرُّهُ النَّارُ
 و نگذرد یکی از ایشان در دریا آتش مقدار دو ماه سال سوز نکند او را و آتش
 لِأَنَّ الْمَلَائِكَةَ خَلَقَتْ مِنَ النُّورِ وَالنُّورُ أَشَدُّ مِنَ النَّارِ نَعُوذُ بِاللَّهِ
 زیرا که فرشتگان از نورند و نور سخت تر است از آتش چنانچه بگوید بر خدا
 مِنْهَا ثُمَّ يَقُولُ الْمَالِكُ لِلزَّبَانِيَةِ الْقُوَّهِمْ فِي النَّارِ فَإِذَا الْقُوَّاهُ جَمِيعٌ
 او آتش پس از آن گوید مالک مردمان آتش بیست و نه از ایشان چنانچه از ایشان چنانچه از ایشان
 فِي النَّارِ نَادُوا بِأَجْمَعِهِمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَيَرْجِعُ
 در دوزخ و بشارت تمامشان بر عود لا اله الا الله محمد رسول الله پس باز گردد
 عَنْهُمْ النَّارُ فَيَقُولُ الْمَالِكُ يَا نَارُ اخْذِي مِنْهُمْ فَتَقُولُ النَّارُ كَيْفَ
 از ایشان آتش پس گوید مالک ای نار بگیر از ایشان پس آتش چگونه
 اخْذُهُمْ وَهُمْ يَقُولُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَيَقُولُ
 بگیر از ایشان پس گوید مالک ای نار بگیر از ایشان پس آتش چگونه
 الْمَالِكُ تَعَالَى كَذَلِكَ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 مالک تبارک و تعالی چنانچه از ایشان چنانچه از ایشان چنانچه از ایشان
 تَأْخُذُهُمُ النَّارُ فَيَمْتَصُّهُمْ مِنْ تَأْخُذِهِ إِلَى قَدَمَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ إِلَى
 که در آتش از ایشان چنانچه از ایشان چنانچه از ایشان چنانچه از ایشان
 رُكْبَتَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ إِلَى سَرْتِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ إِلَى خَلْقِهِ فَإِذَا
 دود از ایشان چنانچه از ایشان چنانچه از ایشان چنانچه از ایشان

فَصَدَّتِ النَّارُ إِلَى الْوُجُوهِ فَيَقُولُ الْمَلِكُ لَا تَحْرِقُوا وَهُمْ نَظَامُكُمْ أَمَّا سِدْرُكُمْ

فقدند آتش بسوی روی ایشان پس گوید مالک مودان روی ایشان را بسوی پایش برآورده اند

برای خدا و مسوولان دینی این را پس بسیار قشنگ است بعد از آنکه روزی ما در رمضان

فَيَقُولُونَ فِيهَا مَا شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى **وَابْ** فِي ذِكْرِ أَهْلِ النَّارِ وَطَعَامِهِمْ

وَشَرَّاهُمْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَهْلَ النَّارِ

مسودة الوجوه مظلة الانصار مذهبة العقدة الصافية العروة

[illegible][illegible]

كأجرام القصب لا موت يموتون ولا حياة يحيون ولكل واحد منهم

سَبْعُونَ جِلْدَةً وَمِنْ جِلْدِ الْجِلْدِ سَبْعُونَ طَبَقًا مِنَ النَّارِ وَفِي

وَأَفْرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ بَعْدِهِ أَنْتُمْ عَلَيْهِ فَتَوَكَّلْ

ان ايست آن تاران و گودمان پشته از آتش شتيد و پشو و اول و آيا آنها نماند و او و حشيان

وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ بَيْنَ يَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ لَا غِنَىٰ لَنَا الْإِسْلَامُ وَ

مَرَبُونَ بِالْمَقَامِ وَيَضْرِبُونَ عَلَى الْوَجْهِ وَيَسْجُدُونَ فِي النَّارِ

لِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَهْلَ النَّارِ يُنَادُونَ

رَبَّاهُ أَحَاطَ بِمَا الْعَذَابُ فَوَعَدَنَاهُ مُضْطَرَّةً لَا يَسْتَعِينُهُ مِمَّا مَخِئَهُ ۝ ١٩

پس یا اینکه از اسب سواران که در آن وقت در آنجا بودند

[illegible]

وَالْمُحِبِّ ابْنِ مَرْيَمَ وَنِجْمَ الدُّنْيَا وَالْوَئِيلَ وَالشُّبُورَ وَفِي الْأَصْفَادِ

منقرضین

مَقْدَرَيْنَ وَفِي سَجُونِ النَّارِ مَخْلُودُونَ خُلُودًا أَوْ نَادُونَ مِنْ طُولِ

بسته باشند و در زمانهای آشفتگی همیشه بودنی و زیاده کشند از درازی

العذاب وصيق مدخلهم وسائل صديقهم ومشوق عورتهم

وَمَعْبَرَةُ الْوَاوِءِ وَالْأَشْقِيَاءُ يُقَالُونَ رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا

وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ فَخَفِيفٌ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ إِنَّنَا مُؤْمِنُونَ قَالَ

و بود و هم نامم گمراه پس توفیق کن ای پیروز از عذاب نایاب مایان صوفیانم فرمود و اخلاص است
سَأَلْنَاهُ أَهْلَ النَّارِ عَنِ اللَّهِ فَأَجَابُوهُمْ قِيلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

عليه فيصعدون على وجوههم بالف سنة حتى صاروا على

رَأْسَ الْجَبَلِ ثُمَّ يَفْضُهُمْ الْجَبَلُ نَفْثَةً فَيَرُدُّهُمْ إِلَى قَعْرِهَا

خَاسِرِينَ وَقَالَ إِنَّ أَهْلَ النَّارِ لَيَسْتَغِيثُونَ بِالْبَاطِرِ قَدِيرِ سَحَابَةٍ

في النار سواء قبيحة لأن الغشيش من الذخيرة قنط عملة محاربة

[illegible]

مِنْ النَّارِ وَلَقَدْ عَلِمَ مِنْ قَوْمِهِمْ مَنْ فَجَّحَ فِي حَيَاتِهِ وَعَقَابَ ثُمَّ

يَسْأَلُونَ اللَّهَ نَعْلَمُ الْفَرْسَةَ أَنْ تَرْزُقَهُمُ الْغَيْثَ فَيُظْهِرُوا سَحَابَهُ

اُخْرَى سَوْدَاءُ فَيَقُولُونَ هَذِهِ سَجَابَةُ الطَّيْرِ فَيُرْسِلُ عَلَيْهِمُ حَيَاتٍ

کامثال أعناق الأبل فإلما عَصَتْ وَهَشَتْ لَابِذْهُمُ وَخُوسَا

پس چون برآمد آن مردان و پیش رانند گردان شدند و در دست

جزا رسال و این سخن قول خداست که زیاده و کم می یافزاید عذاب بر عذاب

[illegible]

جِيئَ بِالزُّقُومِ فَيَأْكُلُهُ وَيَغْلِي مَافِي بَطْنِهِ وَمَافِي دِمَاعِهِ وَيَخْرُجُ

قَابُ الْقَائِمِينَ فِيهِ، وَتَأَقَّطَتِ الْأَحْيَاءُ مِنْ دُبُرٍ خَلَّتْ قَدَمُهُمْ فَعَجِلَ

فی تابوت من ناری الف عام حتی طول عداۃ قضیق مدخله و

تغیر آواز نه شریخ من التابوت بعد الف عام و یجعل فی

سبعین من النار یغلی فیہا ثم یأدی ألف عام فلا یخرج ورنی

السَّجَّانِ حَيَاتٍ وَعَقَارِبٍ مِثْلَ الْبَحْتِ يَأْخُذُونَ بِقَدَمَيْهِ فَيَقْطَعُونَهُ

ثم يوصع على رأسه تاج من النار ويجعل في مفاصله الحديد

وحي عقيقه تسليلا ولا غللا ثم يخرج بعد الفداء ثم يجعل

وین و هوای من او دیه جهان حراشدید و قعرها
در دلی و آن دایست از او ای شایسته گریستی است و پائینی

الويل لقد رآه عامر ثم سادني بالحق

يقول يارب اسمع صوت رجلا من اممك فيقول انا

لَمَّا أَصَوَّنَ الرَّجُلُ الَّذِي شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا مَاتَ سَكْرَانًا

عن أبي بصير عن محمد بن يحيى عن حماد بن عمار عن
عبد الله بن عبد الرحمن بن عوف عن جابر بن عبد الله بن

خروج يشاعته ولم يبق خلدا اذ لنا يقول الله تعالى وهمة

در این کتاب است که در این باب بیستم و نهم از آتش فریاد خواندنی است که شصت و هشت روز

لَكَ يَا مُحَمَّدُ **بَابُ** اخْيَاذِ كُورِ الْخُرُوجِ مِنَ النَّارِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ

براسه توای که صلوات باب اسم و ذکر بر برادران از آنش روایت از شهدای بن عباس در
رضی الله عنهما أنه قال اخر من یخرج من هذه الامه من یقی سنة الف

سنة تيسع بعد اربعة آلاف سنة يا الله الف سنة ثم ينادي

سالی پہلے اور دوا دینے سے بچاؤ
سالی پہلے اور دوا دینے سے بچاؤ

وَرَأَى نَحْمًا بِمَصْفَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ لَبَّىٰ يُوقَدُ فَجَنَّتْ يُغْرِقُ
يَا رَجِيءُ الْفَعَامُ فَإِذَا نَفَخَ اللَّهُ حُكْمَهُ فِيهِمْ يَقُولُ يَا حَبْرَائِيلُ مَا

فَعَلَّ النَّارَ بِالْعَاصِينَ مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ الْحَقُّ

أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِمْ مَتَى يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى انْطَاقُ وَالْخَلْقُ مَا حَاكُمُ فِيهِ يَطْلُقُ
تو دانایتری بایضاح از من و ازید خدا تا بگوید و در بین چیست علی ایضاً پس برود

جبرائیلُ اِلَی الْمَلِکِ وَهُوَ عَلٰی مُنْبَرٍ مِّنَ النَّارِ فِی وَسْطِ جَهَنَّمَ فَاِذَا

نظر المالك الى جبرئيل قائم تعظيما له ويقول ما ادخلك هذا الموضع

يَقُولُ مَا فَعَلْتَ بِالْعَصَا مِنْ أَمْرِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 محمد بن جبرئيل چو کردی با این کاران از امر محمد صلی الله تعالی علیه وآله و سلم

فَيَقُولُ الْمَالِكُ مَا أَسْوَأَ حَالِهِمْ وَأَضْيَقُ مَكَانَهُمْ قَدْ احْتَرَقَتِ النَّارُ

اجسادهم واكلت لحومهم وبقیت وجوههم وقلوبهم يتداول فيها
 بهر نامی ایشان را و خورد و بقیه نامی ایشان و دل و لب ایشان
 بهر نامی ایشان را و خورد و بقیه نامی ایشان و دل و لب ایشان

إِيمَانٌ يَفْعَلُونَ أَرْبَعَ أَطْبَاقٍ عَنْهُمْ حَتَّى أَنْظُرَهُ الْإِلَهَ بِمَا مَرَّ الْمَلَكُ الْخَفِيزَةُ
فَوَدَّ أَنْ يَسِيَ كَوْنُهُ جَبَرِيلَ بِرُوحِ طَبَقٍ وَأَنْ يَأْتِيَهُ نَيْمُ نَظَرِ الْهَرَمِ سَوِيَّ الشَّيْءِ فِيهِ أَمْرٌ مَعْدِي كَمَا مَرَّ فِي الْبَلَدِ وَنَظَرُ

فرفع الطبقات منهم فينظرون إلى جبرائيل ويرونه أحسن خلق
ليس بموجود عبقري إلا أن كان له نظر لشيء من شأنه

وَقَالُوا أَنَّهُ لَيْسَ مِنْ مِلَّةِ الْحَنَابِ فَيَقُولُونَ يَا مَالِكُ مَنْ هَذَا
 بَنِي جَانْدَارِيشَانِ بِرَسْمِ كَرْدَانِ كَيْسْتِ اَزْدَرَسْتَكَا نَ عَرَابِ بَنِي كَوْنِزَارِيشَانِ اِي مَالِكُ كَيْسْتِ اِيْنِ

فَيُطْلَقُ بِهِمْ إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ عِنْدَ نَهْرِ الْجَوْوَانِ فَيَسْتَلُونَ فِيهِ وَ

پس روان شوند مختلر ایشان بسوی دروازه جنت در نهج جوی جویوان پس مثل کشته ایشان در آن جوی و
خروجون منه شایا جرد امردا مکملین فیصبر و جوعهم کالقریة
برآیند از آن جوی برآین صاف روی لی ریش سیاه چشم پس مشرو روی لای ایشان فائیه باه شای
البذیر و علی جباههم مکتوب هو لا یجمعون عتقاء الرحمن
بجای و هم و بر پیشانی لای ایشان نوشته بود ایشان از دوزخ همان بود که آزاد شده کان خداست
من النار فیدخلون الجنة و یعیدون بذلك فیدعون الله تعالی
از آن پس در آید جنت و مصلحون و مسیدین که خود را این نوشته پیشانی لای ایشان فائیه باه شای
ان یجوه منهم یحیو الله تعالی ذلک عن جباههم و اذا رآی الکفار
پس دور شوند و کشته ایشان پس دور شوند از جنت و بر پیشانی لای ایشان فائیه باه شای
ان المسلمین قد خرجوا من النار قالوا یلبتنا کننا مسلمین
مسلمانان برآیند بیرون فائیه از آن پس گریه لای کا شای که بودیم مسلمانان
فحقن ایضا یخرج من النار و ذلک قوله تعالی رب ما یود الذین کفروا
پس ایضا که برآید از آن پس مثل کشته ایشان فائیه باه شای که در آن
لو کانوا مسلمین و روی عن النبی صلی الله علیه و آله و سلم ان
کاش بودی مسلمانان در و این نوشته از پیشانی لای ایشان فائیه باه شای که بودیم
قال یونی الموت کانه کبیر امع و یقال لا هلا الجنة افرقون الموت
فرموده و موت دانند که کبیر امع و یقال لا هلا الجنة افرقون الموت
منظرونه و یفرقونه و یقال لا هلا النار یا اهل النار افرقون الموت فیظرونه
پس بنظر آورده و این نوشته از آن پس مثل کشته ایشان فائیه باه شای که بودیم
و یفرقونه فیدرج بین الجنة و النار فیدرج یقال یا اهل الجنة خلوا لا موت فیها
و این نوشته از آن پس مثل کشته ایشان فائیه باه شای که بودیم
و یا اهل النار خلوا لا موت فیها فذلک قوله تعالی و انذرهم یوم الحسرة
و این نوشته از آن پس مثل کشته ایشان فائیه باه شای که بودیم
ان یقعی لا مرفی الخیر اذ ایمی یحکم یوم الفیمة ترقرت زفره حتی صارت
چون زفره و این نوشته از آن پس مثل کشته ایشان فائیه باه شای که بودیم
کل امه جانیة علی ربهم من هولها كما قال الله تعالی و روی کل امه جانیة
پس از آن پس مثل کشته ایشان فائیه باه شای که بودیم
کل امه تدعی الی کتابها الیوم یخزون ما کنتم تعملون فاذا نظروا
پس از آن پس مثل کشته ایشان فائیه باه شای که بودیم

ملی

إِلَى جَعَمٍ وَ لِيَسْمَعُونَ زفيرها كما قال الله تعالی سمعوا لها نغيظا و زفيرا

بهم و بشتونند آواز سخت آواز چنانکه زود است خفا خفا بشتونند آواز خشم و غریه
من ميرة خميسة عام یقول کل واحد منهم لنفسي نفسي عتي

از مسافت پنجاه سال گریه هر یکی از ایشان در مسافت نفس من نفس من سما
القلیل و الکثیر لا الحیث یقول امی امی فاذا قربت النار

از این کم کم و از این بسیار که حسیب رب العالمین که می گوید است من امی من امی چون نزدیک شود دوزخ
یقول یا ناری بحق المصلین و بحق المصدقین و الخاشعین و الصائمین

فرایند از این حق ای ناری که از آن دان و بحق صدق و بندگان و از آن دان در دوزخ و از آن دان
ارجعی فلا ترجع النار یقول جبرائیل یا محمد قل لها بحق التائبین

از گرد پس باز برگردد از آن پس گوید جبرائیل ای محمد بگویم حق توبه کنندگان
و دموعهم و کما تم عن الذنوب ارجعی فیقول النبی صلی الله

در شکایت ایشان و گریه ایشان و از آن پس گوید جبرائیل ای محمد بگویم حق توبه کنندگان
علیه و آله و سلم لها فیرجع النار و یحیی جبرئیل بدو روح العصاة

علیه و آله و سلم مرا مثل روح و در دوزخ و جبرئیل بدو روح و در دوزخ و جبرئیل بدو روح
و یرش علیها قطی النار کنا لایا نطفی بالماء و التراب و فی

و برشاند بر ایشان قطره آتش که در دوزخ و جبرئیل بدو روح و در دوزخ و جبرئیل بدو روح
الغیر اذا کان یوم القیمة یحشر الله تعالی الخلائق فی واد الحشر

جبرئیل چون شود روز قیامت حشر کند خلائق را در واد الحشر
یحیی لهم جسم مفقوحه آبوا بها و تأخذ اهل الحشر النار من عجم

جبرئیل ایشان را حیات دهد و آب دهد و بگیرد اهل الحشر را آتش دوزخ از دوزخ
و عن اجماعهم و عن شایهم فیستغیثون الی النبی صلی الله علیه

و از جانب ایشان و از جانب جبرئیل و از آن پس گوید جبرئیل ای محمد بگویم حق توبه کنندگان
و آله و سلم فیستغیث النبی الی جبرائیل فیقول لا تخف و انفض

و آله و سلم پس آزاد کند جبرئیل بدو روح و در دوزخ و جبرئیل بدو روح
خار داسک فینفض عبا داسه فیبسط الله من عبا داسه
علیه سر خود را پس جبرئیل بدو روح و در دوزخ و جبرئیل بدو روح
سحابا مثل سحاب الطر فیقف علی رؤس المومنین ثم یقول الحمد

ای را مانند ابر باران پس بایستد بر سر ای مومنان پس از آن گوید پس بگوید
صلی الله علیه و آله و سلم انفض عبا رحمتک فینفض فیجعل الله
صلی الله علیه و آله و سلم را بر پیشانی شما بر پیشانی ایشان فائیه باه شای که بودیم

مِنْ فِئْتِهِ وَأَعْصَانَهَا مِنْ زَبْرَجِدٍ وَأَوْرَاقُهَا مِنْ سُنْدُسٍ وَعَلَيْهَا
 سَبْعُونَ أَلْفَ عَصْنَ وَأَعْصَانَهَا مَلَكَةٌ بِسَاقِ الْعَرْشِ وَأَذَى
 أَعْصَانَهَا فِي السَّمَاءِ وَلَيْسَ فِي الْجَنَّةِ عُرْقَةٌ وَلَا قَبْطَةٌ وَلَا حَجْرَةٌ إِلَّا
 وَفِيهَا عَصْنٌ مِنْ أَعْصَانِهَا فَيُظِلُّ عَلَيْهَا وَفِيهَا مِنْ الثَّمَارِ مَا تَشْتَهِيهِ
 الْأَنْفُسُ تَطْيِيرُهَا فِي الدُّنْيَا تَمْسُكُهَا فِي السَّمَاءِ وَقَدْ يُضَيُّ ضَوْؤُهَا
 فِي كُلِّ دَرَجَةٍ وَكُلِّ مَكَانٍ وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْجَنْجَنِيُّ تَكُونُ
 مِنَ الْفِئَةِ وَأَوْرَاقُهَا مِنْ بَعْضِهَا مِنْ فِئَةٍ وَبَعْضُهَا مِنْ ذَهَبٍ إِنْ
 كَانَ أَصْلُ الشَّجَرِ مِنْ ذَهَبٍ تَكُونُ أَعْصَانُهَا مِنْ فِئَةٍ وَإِنْ كَانَ
 أَصْلُهَا مِنْ فِئَةٍ تَكُونُ أَعْصَانُهَا مِنْ ذَهَبٍ وَاشْتِمَاءُ الدُّنْيَا تَكُونُ
 أَصْلُهَا فِي الْأَرْضِ وَقَدْ عَمِيَ فِي الْهَوَاءِ لَا يَمْلَأُهَا إِلَّا التَّكْلِيفُ وَلَيْسَ كَذَلِكَ
 أَشْجَارُ الْجَنَّةِ لِأَنَّ أَصْلَهَا فِي الْهَوَاءِ وَأَعْصَانُهَا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُ
 تَعَالَى قَطُوفُهَا دَانِيَةٌ أَيُّ ثَمَرِهَا قَرْنِيَّةٌ وَثَرَابُ أَرْضِهَا مِنْكَ وَ
 عَنَبٌ وَكَافُورٌ وَانْقَارُهَا مَاءٌ وَلَبَنٌ وَعَسَلٌ وَخَمْرٌ وَادَّهَبَتْ الرِّيحُ
 فِي الْجَنَّةِ وَتَضْرِبُ الْأَوْرَاقَ بَعْضُهَا بِبَعْضٍ يَسْمَعُ مِنْهُ صَوْتُ مَا يَسْمَعُ
 مِثْلُهُ فِي الْحَيَاةِ وَالْمَلَائِكَةُ فِي الْجَنَّةِ يَسْمَعُونَ الْقُصُورَ وَيَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ
 وَتَنْتَابُ فِيهَا رِيحٌ دَائِمَةٌ تَنْفِثُ فِيهَا رِيحَ الْوَدَعِ وَتَنْفِثُ فِيهَا رِيحَ الْوَدَعِ

لأجل

لَأَهْلِ الْجَنَّةِ إِذَا اسْتَقَلُّوا بِالسَّيِّحِ وَالْأَسْتَقْفَارِ وَذَكَرَ اللَّهُ وَفَرَّادَةٌ
 الْقُرْآنِ اسْتَقَلُّوا بِالْبَيْتَانِ وَغَيْرِ ذَلِكَ بِبِرِّهِ وَكَرَاهِيَةِ عَزَّ وَجَلَّ
 فَلَمَّا كَفُّوا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى كَفُّوا عَنْ بَيَانِهِ وَفِي الْحَبْرِ مَا مِنْ عَبْدٍ
 يَصُومُ شَهْرًا مَضَانِ إِلَّا يَرَوْجُهُ اللَّهُ مِنْ حُورٍ الْعَيْنِ فِي نِجْمَةٍ مِنْ
 دَرَجَةٍ وَفِيهِ بَيْضَاءُ ثُمَّ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ لِكُلِّ
 امْرَأَةٍ مِنْهُنَّ سَبْعُونَ سَرِيرًا مِنْ يَاقُوتٍ حُمْرَاءَ عَلَى كُلِّ سَرِيرٍ سَبْعُونَ
 فَرَسًا قُلُوبُهَا مِثْلُ ذَلِكَ وَهَذَا أَكْلُهُ لِمَنْ صَامَ تَقْصَانِ سَوِيٍّ مَا
 عَمِلَ مِنَ الْحَسَنَاتِ **بَابٌ فِي ذِكْرِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فِي الْخِيَرَاتِ وَرَأَى**
 الْقُرْآنِ صَحَابَتِي فِيهَا أَشْجَارٌ طَيِّبَةٌ وَتَحْتَ كُلِّ شَجَرَةٍ عَيْنَانِ مَا وَفَّيَا
 لَا تُجْبَرُ مِنَ الْجَنَّةِ أَحَدُهُمَا عَنِ الْيَمِينِ وَالْآخَرُ عَنِ الشِّمَالِ وَالْمُؤْمِنُونَ
 يَحْجُونَ مِنَ الْخِيَرَاتِ وَقَدْ قَامُوا مِنَ الْقُبُورِ وَقَامُوا فِي الْحِسَابِ
 وَوَقَفُوا فِي حَرِّ الشَّمْسِ فَيَجْعَلُونَ وَيَتَرَبَّوْنَ مِنْ أَحَدِي الْعَيْنَيْنِ فَاذَا
 بَلَغَ الْمَاءُ صُدُورَهُمْ يَزُولُ مِنْهُ كُلُّ مَا كَانَ فِيهَا مِنْ غُلٍّ وَخِزَانَةٍ وَ
 حَسَدٍ وَذَا بَلَغَ الْمَاءُ فِي بَطْنِهِمْ يَزُولُ مِنْهُ كُلُّ مَا كَانَ فِيهَا مِنْ قَدَرٍ وَرَدَمٍ
 وَوَجَعٍ وَهَذَا أَهْلُ الْجَنَّةِ إِذَا اسْتَقَلُّوا بِالسَّيِّحِ وَالْأَسْتَقْفَارِ وَذَكَرَ اللَّهُ وَفَرَّادَةٌ

وَبُولَ فَيْضٍ رَظَاهِرُهُمْ وَبَاطِنُهُمْ ثُمَّ يَجْبُونَ إِلَى الْخُصْأِ فَيَغْسِلُونَ

فِيهِ رُؤُوسُهُمْ وَفُؤُوسُهُمْ يُصِيرُ وَجُوهَهُمْ كَالْقَبْرِ لِيلَةِ الدَّوْتَلَن

هو سَمَ كَالْحَرِيِّ طِبَّ اجْسَادِهِمْ كَالْمَيْدِ فَيَسْتَهْوُونَ اِلَى كَابِ

الحِجَّةُ فَمَا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْحِجَّةَ حَقَّةً مِّنْ بَأْوَتِهِ خَسِرَاءُ

يُضْرَبُونَ بِأَصْفَقَةٍ فَيَسْمَعُونَ مِنَ الطَّيْنِ فَيُلْغِ كُلُّ حِوْرَانٍ زَهْرَهَا

فأقبل فخرج الحور وتلقاه زوجها وتقول له أنت جيتني وأنا

ضيقه عنك لا استخط أبدا ويدخلون في الجنة بينهم وكان في البيت

سبعون سیر بر او علی کل سیر سبعون فراسا و علی کل فراسا سبعون

رجه وعلی کل زوجة سبعون حلة یرى ح ساقهما من وراء

من ربحه ولو ان شجرة من شعرات نساء أهل الجنة

فَإِذَا رَأَوْا أَهْلَ الْأَرْضِ فَقَالَ الْيَسْبِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

[illegible]

وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُوتُ دُونَ ذَلِكَ وَلَئِنْ لَمْ يَنْزِلِ إِلَيْنَا الْكِتَابُ لَفُتِنًا لَهُمْ فِيهِمْ فَلَا يَفْقَهُونَ شَيْئًا مِمَّا يَتْلُونَ وَلَئِنْ لَمْ يَنْزِلِ إِلَيْنَا الْكِتَابُ لَفُتِنًا لَهُمْ فِيهِمْ فَلَا يَفْقَهُونَ شَيْئًا مِمَّا يَتْلُونَ وَلَئِنْ لَمْ يَنْزِلِ إِلَيْنَا الْكِتَابُ لَفُتِنًا لَهُمْ فِيهِمْ فَلَا يَفْقَهُونَ شَيْئًا مِمَّا يَتْلُونَ

جنت بهشت گرامست گرامه کرده اند تمام جنت پس اول دیوار از آنجه است
التي من ذهب و الثالث من دابة الشجر

دوم از طلاست و سیوم از نقره است و چهارم از برنج و پنجم از آهن و ششم از مس و هفتم از سرب و هشتم از کبریت و نهم از گوشت و دهم از چرم و یازدهم از پوست و بیستم از عسل و سی و یکم از زعفران و سی و دوم از لادن و سی و سوم از صندل و سی و چهارم از بنفشه و سی و پنجم از گلاب و سی و ششم از مشک و سی و هفتم از بوی گل و سی و هشتم از بوی میوه و سی و نهم از بوی ادویه و سی و دهم از بوی سایر چیزها

من

فمن
عند ابي بصير قال
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
يؤبى الى الله تعالى العبد
لان كل امرئ محنته كما واظل
خطاه فليست له الا انفسا
ما انفك من خطاه حتى يفرق بين

مِنْ دُرِّ السَّادِسُ مِنْ ذَرِّجَةِ السَّابِعِ مِنْ نُورِ تَيْلَافٍ وَمَا بَيْنَ كُلِّ

حَايِطِينَ مَسِيرَةٍ خَمْسِينَ نَقَامًا وَأَهْلَ الْجَنَّةِ تَجْرِي مَرْدُ

مَكْحُولُونَ وَالرَّجَالِ شَوَارِبُ خَطَرَاءُ وَهُوَ أَضْمَحُ مَا يَكُونُ عَلَى الْأَمْرِ

وَذَلِكَ لِيُثَبِّرَ الرِّجَالَ مِنَ النَّسَاءِ وَفِي الْخَبَرِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَاللَّهُ وَسَّكَمَ أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَكُونُ عَلَى كُلِّ وَاحِدٍ سَبْعُونَ حَمَلًا ثِقِيلًا

کُلُّ حَلَةٍ فِي كُلِّ سَاعَةٍ سَبْعُونَ لَوْناً وَتَرَى وَجْهَهُ فِي حُجَّتِهَا وَصَدْرُهَا
بَارِدٌ دَرَجَةً سَاعَتِهَا بِمَقَادِيرِهَا وَكُلُّ مِلْهَدَةٍ تَشْتَبِهُ بِرُؤُوسِ خُورْدَا وَرُؤُوسِ خُورْدَا

وَسَاقِيهَا وَتَدَى وَجْهِهَا وَصَدْرُهَا وَسَاقِيهَا وَلَا يَبْقُونَ وَلَا

يَخْطُونَ وَلَا يَقُولُ لَهُمْ شِعْرًا لَا يَطُورُ الْعَانَةَ إِلَّا الْحَاجِبِينَ وَشِعْرًا

القراس والعين تمير د اؤن کل یوم جمالا و خسا کم یزد اؤن

کتاب خود را می‌دهی و بپای مردی که قوت و مانده و چنانچه

وَسَرِيٍّ وَبَاحٍ وَيَجْمَعُونَ كَمِ الْجَمْعِ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الرِّجَالِ
وَمُسْتَعِينٍ وَجَمَاعٍ كَرُونَ وَتَجَارِعُ كَسْفِيَّةٌ كَمَا كُنْتُمْ
أَقْرَبَ وَأَقْرَبَ

الف شاذ: جامع في كل يوم وحده

روشن پس چون چاه کند در هر روز یا به آن حوض را بگوید و گفت ابن عباس

عليه واله وسلم ان في الجنة شجرة تخرج من أعلاها الجبل ومن

عليه وآله وسلم هرايكه در جنت درختي است كه مي بر آيند از بالاى آسمان طه ۱ و از

فصل في انقضاء النكاح
صلواتنا على خير الانس
في الخلق من ان
من انما الجوامع
فيل يا رسول الله
الربيع والشتاء
يعيش ما في ذواته
الاصحاب
شكوه

فی
تفسیر
است

أَسْفَلَهَا الْخَيْلُ ذَوَاتُ أَجْنَحَةٍ سُرُوجُهُنَّ مَصَّعَةٌ مُكَلَّلَةٌ بِالذَّرِّ وَ
 ذَوَاتُ أَسْبَاجٍ كَرَسِيٍّ بِالْأَسْنَانِ مِنْ أَيْشَانِ مَرْصِعٍ دَوَانِشَانِ بِشَرْبِ مَرْوَارِيدٍ
 أَلْيَافُوتٌ وَلَا تَرَوْنَ وَلَا تَبُولُ فَيُرَكَّبُ عَلَيْهَا أَوْلِيَاءُ اللَّهِ فَيُظَاهِرُهُمْ
 فِي الْجَنَّةِ يَقُولُ الَّذِينَ أَسْفَلَ مِنْهُمْ يَا رَبِّ بَمَا بَلَغَ عِبَادُكَ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ
 الْكَرَامَةُ يَقُولُ لَهُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَنَامُونَ وَهُمْ يَصْلَوْنَ وَكَانُوا صَبُوحًا
 وَأَنْتُمْ تَقَطَّرُونَ وَلَا تَنَامُ كَانُوا يَنْفَقُونَ أَمْوَالَهُمْ وَأَنْتُمْ تَمْسِكُونَ وَيَتَخَلَّوْنَ
 وَكَانُوا يَجَاهِدُونَ وَأَنْتُمْ تَحْبِسُونَ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
 شَجَرَةٌ لَوْ سَيَّرَ لِرَأْسِهَا مِائَةُ عَامٍ مَا يَقْطَعُهَا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى
 وَظِلٌّ مَدُودٌ وَيُظَاهِرُهُ فِي الدُّنْيَا الْقَوْمُ الَّذِينَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَبَعْدَ غُرُوبِهَا
 إِلَى أَنْ تَدْخُلَ سَوَادُ اللَّيْلِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ
 يَتَعَبَى قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَبَعْدَ غُرُوبِهَا وَرُوي عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 إِلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا أَنْتُمْ سَاعَةٌ هِيَ أَشْبَهَ بِسَاعَاتِ الْجَنَّةِ وَهِيَ السَّاعَةُ
 الَّتِي قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَبَعْدَ غُرُوبِهَا ظِلُّهَا دَائِمٌ وَرَأْسُهَا بَاسِطَةٌ وَ
 بَرَكَتُهَا كَثِيرَةٌ وَرُويَ أَيْضًا أَنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةً تَمْرُهَا لَيْنٌ مِنَ الزَّبَدِ
 وَأَخْلَى مِنَ الْعَسَلِ وَأَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ وَلَا يَأْكُلُهَا إِلَّا الصَّالِحُونَ وَاب ۳۵
 فِي ذِكْرِ حُورِ الْعَيْنِ فِي الْخَبَرِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ
 أَوَّلُ ذِكْرِ حُورٍ عَيْنٍ كَدِّ حُورٍ هِيَ الْأَنْبِيَاءُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَآلِهِمُ السَّلَامُ وَآلِهِمُ السَّلَامُ

عمر خلق

خَلَقَ اللَّهُ وَجْهَ الْحُورِ مِنْ أَرْبَعَةِ أَلْوَانٍ أبيضَ وَأخضرَ وَأصفرَ وأحمرَ
 أَفْرِيقَةً يَتَنَاسَلُونَ حُورًا مِنْ أَرْبَعَةِ رُكَبٍ سَبْعٌ وَسِتُّونَ وَرَبُّهُمُ الرَّحْمَنُ
 خَلَقَ بَيْنَهُمَا مِنَ الزَّعْفَرَانِ وَالْمِسْكِ وَالْعَنْبَرِ وَالْكَافُورِ وَخَلَقَ شَعْرَهُنَّ
 مِنَ الْقَرْنَفِلِ وَمِنْ أَصَابِعِ رِجْلَيْهِمَا إِلَى رُكْبَتَيْهِمَا مِنَ الزَّعْفَرَانِ الْأَطْيَبِ وَ
 مِنْ رُكْبَتَيْهِمَا إِلَى ثَدْيَيْهِمَا مِنَ الْمِسْكِ وَمِنْ ثَدْيَيْهِمَا إِلَى عُنُقَيْهِمَا مِنَ الْعَنْبَرِ وَ
 مِنْ عُنُقَيْهِمَا إِلَى دَسَائِمِهِمَا مِنَ الْكَافُورِ وَلَوْ قُتِلَتْ بَرَقَةٌ فِي الدُّنْيَا
 لَصَارَتْ كُلُّهَا مِسْكَامًا مَكْتُوبٌ عَلَى صَدْرِهَا اسْمُ زَوْجِهَا وَاسْمُ مَتْنِ
 أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى وَمَا بَيْنَ مَتْنَيْهَا فَرَسٌ فِي فَرْسِهِ وَفِي كُلِّ يَدٍ مِزْنٌ
 يَدِيهَا عَشْرَةُ أَسْبُورَةٍ مِنْ ذَهَبٍ وَفِي أَصَابِعِهَا عَشْرَةُ خَوَاتِيمٍ وَفِي
 رِجْلَيْهَا عَشْرُ خُلَّالٍ مِنَ الْجَوَاهِرِ وَاللُّوْلُؤِ وَرُوي عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ
 قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ إِنَّ فِي الْجَنَّةِ حُورًا
 يُقَالُ لَهَا لَعِبَةٌ خَلَقَهَا اللَّهُ تَعَالَى مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْيَاءٍ مِنَ الْمِسْكِ وَالْكَافُورِ
 وَالْعَنْبَرِ وَالزَّعْفَرَانِ وَخُجَّتْ طِينُهَا بِمَاءِ الْحَيَّوَانِ وَجَمِيعِ الْحُورَاءِ لَهَا
 عَشْرُاقٌ وَلَوْ قُتِلَتْ فِي الْبَحْرِ بَرَقَةٌ لَعَذِبَ مَاءُ الْبَحْرِ مِنْ رِيقِهَا مَكْتُوبٌ
 عَلَى صَدْرِهَا مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ مِثْلُ فَلْيَعْمَلْ بِطَاعَةِ رَبِّي وَ
 رُوي عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَدُّ حُورٍ هِيَ الْأَنْبِيَاءُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَآلِهِمُ السَّلَامُ وَآلِهِمُ السَّلَامُ

